

ఆగస్ట్ 2005

Rs. 12 /-

చందమామ

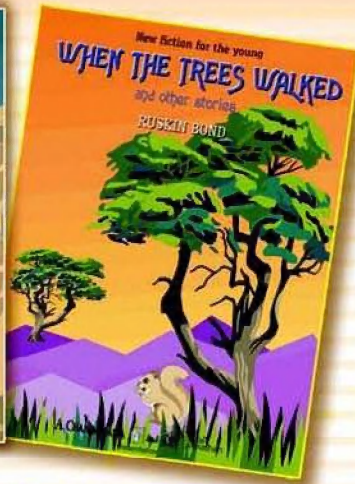
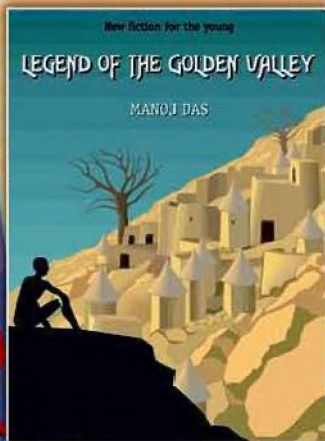
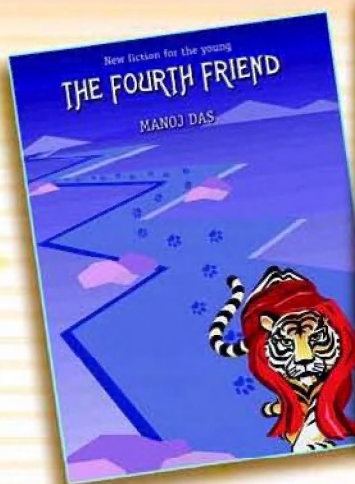
టి-వేన్
సాహసవృత్తాంసం
రామచంద్రా చందనం

G-man

NEW FICTION FOR THE YOUNG

THREE EXCITING BOOKS FROM
TWO RENOWNED WRITERS FOR CHILDREN

MANOJ DAS AND RUSKIN BOND

SPECIAL INTRODUCTORY OFFER

Cover price Rs.50 each. Pay only Rs. 120 for all three books

Jointly Published by

CHANDAMAMA

and

**Popular
prakashan**

SPECIAL DISCOUNT OFFER TO SUBSCRIBERS OF CHANDAMAMA

USE COUPON BELOW

I am a subscriber of Chandamama - Subscriber No. Please send me a set of
Legends and Parables. I am herewith sending Rs 120/- by D/D on Bank/M.O.
Receipt No. Issued by P.O. in favour of Chandamama
India Ltd., 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097.

Name Address

Pin

Date

Signature

అల అలగా
రాకులుగా

నవీనంగా విస్తరించబడిన పోత్స్ ప్యాలెస్‌లో, ఢిల్లీ మ కలిగింవే రీతిలో అలఅలగా, రాకులుగా వస్త్రాల సేకరణ. పట్టుచీరలు, సల్వార్స్, పురుషుల వస్త్రాలు, వీజుల దుస్తులు. ఇవన్నీ మీకు 5-50% అషాధ తగ్గింపు ధరలలో అగ్స్ట్ 16 వరకు.

అషాధ

తగ్గింపు
5-50%

POTHYS

Aalayam of Silks

Panagal Park, T. Nagar, Chennai - 600 017. Ph: 2431 0901 www.pothys.com e-mail: info@pothys.com

చందమామ

సంపుటి: 58

ఆగస్ట్ 2005

సంచిక: 8

ఈ సంచికలో...

- * కూర్మపు తెలివి ...07
- * తుమ్మలచెరువు పిశాచం ...09
- * భారత దర్శిని ...25
- * తప్పని శిక్ష ...26
- * చందమామ కబుర్లు ...28
- * అండ్రోమేనియా - కథ : చీకటి ప్రతిబింబాలు-భాగం 1 ...31
- * పాఠకులకు కథల పోటీ ...43
- * ముగ్గురు రాకుమారులు - మహారాష్ట్ర జానపద కథ ...44
- * దాసిపుత్రుడు ...50
- * స్వయంవ్రష్టి విలువ ...59
- * ఆర్య - 26 ...63
- * మానవ నిర్మిత మహాద్భుతాలు : లాజ్ సమాల్ ...67
- * విజ్ఞానం ... వినోదం ... వికాసం ...68
- * ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ ...70

ఈ నెల విశేషాలు

భల్లూక మాంత్రికుడు - 22
... 13

దేవనాథుడి దివ్యశక్తులు!
(చే.క) ... 19

గుర్రం సకలియపు తెచ్చిన
రాజ్య సింహాసనం! ... 29

విష్ణు కథ - 20
... 53

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy \$2
Annual subscription \$20

Remittances in favour of
Chandamama India Ltd.
to

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal,
Chennai - 600 097

E-mail :
subscription@chandamama.org

చందా

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అన్నిదేశాలకు పన్నెండు సంచికలు రూ: 900

ఇండియాలో బుక్స్ ట్రాష్టర్ ద్వారా రూ. 144.00

చందా డబ్బు డిపాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారాగానీ, తన ఆర్డర్ ద్వారాగానీ
'చందమామ' ఇండియా లిమిటెడ్ బరిటన్ వెంపెండి.

For booking space in this magazine please contact:

CHENNAI Shilpa: Ph: 044-22313637 / 22347399

Fax: 044-22312447, Mobile: 9841277347

email : advertisements @chandamama.org

DELHI : OBEROI MEDIA SERVICES, Telefax (011) 22424184

Mobile: 98100-72961, email : oberoi@chandamama.org

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

విజయానికి తొలిమెట్టు

ఎవరెప్పు శిఖరం ఇటీవల వార్తలలో ప్రివు ఖంగా చోటు చేసు కున్నది. ఆ వుంచు కొండ శిఖరం పీ దిక హేలికాప్టర్ దిగిందని ఒక వార్త. ఒక షేర్పా పిదాహాసేసారి ఎవరెప్పు శిఖరాన్ని అధిరోహించి ప్రపంచ రికార్డు సె స్టించాడు . భారతీయ సేన్యానికి చెందిన ఒక వుహీళా బ బదం మొట్ట మొదటి సారిగా ఆ శిఖరాన్ని అధిరోహించింది. ఒక నేపాళీ జంట ఆ వుంచు కొండ శిఖరం పీ ద నిలబడి మూడు ముక్కు మేసుకుని వివాహబంధాన్ని ఎర్పరచుకున్నది. ఇరవై నాలుగు మంది గల చైనా యువకుల బృందం ఒకటి కొత్తగా శిఖరం ఎత్తును కొలవడానికి పూనుకున్నది. ఈ వార్తలన్నిటినీ చదువుతుంటే ఎవరెప్పు శిఖరం ఎత్తు కుంచించుకు పోలేదు కదా! అన్న అవు వూ నం కూడా తలెత్తు తుంది!

యాభైరెండు సంవత్సరాలకు పూర్వం ఎడ్మండ్ హిల్లరీ, టెన్సింగ్ నాగ్గే ఎవరెప్పు శిఖరం మీద మొట్టమొదట కాలు మోవంతవరకు, దాన్ని అధిరోహించడం అసాధ్యపుష్ట విన్యాసింగానే భావిస్తూ వచ్చారు . ఇప్పివు అలాకాదు . చాలినంత శారీరక దావు ధ్యం, వూ నసీక స్థైర్యం కలిగివుండి, నిర్బుష్టమైన పథకం రూపొందించుకుని పట్టుదలతో శిక్షణ పొందినట్లయితే, వు నిషీకి అసాధ్యపు ంటూ ఏదీ లేదని ఇటీవలి విజయా లు వు శ్శీ వు శ్శీ నిర్ూ పిస్తూన్నాయి . వ్యక్తిగతమైన ప్రతి ప్రయత్నంలోనూ మనసు ప్రధానమైన పాత్ర వహిస్తుంది. ఏ పనిలోనైనా విజయం సాధించాలంటే ఏకాగ్రత చాలా అవసరం. ఇదే విజయానికి తొలిమెట్టు. అందువల్ల పిల్లలు యోగాసనాల ద్వారా పనిప్రాయంనుంచే ఏకాగ్రతను పేంపొందించువు కోవడానికి కొంత సమయం కేటాయించడం ఎంతైనా అవసరం. ఇది క్రమశిక్షణకు చాలా ఉపయోగ పడుతుంది.

యా భౌవినివి దవ స్వాతంత్ర్య దినోత్సవం జరు మితుంటూ న్న వు నదేశం-అప్పిడే వు ధా శక్తిగల ఆరోగ్యవంతులైన పిరులు నివసించే గొప్ప మానవ వనరులకు నిలయమైన దేశంగా ప్రశంసలు అందువు కోగలదు .

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

పాఠకులకు కథల పౌటీ (జనవరి)

ఉత్తమ బహుమతి పొందిన ముగింపు!

చదువు విలువ!

పడవవాడి ప్రశ్న విన్నపిండితూ త్త చిన్నగా నవ్వి,

“రాత్రిల్లో చందమామ నుంచి వెలువడే

వెన్నెల ఆకాశం నిండా పరుచుకుం

ట్టుంది గనక, అది వెయ్యిరెక్కలు

గల పి అనీ; పిగటి పై ట కనిపిం

చదు గనక అది నిద్రపాత్రుండనీ నీ

ఉద్దేశం. నీ ప్రశ్నకు సిపూ ధానం

చందమామ . నిజానికి ఈ విశాల

విశ్వంలో నుం చూడగలిగినవి,

చూడలేనివి నత్రాలు, గ్రహాలు

ఎన్నెన్నో పరిభ్రమిస్తున్నాయి. అతి

ప్రకాశవంతమైన సూర్యుడి కాంతిలో అవి మన కంటికి కనిపించవు. అంత మాత్రాన అవి

పిగలు నిద్రపాత్ర న్నట్లు కాదు కదా? ఇవన్నీ తెలు కొవలంటే శాస్త్రజ్ఞానం కావాలి. అందుకు

బాగా చదు మ్మోవాలి,” అన్నాడు .

తన ప్రశ్నకు పండితుడు సమాధానం చెప్పలేడనీ, ఆయన నుంచి రెండు రూపాయలు పిచ్చుకోవచ్చుననీ ఆశించిన పడవవాడు, “నన్ను విచందయ్యా,” అన్నాడు .

అంతలో పడవ తీరం సివీ పీంచడంతో పిండితూ త్త , “ఇంతకూ పడవ బాధు గ ఎంత?”

అని అడిగాడు. “ఒక్క రూపాయి బాబూ,” అన్నాడు పడవవాడు. “అరె, నువ్వు కూడా నా

ప్రశ్నకు సరైన సమాధానం చెప్పావు. కాబట్టి నువ్వు నాకు రూపాయి ఇవ్వనవసరం లేదు.

ఇదిగో ఈ రూపాయి నీ బాధు గ. ప్రియాణం విసిగ్గు లేకుండా జరిగినందుకు ఈ రూపాయి

నీకు బహి చూ నం,” అంటూ పిండితూ త్త రెండు రూపాయలు పడవవాడి చేతిలో పేట్టాడు .

పండితుడి ఔదార్యానికి పడవవాడు మనసులో కృతజ్ఞతలు చెప్పుకుంటూ చేతులు జోడించాడు .

కుప్పిలి రాజ్, సన్ ఆఫ్ ఎం. రామకుమారి

ఫ్లాట్ 45, ఇం. నెం. 1-2, గాంధీనగర్,

బోడసంగుట, గజపితి నగరం - 535 270, విజయ నగరం జిల్లా (ఆం.ప్ర)

కూర్మన్న తెలివి

తొడిపిగ్ర గ్రావు లలోని ఒక భూ స్వామి దగ్గర, కూర్మన్న అనేవాడు వ్యవసాయ ప్పిస్త్రు లతో పొట్ట , పట్నానికి వెళ్ళి ఆయన ఇంటికి అవసరం అల్లి న సిరు కుల్లు కొని తెస్తాండే వాడు .

కూర్మన్న వుంచి వూటకారి అనీ, చాలా తెలివైనవాడనీ గ్రామస్థులు పై చుకుంటూండే వాళ్ళు. ఐతే, వాడు పూత్రు దిగల్లు గావు ఖం పెట్టి, “మీరు మెచ్చుకునేంత తెలివిగల వాణ్ణివునో కాదో నేనెరగను. ఒకవేళ మీరనేదే నిజమైతే, ఆ మాటకారితనం, తెలివీ నన్ను బతుకుబాటలో ఒక్క మెట్టయినా పైకెక్కించడంలేదు . భూ స్వామి ఇచ్చే చాలీచాలని బత్తుతో బత్తు కీడిస్తాన్నాన . ఎండనక, వాననక కష్టపడే కూలీ నాలీ బత్తు కు!” అని వాపో తూండేవాడు .

ఇలా మూడూ, భూ స్వామికి మళ్ళు నాల్గై ఎద్ల జతలలో, ఒక జత ఎద్లు వయస్సి పేర్బడంతో బండిలాగడం, పొలం దున్నడం

లాంటి పనుల్లో మిగతావాటికి వెనకబడు తూండేవి. అందు వల్లవు రొక జత గిత్తలస్త్రు కొనడం అవసరం అస్త్రు కుని భూ స్వామి తన పద్దెనిమిదేళ్ళ కొడుకు రంగయ్యనూ, కూర్మన్ననూ వెంటబెట్టుకుని, పక్క గ్రామంలో ప్రితివుంగళవారం జరిగే పిత్ర మూసంతకు వెళ్ళాడు.

సింత జరగ్రత్తున్న ఎగ్రైహనత్తంతా ఆమల్తూ , ఎద్దులతో పొట్ట , అందంగా బలంగా మళ్ళు గిత్తలతో చాలా సిందడిగా మళ్ళుది. భూ స్వామి తన కొడుకూ, కూర్మన్ననూ కూడా సలహా అడిగి రెండు గిత్తలను బేరపూడి కొని ఇంటికి తోల్లు కువచ్చాడు .

ఇంకా తొలకరి వానలకురెండు, మూడు వారాల వ్యవధి మళ్ళుడనగా రంగయ్య గిత్తలస్త్రు బండిలాగడానికి, ఇతర వ్యవసాయ ప్పిస్త్రులకూ తయారై చేయడానికి ప్రిస్త్రు కున్నాడు .

కూర్మన్న రంగయ్యస్త్రు హేచ్చురిస్త్రా, “చిన్న దొరా! గిత్తలు రెండూ మాంచి చురుకైనవి.

వీరూ వయస్సుకు వస్తున్నవాళ్ళు గనక, వాటికి దీదైన చురుకుదనం కలవాళ్ళు. కనక బమ్మ జాగ్రత్తగా వుండాలి!” అని చెప్పాడు.

రెండు వారాలు గడిచిన ఒకాటి ఉదయం రంగయ్య గిత్తలను కట్టిన బండితో పొలం దారిన వస్తాండగా, హఠాత్తుగా ఒక దారి వుల్లు పిత్ అవి బెదిరి, ఎదురుగా వస్తున్న కూర్మన్న వీదికి బండిని లాగి న్న ఆ సమయంలో కూర్మన్నకు తగిలింది చిన్న దెబ్బ అయినా, వాడు కాళ్ళూ చేతుల్లా చాచి గిల గిల తన్నుకోవడం ప్రారంభించాడు.

ఇది చూసిన గ్రామస్థులు, రంగయ్యను గట్టిగా కొప్పిడి, కూర్మన్నను ఇంటికి చేర్చారు. ఇల్లు చేరినా వాడు వెరిచూపులు చూస్తూ పేదగా పూలగ సాగాడు. ఇది చూసి, గ్రామస్థులు, వాడు ఇప్పిట్లో ఏమిని చేయడానికి పనికిరాదని తేల్చుకుని, భూస్వామి దగ్గరికి వెళ్ళి నీంగతి చెప్పి, “వుళ్ళున్నప్పుడు కూర్మన్నకు ధురద ప్టిహాత్తు ఈ గతి పట్టింది. అతన్ని ఆదుకోవడం వీ బాధ్యత,” అన్నారు.

గ్రామ ప్రజల వుధ్య తనకు చెడ్డపేరు వస్తుందన్న భయంతో భూస్వామి కూర్మన్న

ఇంటికి వచ్చి వాణ్ణి పిరాపుర్పించి, కూర్మన్న భార్యకు రెండు వేలిచ్చి, “ఇది నా కొడుకు తనకు చేతకాని పనికిస్తే నుకోవడం వల్ల జరిగింది. కూర్మన్న తిరిగి పూవులుగా అయ్యాక శ్రమతో కూడిన పనులే చేయనవసరంలేదు. కర్ర పట్టుకుని అలా చేస్తే గట్టు వీద నిలబడి పనివాళ్ళ వీద కాస్త పేత్తనం చెలాయిస్తే చాలు!” అన్నాడు.

భూస్వామి దయకు కళ్ళు చెమ్మగిల్లిన కూర్మన్న భార్య, వాడితో, “పూశావా పేదదొర ఎంత జాలికలవాడో. ఇకనైనా కాళ్ళు దెబ్బ తిన్నవనే కపటనాటకం పూని పనిలోకిపా,” అన్నది.

దానికి కూర్మన్న చిన్నగా నమస్కారం, “ఇప్పడే లేచి నడవడం ప్రారంభిస్తా, గ్రామస్థులు నన్ను మోసకారికింద జమకట్టేస్తారు. కనీసం ఒక నెల రోజుల పాటు సుఖంగా నన్ను ఇంట్లో పిత్త కోనిర్చి. ఇన్నాళ్ళు చాలీ చాలని బత్తెం ఇస్తూ పీసీనారితనంతో వున్న వేధించిన భూస్వామి నుంచి ఇప్పుడైనా వడ్డీతో సహా వసూలు చేయగలిగాం. అందుకు సంతోషించు,” అన్నాడు.

తుమ్మలచెరువు పిశాచం

కవుల అత్తవారింటికి కాపితానికి వచ్చిన వారం రోజుల్లోనే, భర్త భద్రం పిరవు బద్దకన్పిడని గ్రహించింది. పొలం పనులన్నీ అరవై దాటినవూ వూ వూ ధవవ్యవూ సు కునేవాడత.

భద్రం బాగా పొద్దు ఎక్కాక నిద్రలేచి, భోజనం చేసి ఊళ్ళో అక్కడల్లు క్కడా తిరిగి చీకటి పిడ్డాక భోజనం వేళకు ఇల్లు చేరేవాడత.

భద్రం దినచర్య భరించలేక ఒక రోజు కవుల, “వూ వూ గారి మయ్య సు అల్లు పొల్లుంది. ఇకపేపొలం పిన్న లు ను మ్మవూ సు కుని, ఆయ నకు కాస్త విశ్రాంతి ఇవ్వకూడదూ,” అన్నది కాస్త వుండలింపిూ.

ఈ వూ టలకు భద్రం ఫేళ్ళపుంటూ నవ్వి, “ను మ్మవచ్చాక ఆయ నకు వంటపిసి, ఇంటిపిసి తప్పి, బోలెడ విశ్రాంతి దొరు కు తున్నది!” అనేశాడత.

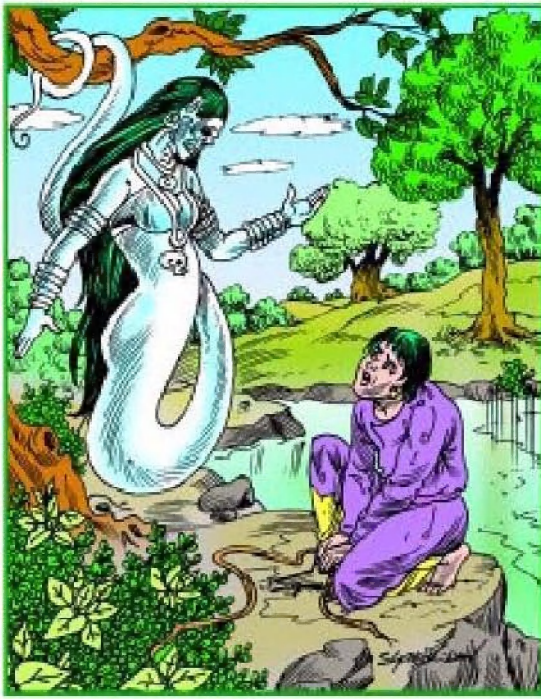
ఇలా లాభం లేదని కవుల, ఆ రోజు చీకటి తోట పొలానికి బయల్ దేరినవూ ధవవ్యతో, “మీ అబ్బాయిని కూడా మీ వెంట తీసి కు

వెళ్ళండి. ఎన్నాళ్ళుని మీరు ఒంటరిగా కష్ట పడతార!” అన్నది.

దానికి వూ ధవవ్య అదోలా నవ్వి, “చిన్న ప్పిడే తల్లిని పొగొట్టు కున్నాడని అల్లార వు ధ్డుగా పేంచాన. వాడిచేత పొలం పిన్న లు చెల్లుంచడం, నాకు బాధగా మఱుతుంది. నిద్ర లేపేకు, వాణ్ణిలా సు ఖంగా నిద్రపొనిల్లు,” అంటూ పొలానికి వెళ్ళిపోయాడు.

అల్లుతే, ఆ సాయంత్రం పొలంలో త్రావు పొమొకటి కాటువేసింది. గ్రామవైద్యుడూ, పొప్పు వుంతగాళ్ళ చికిత్స ఫిలించక, వూ ధ వయ్య ఆ రాత్రి కాలంచేశాడత. ఆ తర్వాత వారం రోజులు జరిగినా భద్రం దినచర్యలో ఎలాంటి వూర్పు రాలేదు.

కవుల ఒకనాటి వు ధ్యాపిం భద్రానికి అన్నం వడ్డిస్తూ, “ఇకపేపొలం పిన్న లు ను మ్మవూ సు కొకపాతే ఎలా? వూ వూ గారూ లేరు ఇప్పటికే నాట్లు వేయడం ఆలస్య మైంది,” అన్నది.

“ఈ పొలం పిన్నల గొడవలు నా దగ్గర తీసి కురాకు,” అన్నాడు భద్రం చిరాగ్గా.

“బామాది! ఇల్లు గడవడం ఎలా? నువ్వు వూరాలి, తప్పిద్దు,” అన్నది కవుల.

“నేను వూరేది లేదు. ఆ పిన్న లేవో నువ్వే చూసికో,” అంటూ భోజనం ముగించి ఊళ్ళోకి వెళ్ళిపోయాడు భద్రం.

కవుల తెల్లబోర్లుంది. భర్తలో వూర్పు ఎలా తీసుకురావాలో ఆమెకు ఎంత ఆలోచించినా అర్థం కాలేదు. ఏం చేస్తాలో తెలియక ఆమె తెగని ఆలోచనల్లో పడి రాత్రి వంట చేయడం కూడా వుర్చిపోయింది.

చీకటి పడి భద్రం వస్తాననే, “ఆకలి దంచేస్తాంది! త్వరగా భోజనం వడ్డింపు,” అన్నాడు.

కవుల కొరిపింగా, “నువ్వు పొలం పిన్నలు పట్టించుకోవడావు నవ్వేం జప్తుందారలం కాదు, కూర్చుని తినాలంటే ఎలా కుదురు

తుంది. నేను వంట చేయలేదు. ఇకపై నువ్వు కట్టిపడి పొలం పిన్నలు చేస్తానే, నేను వంట చేసింది,” అన్నది.

భద్రం రుసిర సిలాత తూ భార్యను కొట్టబోయే వాడిలా చూసి, ఇంట్లోంచి బయలుదేరాడు. చీకట్లో ఎట్లు పొతున్నదీ చూసికోకుండా, అడవినాను కునివశాన తుమ్మల చెరువు దగ్గరకు వచ్చేశాడు. చెరువు గట్టుమీద చాలా తుమ్మలెట్లు గుంపుగా వుండడంతో, ఆ చెరువుకు తుమ్మల చెరువు అన్న పేరు వచ్చింది. గట్టు మీద అక్కడక్కడా ఊడలు దిగిన వుర్చి చెట్లు కూడా కొన్ని మూసివి.

“గ్రామంలో పొలం పుట్రావున్న రైతుల్లో ఒకణ్ణి! అలాంటి నేను ఆకలితో నకనకలాడుతూ రాత్రి వేళ చెట్టు పుట్టుకు తిరగడమా, ఛీ!” అంటూ ఎవరో తన్నబోతున్నట్లు కాలు ఝాడించబోయి, అంతలోరెండోకాలు పట్టు తప్పడంతో చెరువులో పడిపోయాడు.

ఈత రాని భద్రం చెరువునీట రెండు మునకలు వేసి, పూడొప్పు నకవేయబోతూ, “ఇదే జీవితంలో త్రదిం!” అనుకున్నాడు.

ఐతే, ఆ మరునాడే అతడి చేతికి ఒక వుర్చి ఊడ అందింది. దాని సాయంతో భద్రం గట్టు మీదికి చేరాడు. అంతలో ఒక ఆడ పిశాచం అతణ్ణి, “ఎందుకు చావాలనుకున్నావో నేను ఊడ అందించకపోతే, ఈపాటికి చచ్చిమాడేవాడివి!” అన్నది కొప్పుత తున్నట్లు.

మొదట్లో పిశాచాన్ని చూసి భయపడిన భద్రానికి, దాని వూటలు వినగానే కాస్త ధైర్యం వచ్చింది. అతడు దానికి ఏం జవాబు చెప్పాలా అని ఆలోచించేంతలో పిశాచం, “ఏవైనా

వుంచిపిన్నలు చేసే పేట్రోకాలకు పావాలని ఇక్కడ ప్రార్థన చేసి కుంటున్నాను. నీవల్ల అంతరాయం కలిగింది,” అన్నది.

పీశాచి అలా అనగానే భద్రానికి, ఇదేదో సత్తెకాలపు పీశాచి అని అర్థమై పోయింది. అతడు విచారంగా వుండు పేట్టి, “నన్ను కాపాడి చాలా మిశ్రాం వూటగట్టుకున్నామా చిల్లిగవ్వ లేనివాడిని, పేళ్ళాన్ని ఎలా పోషించను?” అంటూ వుళ్ళి చెరువులోకి దూకబోయి నట్లు నటించాడు.

మెంటన పీశాచం, “అంతపని చేయకు, ఆగు!” అంటూ చెట్టు మీదికి ఎగిరి ఒక వూట తీసి కువచ్చి భద్రం చేతిలో పేట్టింది.

“ఈ డబ్బుతో నీ ఖంగా బత్తు కుతాను. నీ కోసం ఇంట్లో అందరం ప్రార్థన చేస్తాం,” అని ఆనందంగా ఇంటిదారిపట్టాడు భద్రం.

భద్రం ఇల్లు చేర్చుతూనే డబ్బు వూట కవుల వుండు పిడేస్తూ, “తలుపు కుంటే ఇంట్లో డబ్బు గడించగలను. ఇది దొంగ సొమ్మే కాదు, ఆహా!” అన్నాడు.

కవులకు కలిగిన ఆనందం అంతాయంతా కాదు. అయితే, భద్రం ఆవు ర్నాడు తను తెచ్చిన డబ్బులో కొంత జూదానికి, మరి కొంత తనలాగే పినేపాటూ లేకుండా గాలికి తిరిగే ముత్రలకూ ఖర్చు చేసి ఇంటికి తిరిగిచ్చాడు.

“డబ్బు ఇలా ఎలాపేడా ఖర్చు చేస్తావలా? వ్యవసాయం నచ్చకపోతే, ఏదైనా చిన్న వ్యాపారం ప్రారంభించు,” అన్నది కవుల.

“ఎవరైనా సలహాలు చెబితే, నాకు కోపం వుంపు కువస్తోంది, తెలుసా?” అంటూ భార్య ప్రియ విరువు కుపిడ్డాడు భద్రం.

ఈ విధంగా, త్రువుల చెరువు పీశాచం ఇచ్చిన డబ్బు నెల తిరక్కుండానే ఖర్చులు పోయింది. భద్రం వుళ్ళి ఆ రాత్రి చెరువులో దూకబోతున్నట్లు నటించి, పీశాచం ఇచ్చిన డబ్బుతో తిరిగిచ్చాడు. భర్త డబ్బుతో రావడం చూసి కవుల నిర్ధాంతపాల్పాయింది.

వ్యసినాలు వురింతగా పేరగడంతో భద్రం, ఈసారి ఇరవై రోజుల్లోనే డబ్బుంతా ఖర్చు చేశాడు. భర్తను కోప్పడి లాభంలేదని గ్రహించిన కవుల, “ఇంట్లో చిల్లిగవ్వ లేదు, ఏం చేసుట్టు?” అన్నది శాంతంగా.

“ఏం చేసుట్టు? అలా చూస్తూవున్నావు, అన్నాడు భద్రం భుజాలు ఎగరవేస్తూ.

ఆ రాత్రి వుళ్ళి తుమ్మల చెరువుకు బయల్దేరాడు భద్రం. కవుల రహిస్యంగా అతణ్ణి వెంబడించి, ఒక చెట్టు చాటున నిలబడి, అతడు పీశాచం వుంచి ఎలా డబ్బు

సింపాదిస్త్రిన్నాదో కళ్యాణా వూ సీంది. భద్రం అలా చెరువు గట్టు దిగగానే, కవుల తనూ చెరువులోకి దూకబోతున్నట్లు నటించింది.

పిశాచం వెంటనే, “ఆగాగు! నీ కొచ్చిన కట్టివేళు వుటి?” అంటూ కవులను అడ్డుకున్నది.

“నీవల్ల, ఏ ఆడదానికి రాగూ డని కట్టిం వచ్చింది!” అన్నది కవుల కోపం నటిస్తూ.

“కట్టివూ? నావల్లనా? నేనంచేశాను?” అంటూ ఆశ్చర్యపాలైంది పిశాచం.

“నీవల్ల నా భర్త వు రింత బద్దకన్నులు గా వూ రావు. ఉన్నవాటికి తోడు వు రికొన్ని కొత్త వ్యసనాలకు అలవాటుపడ్డాడు. యోగ్యత లేనివారికి సాయ పిడదానికి వుంచిన పాపం వు రొకటి లేదు. ఆసింగతి నీకు తెలియదా?” అన్నది కవుల తీవ్రస్వరంతో.

“వుంచి పిని చెప్పిన్నానను కుని, వురింత పాపం మూటగట్టుకున్నానన్న వూట! నా పాపానికి పరిహారమేమిటో నువ్వే చెప్పు,” అన్నది పిశాచం.

అప్పిదు కవుల, తన భర్త చెరువలో వునిగి చావబోతున్నట్లు చేసుదంతా నటన

అని పిశాచానికి చెప్పి, ఈసారి అతడు వస్తే ఏంచేయాలో వివరించింది.

పిదూవు రోజుల్లో పిశాచం ఇచ్చిన డబ్బంతా ఎడాపేడా ఖర్చుచేసిన భద్రం, ఆ రాత్రి వుళ్ళివుళ్ళు చెరువులోకి దూకబోతున్నట్లు నటించాడు.

అది వూసీ పిశాచం కీవు వుంటూ నవ్వి, “చేసినపాపాలనుంచి ఎవ్వు క్షిపించేందుకు, ఎలాంటి వారికి సాయ పిడాలో, ఈ వుధ్యనే తెలిసీవచ్చింది. సావు రిగా తిత్తగ్రతూ పేళ్ళాం కట్టిం వీడ బతకాలనుకునే నువ్వు వూ పాపీవి! నీట వునిగి చచ్చే నీకు, ఇకపేళు చెట్టేగతి,” అంటూ దూరంగా చీకట్లోకి వెగిరి పాలైంది.

పిశాచం వూటలకు భద్రం ఒళ్ళు జలద రించింది. తన చచ్చి పిశాచం అమతాననే భయం భరించలేక పొయ్యాడు. తల వంచు కుని ఇంటికేసి బయలుదేరాడు.

ఆ వుర్నాడు చీకటి తోడే భద్రం పొలం పిన్నలకు బయల్దేరడం వూసీ, వున్నులోనే తుమ్మలచెరువు పిశాచానికి కృతజ్ఞతలు చెప్పకున్నది, కమల.

భల్లూక మాంత్రికుడు

22

[సామంతు సూర్యభూపతి, తన కోట రక్షణకై వెళ్ళాడు. మర్కటుడు కూడా కోటగోడ దూకి పారిపోయాడు. భల్లూక మాంత్రికుడు తన గృహ మామిడిలో మామిడిని గ్రహించి రోచడానికి సోరంగపూర్ణం వ్రేవేస్తాండగా, తలారి భల్లూకుడు అతణ్ణి అటకాల్చి చంపాడు. మాంత్రికుడు అతణ్ణి నగరతలారివంటూ పుత్రుడండంతో పుల్లగా తల పీచు కొట్టి, సోరంగంలోకి వేగంగా వెళ్ళాడు. -తరవాత]

భల్లూక మాంత్రికుడు వెళ్ళిపోగానే, రాజు జితకీర్తి, కాళీవర్మ కేసీ చూసి, “ఇప్పుడు వున్న ఏం చేయటం బామాటం? మీ అందరి సేవలో సామంత్రి సూర్యభూపతి కుమార్తె, నా దత్తురాలని చెప్పాను. ఆమెను, మర్కటుడి గురువైన మిథ్యామిత్రుడి నుంచి రక్షించవలసి వున్నది గదా? సైనికులను వెంట తీసి కుని అరణ్యానికి వెళ్ళదామా?” అన్నాడు.

“మహారాజా, వెంట సేనీకులతో కొలాహలంగా అరణ్యం వ్రేవేంచటం దే, ఆ తాంత్రికుణ్ణి వుండు గానీ హత్యించటం అమా

పుంది,” అని, కాళీవర్మ అక్కడి నుంచి కదిలాడు. కాళీవర్మ వెనకగా, రాక్షసుడు ఉగ్రదండూ, నగర తలారి బయలుదేరాడు.

వాళ్ళు అరణ్యం వ్రేవేంచే సరికి, వాళ్ళకు ఒకచోట పేద్ద ఎల్లగ్గు బంటు ఒకటి కనిపించింది. అది కొన్ని రుపిలనూ, పిళ్ళనూ అడవెత్తిగలతో కట్టి భుజానవేసి కుని, వెగుగా నడుస్తున్నది. కాళీవర్మ అశ్చర్యపాతూ, “ఉగ్రదండూ! ఏమిటి వింత?” అన్నాడు.

“ఇంపులో వింత పడేంపు కేపున్నది? ఈ ఎలుగుబంటు దుర్మార్గుడైన ఆ తాంత్రిక

మిశ్రుడి పెంపుడు జంతువై వుంటుంది. వునం చదీ చప్పిత్తా కాకుండా దీన్ని అనుసిరించిపోతే, వాడెక్కడ వున్నదీ తెలుసుకోవచ్చు,” అన్నాడు రాసువుడు ఉగ్రదండుడు.

ముగ్గురూ ఎలుగుబంటు వెనకగా కొంత దూరం వెళ్ళేసిరికి, ఒక చెట్టు కింద భల్లూక వూరికి, తెల్లని గడ్డంతో, బక్కచిక్కిన శరీరంతో, మెడలో రుద్రాక్షమాలలతో ఒక వద్దుతూ వాళ్ళ కంట బడ్డారు. సావుంతు సూర్యపూపితి వాళ్ళతో ఏదో పూట్లాడుతున్నాడు.

కాళీవర్మను అంతదూరాన పూస్తూనే భల్లూకవూరికికుతు లేచి నిలబడి, “శిష్యా కాళీ!” అంటూ పేదగా కేక పేట్టి, “ఇరుగో, నా గుర్ర మాభల్లూక పూడుతు, ఇక్కడే మసూరు! సూర్యపూపితి కుమార్తె అయిన కాంచనలతను తాంత్రికవిధ్యావి శ్రద్ధ కోటలో

నుంచి అపహరింపు కుపాయాడు. ఇప్పుడేం చేపు బోతున్నామో” అన్నాడు.

ఉగ్రదండుడు వుసిలి భల్లూకపాడుడి కేసి కొప్పింగా పూస్తూ, “నా అన్న కాలదండు డెక్కడ?” అని అడిగాడు.

భల్లూకపాడుడు మెడలోని రుద్రాక్షమాల కేసి ఒకసారి పూసు కుని, చిర్ర నవ్వునవ్వి, “ఈ ప్రిశ్న అడగవలసింది నన్ను కాదు, తాంత్రిక విధ్యావి శ్రద్ధ! వాడు వుందో పూకులతో నీ అన్నను పూగవాణ్ణి చేసి, నేనీ ఎల్లగు బంటును వాహనుగా వాడు కుంటున్నట్టు, వాడు కుంటున్నాడు. వాణ్ణి ఈ అరణ్యంలో వెతికి పట్టగలిగితే, అక్కడ నీ అన్న కాలదండుడితోపాటు, రాజకుమార్తె కాంచనలత కూడా దొరుకుతుంది. మీలో అంత సాహసీకులెవరు?” అన్నాడు.

కాళీవర్మ కత్తిపీడి మీద చేర్చి వేసి, “ఆ సాహసిం ఏదో నేనే చేసి, ఆ కాంచనలతను రొంచుటపై కాదు, ఆ తరువాత ఆ తాంత్రికుణ్ణి నిన్నూ, నా కత్తికి బలిచేస్తాను. తంత్రతంత్రాలు నేర్చిన దుష్టి లెవరూ, ఈ ప్రాంతాల ప్రాణాలతో మూడటానికి వీలు లేదు,” అన్నాడు.

ఆ పూటలకు భల్లూకవూరికికుతు పిళ్ళ కొరుకుతూ, మంత్రదండం పైకెత్త బోయేంతలో, సావుంతు సూర్యపూపితి అతణ్ణి వారించి, “కాళీవర్మా, ఈ భల్లూకపాడుడు, ఈయన శిష్యుడైన భల్లూక మాంత్రికుడూ వునకు శత్రు ముఘా కాదు. శంఖం ఊపుతూ, మాయామర్మటుణ్ణి గురువైన తాంత్రికుడి దగ్గరకు రావలసిందిగా హేచ్చురిస్తాను, వాళ్ళ ఘమకుణ్ణి పట్టుకునేందుకు, ఇంతకు వుండి

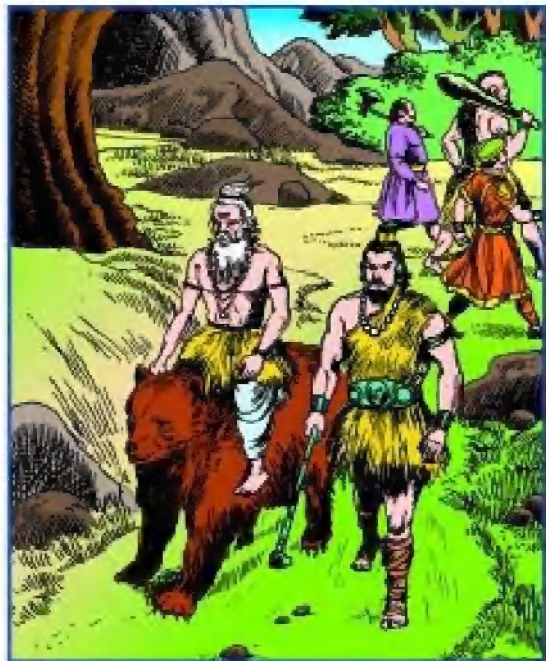
నాకు చాలా సాయం చేశారు . ఇప్పుడో, ఆ శంఖం! వాణ్ణి, ఎంత హింస పట్టినా తన యజమాని, ఎక్కడ వున్నదీ చెప్పలేదు. ఆ దుష్టుణ్ణి నా కత్తికి బలిచేశాను ,” అన్నాడు .

కాళీవర్మ శంఖాన్ని దూరంగా విసిరి వేసి, “రాజాస్థాన్ ర్యభూపతి! నువ్వు నిజంగా బలి పెట్టవలసింది, నీ కుమార్తెను అపహరించు కు పోయిన తాంత్రిక వు ధ్యావు శ్రుణ్ణి, వాడొక వ కుణ్ణి కాదు. సరే, మనం తలా ఒక వైపుకు పోయి, వాడి కోసం వెతుకుదాం, దొరక్క పోడు ,” అంటూ బయలు దేరాడు .

భల్లూకపాడుడు మెచ్చుకుంటున్నట్లు తలవైపీ, భల్లూకపూంత్రికుడితో, “శిష్యా, నువ్వు నకు కావలసిన జాతకుణ్ణి పట్టామా కాని, పిరిస్థితులు అనుకూలించక మన చేజారిపోయాడు . ఇప్పుడు మనం ఆ తాంత్రి కుణ్ణి హితవూర్చుటతో త ప్తి పడదాం. ఇక కదలండి!” అన్నాడు .

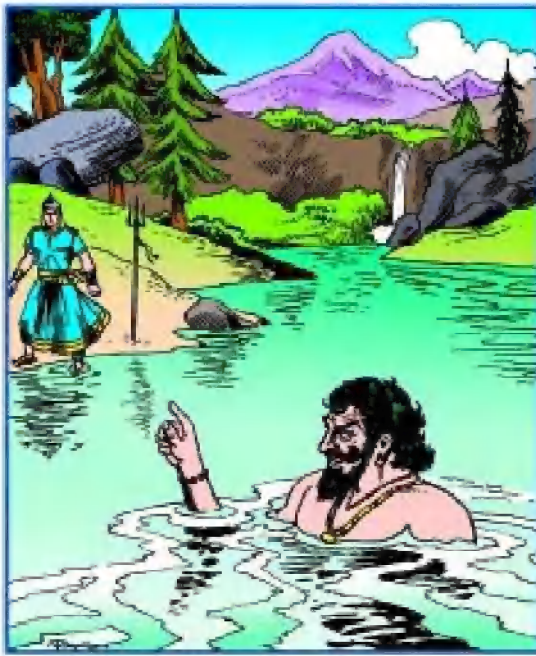
ఆ వెంటనే ఎలుగుబంటును ఎక్కి భల్లూక పాడుడూ, అతడి శిష్యుడూ భల్లూక పూంత్రి కుడూ ఒకపక్కగానూ ; రాస్థితు ఉగ్రదం డుడూ, తలారీ, సావుంతు స్థాన్ ర్యభూపతి వు రొకపక్కగానూ అరణ్యంలోకి బయలు దేరారు .

కాళీవర్మ దారివెంట అడుగుల గుర్తుల కోసం వెతుకుతూపోగా, ఒకచోట అతడికి పూవులు వున్నట్లు అడుగుల గుర్తులతో పాటు, అంతకు రెండు, మూడింతలున్న అడుగుల గుర్తులు కనిపించినై. వెంటనే అతడికి తాంత్రికుడి వెంటవున్న ఉగ్రదండుడి అన్న అల్లున కాలదండరాస్థితు గర్తకు మూడు .

ఆ దాహిలలో ఎక్కడో తాంత్రికుడు స్థావరం ఏర్పరచు కుని మాటాడనై కుంటూ కాళీవర్మ పొదలచాడు గా నడుస్తూ వు రొకంతదూరం పొయ్యే పిరికి, అతడికి ఒక పేద కొలనూ, అందులో వచ్చి పిడుతున్న ఒక సేలయ్యే రూ కంటబడినై. ఆ సేలయ్యే టి ఒడ్డున పొడవాటి త్రిశూలం ఒకటి నేలలో గుచ్చబడి మాడుం చూసి కాళీవర్మ అశ్చర్యపిడుతు తూ వు రొకాస్తి ముందుకు వెళ్ళాడు. కొలనులో ఒక దృఢ కాయుడు, నల్లని జులపొల జుట్టుతో, చిన్న గడ్డంతో అతడి కంటబడ్డాడు . వాడు కళ్ళు పూసి కుని, ఏదో వుంతుం జపిస్తున్నాడు .

వాడు మరెవరో కాదు, తాంత్రిక మిథ్యా వు శ్రుదని కాళీవర్మ వెంటనే గ్రహించాడు . అతడు కోపంతో పిళ్ళ కొరికి, వేగంగా కొలను ఒడ్డుకు పోయి, “ఒరే, నువ్వే గదా, తాంత్రిక వు ధ్యావు శ్రుడివి? తాంత్రికుడికి వుంతు

ఏడి ప్రాణాలు తీయటం వు నకు పుం!” అంటూ కొవ్వల్లోంచి కాళీవర్మ కేసి ధూ కుత్తున్నంతలో, కత్తిర్బాస వ్యవధిలేక, కాళీవర్మ చప్పిన పిక్కునే మళ్ళీ త్రిశూ లాన్ని, వు ర్కట్టు డి కేసి పైకెత్తాడు.

వూ యా వు ర్కట్టు త్త ఆసిరకే కొవ్వ ప్పి ది నుంచి రివ్వన కిందికి వస్తూ, బలంగా త్రిశూ లాన్ని తాకటంతో, కాళీవర్మ మ్మెప్పు పిట్టు తప్పి త్రిశూ లం తిరిగి నేలలో గుచ్చుకు పొల్చింది. వు ర్కట్టు త్త త్రిశూ లం ప్పి ద కొరతపడిపోల్చి, బాధతో కాళ్ళూ, చేతుల్నా కొట్టుకుంటూ, “జ్యే తాంత్రిక గు రో! తిరిగి తవు కూసువమే భాగ్యం ఆ ప్పేల్లోకంలోనే!” అంటూ అరవసాగాత్తు.

లతో ఏం పిసి? ను మ్మ అపిరించు కువచ్చిన స్పూ ర్యభూ పితి కుమార్తె కంచనలత ఎక్కడ?” అన్నాడు బిగ్గరగా.

వుంతం జపిన్చిన్నవాడు చప్పిన కళ్ళు తెరిచి, కాళీవర్మ కేసి పిరిగా ఓవూ ర్త వూ సీ, “చెప్పకుండానే, నా బుర్ర గ్రహించామా నిశ్చయంగా తెలివైనవాడివే! నా శంఖం మోసే నువకుణ్ణి, అరణ్యంలో ఇంతకు ముందే ఎవరో చంపారని, నా శిష్టు త్త భ్రాంతివు తి చెప్పాడు. ఆ చంపినవాడివి నువ్వు కాదు గదా?” అని అడిగాత్తు.

“ఆ సంగతి తరవాత చెప్తుతాను, కాంచన లతను ఎక్కడ దాచామా” అంటూ కాళీవర్మ కత్తి దూయబోయేంతలో, పైనున్న చెట్ల కొవ్వల్లో వూ యా వు ర్కట్టు త్త కివకివవుంటూ అరిచి, “తాంత్రిక గు రో! ఏడే కాళీవర్మ, పిట్టు సాహసీ! వేల్చి వూ టలేల, ఈ ాణానే

కాళీవర్మ ఒర నుంచి కత్తి లాగి, కొలను నీటిలో సెళ్ళేస్తుండే చూస్తున్న తాంత్రికుడితో, “ఒరే, తాంత్రికాధపూ! ను మ్మ పి జించే భల్లా క్షేరబుర్ర ప్పి ద, నిన్నీ కొలను ఒడ్డునే నాకత్తికి బలిచేయ బోతున్నాను. ముందు కాంచన లతను ఎక్కడ దాచావో, చెప్ప,” అన్నాడు.

అంతవరకూ సెళ్ళేస్తుండే వున్న తాంత్రికుత్త చిర్ర నమ్మనవ్వె, చేతుల్నా చాచి, గు ప్పేళ్ళి వూ సీ తెరస్తూ, తలను అట్టా ఇట్టా రక రకాలు గా తిప్పేసాగాత్తు. ఆ ఎంతప్రవర్తనకు ఆశ్చర్యపాతూ, కాళీవర్మ కొలను నీటిలో దిగబోతున్నంతలో, వెనక్కునుంచి, “యువ కుడా, జాగ్రత్త! తాంత్రికుత్త సేగ్గడేన్చి న్చిది, వూ గ రా సొ డికి!” అన్న స్త్రీ కంఠం విని పించింది.

కాళీవర్మ చప్పిన వెను దిరిగాత్తు. రా వ్వి త్త ఉగ్రదంత్త ణ్ణి పాలినవాడొకత్త భుజాల

వీ దిన్నుంచి ఒక యువతిని కిందికి దించి, అడవి ఏనుగులా ఒకసారి పైకి ఎక్కించి, రాతి గద పైకెత్తి వేగంగా కాళీవర్మ కేసి వచ్చాడు. కాళీవర్మ మెరుపువేగంతో రాక్షసుడి అడినుంచి పిక్కకు తప్పికున్నాడు. రాస్మితు కొలను ఒడ్డున ను బురదలో కాలు జారి, నీటిలో బోర్లా పడిపోయాడు. వాడి చేతిలో మన్ను రాతిగద ఒడ్డున పడిపోయింది.

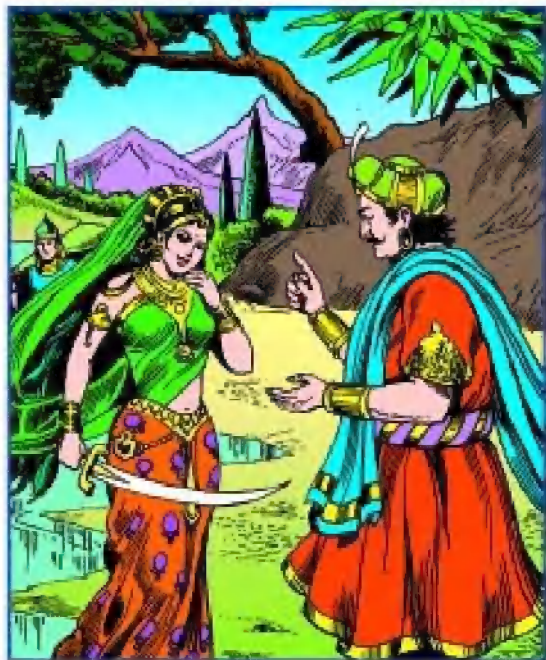
రాస్మితు ఈసారి పురింత పేదగా పైకి ఎక్కించి, పూచేతులను నీలకు ఊతంగాపేట్టి లేవబోతున్నంతలో, కాళీవర్మ ఛంగ్రన పుంపుకు పూకి, రాతిగద తీసి కుని, వాడి తలపై ద బలంగా కొట్టాడు. ఆ దెబ్బకు రాస్మితు భీకరంగా అరిచి, ప్రాణం కడబట్టి, నీటి ఒడ్డున శవంలా పడిపోయాడు.

కాళీవర్మ, ఎటు పారిపోవటమూ అని దిక్కులు చూస్తూ తాంత్రిక విధ్యాని ప్రదీకేసి ఓమార్లు చూసి, రాస్మితు తెచ్చిన యువతితో, “నువ్వేగదా, సూర్యభూపతి కుమార్తె కాంచనలతమ్మ!” అన్నాడు.

ఆ యువతి అమృతస్పృహ తల వైపి, “తాంత్రికుడి ఇద్దరు సేవకులూ చచ్చినట్లు న్నది! వాణ్ణి ప్రాణాలతో వదలరాదు. నా దగ్గర ఆయుధం లేదు. నీ కత్తి నాకు ఇచ్చి, పూగ రాస్మితి రాతిగద ను మ్హతీసికో. ఈ యుర్మా ర్మణ్ణి వేటాడదాం,” అన్నది.

కాళీవర్మ ఆ పూటలకు పిరపూ నందం చెంది, కత్తిని కాంచనలతకు ఇచ్చి, రాతి గదను పుజానపేట్టుకుని, కొలను నీటి దిగి, తాంత్రికుడి కేసి పోతున్నంతలో, రాజు జితేంద్రుడు ఇద్దరు సేవకులతో అక్కడికి వచ్చి,

చందమామ

“కాళీవర్మా, ఇది మొసళ్ళ కొలను. వెంటనే ఒడ్డుకురా! ఆ తాంత్రికుణ్ణి వేటాడేందుకు నా సేవకులూ, నగర తలారీ, రాస్మితు ఉగ్రదంతుడూ వస్తూన్నారు,” అని అశ్వర్య పొత్తూ దిక్కులు చూస్తూ కాంచనలతను సిగ్గుపించి, “అహ్మ, ను మ్హనాదత్తుకుమార్తెవు! ఆ కారణంగా, నాకు నచ్చిన యువకుడికి, సిన్నిచ్చి వివాహం చేసు హిక్కు నాకు న్నది, అమా?” అన్నాడు.

కాంచనలత సీగ్గుపెట్టతూ, తల దించు కునేంతలో అక్కడికి సామంత సూర్యభూపతితో పాటు ఎలుగు బంటు వీధ భల్లూక పొదుడూ, భల్లూకపూంత్రికుడూ, తలారీ, ఉగ్రదంతుడూ వచ్చారు.

సూర్యభూపతి కన్నీళ్ళు పేతుతూ, తన కుమార్తెను సిగ్గుపించి, “అహ్మ, సిన్ని తిరిగి ప్రాణాలతో కళ్ళపూస్తాననుకోలేదు,” అని

కాళీవర్యతో, “కాళీవర్యా, నువ్వువు హవీరు
డివి, సిందేహం లేవు,” అన్నాడు.

రాజు జితకేతుడు నవ్వుతూ, కాళీవర్య
చేర్చి పిట్టకుని, అతణ్ణి కాంచనలత దగ్గరకు
తీసుకువచ్చి, “నా దత్తు కుమార్తె కాంచన
లతకూ, ఈ శ్రీయ్యయ్య వకులు కాళీ
వర్యకూ, ఇదే మీ అందరి సేపు లోనూ
పాణిగ్రహణం చేర్చి స్పృశ్చు. నా తదనం
తరం ఇతడే చంద్రశిలానగరానికి రాజు!”
అన్నాడు.

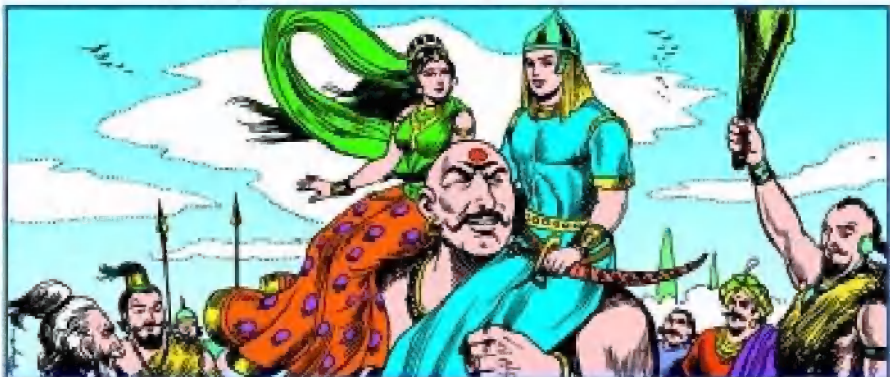
అందరూ హర్షధ్వనాలు చేశారు. అంతలో
కొలను నుంచి ఒక చావణేక వినిపించింది.
అందరూ అటు చూసేసరికి, ఒక పెద్దమొస
లితో తాంత్రిక విధ్యావిశ్రుతు చావణుడు
కుల పొరాటం చేస్తూ వచ్చాడు. అది చూసి
భల్లూక వూంత్రికుడు ఉత్సాహంగా వుంత్ర
దండాన్ని వైకెత్తి ఉచ్చుతూ, “భల్లూకపాదగురో!
భల్లూకేశ్వరీదేవికి ఇక మీరే ప్రధాన పై జా
రులు! మీ విరోధి మొసలికి ఆహారం అయి
పోతున్నాడు,” అన్నాడు.

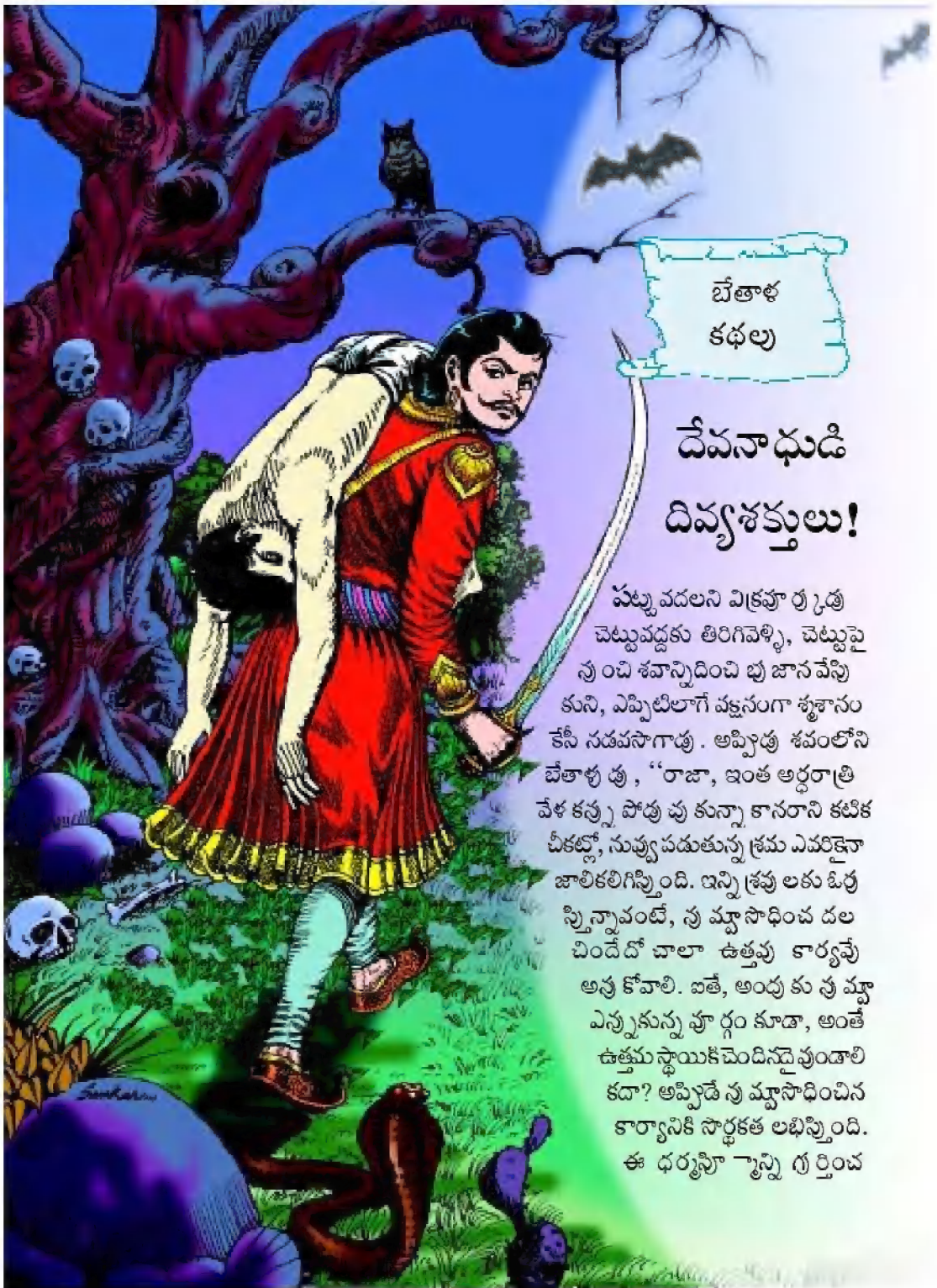
అందరూ చూస్తూండగానే మొసలి,
తాంత్రిక విధ్యావిశ్రుతి నోటకరువు కుని

కొలను నీట వు నిగిపొల్చింది. రాశ్చిరు
ఉగ్రదంతుడు, నీటి ఒడ్డుకు పొల్చి, ప్రాణం
కడబట్టి పిడిమన్న కాలదండ రాశ్చిరి కుర్చీ
బెట్టి, “అన్నా! ఇంతకాలంగా నిన్ను హింసి
పెట్టిన తాంత్రికుడు మొసలికి ఎర అయి
పోయాడు. ఇక లే!” అంటూ వీషణు గట్టిగా
చరిచాడు.

రాశ్చిరు కాలదంతుడు చప్పినలేచి
నిలబడి, రెండు చేతులతో గొంతు గట్టిగా
పిట్టకుని, కొలను కేసి చూస్తూ కీచువుంటూ
అరిచి, “తప్పుతూ, ఉగ్రదండ, ఆ తాంత్రి
కుడు చచ్చాడా? వాడు తినిపించినవిషాలతో,
వాడంటే పిచ్చైన భయంతో, ఇంతకాలంగా
నేను పూగవాణ్ణి పొల్చాను. ఇంత రా
శ్చిరి నన్ను ఎదిరించి, పూర్ణపాగొట్టిన
ఆవు హవీరు డెక్కడ?” అంటూ పేద
అంగలు వేస్తూ పొల్చి, కాళీవర్యనూ, పిక్కనే
నిలబడి మన్నకాంచనలతనూ ఎత్తి, భుజాల
మీద కూర్చోబెట్టుకున్నాడు.

భల్లూకవూంత్రికుడితో పోటు అక్కడ
ఉన్నవారందరూ బ్రహ్మానందపిడిపోతూ, హర్ష
ధ్వనాలు చేశారు. - (అల్లు పొల్చింది)

బేతాళ
కథలు

దేవనాథుడి దివ్యశక్తులు!

పట్టువదలని విక్రమార్కుడు చెట్టువద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపై నుంచి శవాన్నిదించి భుజానవేసుకుని, ఎప్పటిలాగే వక్షసంగా శృశానం కేసీ నడవసాగాడు. అప్పిడు శవంలోని బేతాళుడు, “రాజా, ఇంత అర్థరాత్రి వేళ కన్ను పొడుపుకున్నా కానరాని కటిక చీకట్లో, నువ్వు పడుతున్న శ్రమ ఎవరికైనా జాలికలిగిస్తుంది. ఇన్ని శ్రమలకు ఓర స్త్రీన్నావంటే, నువ్వు సాధించదలచినదేదో చాలా ఉత్తమ కార్యమే అని కోవాలి. ఐతే, అందుకు నువ్వు ఎన్నుకున్న మార్గం కూడా, అంతే ఉత్తమ స్థాయికి మెదిలినదైవుండాలి కదా? అప్పిడే నువ్వు సాధించిన కార్యానికి సార్థకత లభిస్తుంది. ఈ ధర్మస్థాన్ని గుర్తించ

నప్పుడు, యోగి దేవనాథుడిలాగా తొందర పాట్రుతో సిందర్బున ద్వి లేని నిర్లయోనికి దారితీస్తుంది. ఇందుకు ఉదాహరణగా, ఆ యోగి కళ్ళ మెప్పుతాన, శ్రవు తెలియకుండా, విను,” అంటూ ఇలా చెప్పసాగాడు:

ఒకానొక సింపు ద్ర తీరులో సింగవరం అనే గ్రామం మూడేది. ఆ గ్రామానికి దామినిన్న అరణ్యంలో, దేవనాథుడనే యోగి ఆశ్రమం నిర్మించుకుని, అవసర సింపుయంలో ప్రజలకు సాయపెడుతూండేవాడు. ఆయనకు దివ్యశక్తులున్నాయనేది చాలాపుంధి విశ్వాసిం.

సింగవరం గ్రామం, ఆ పుట్టు పిక్కలా సికాలంలో వర్షాలు కురిసి పంటలు బాగా పండేవి. కషీతగిన ఫలితం లభించడం వల్ల, గ్రామ స్థులంతా పిచ్చగా మారారు. ఆ గ్రామానికి ఈవు ధ్వనే బాలయ్య అనే స్వార్థ

పిరుదు గ్రామాధికారి అయ్యాడు. అయిన ధనార్జన కోసం గ్రామంలో వుద్యశాలలు, జూదగహాలు ప్రారంభించాడు. అందువల్ల గ్రామంలోని కుర్రకారుడు రలవాట్లకులోనయ్యాడు.

పుద్యపానం, జూదం తవు గ్రామానికి తగవనికొందరు గ్రామస్థులు బాలయ్యన హేచ్చురించారు. కానీ బాలయ్యవారితో, “కాలం వూరుతోంది. దాంతోపాడేవు నమూ వూరాలి. గ్రామంలో అధికసింఖ్యాకులు కొరనదే నేను చెప్పిన్నాను,” అని చెప్పివారిని పంపేశాడు.

బాలయ్య పిద్ధతులు నచ్చనివారిలో రంగన్న అనేరైతు కూడావున్నాడు. ఆయన భార్య వూలతి. వారికి సి బున్న, ఎల్లన్న అని ఇద్దరు కొడుకులు. పేద్దవాడు సి బున్న బుద్ధివుంతుడు. గ్రామంలోని బుద్ధివుంతులెవ్వ కుర్రవాళ్ళందరూ అతడితోనేల్లుపించేవారు. రెండోవాడు ఎల్లన్న అల్లరివాడు. గ్రామంలోని అల్లరి కుర్రవాళ్ళందరికీ అతడే నాయకుడు.

తల్లిదండ్రులు ఎల్లన్న గురించి బాధపడితే, “తప్పుడింకా చిన్నవాడు. వాడి బాగోగులు నేను చూసి కుంటాను. పీరు బెంగపేట్టుకోకండి,” అన్నాడు సి బున్నవారితో.

తల్లి దీనికి తృప్తిపడక, “మొక్కె వంగనిది మూసై పంగవు. తప్పుట్టి వునం ఇప్పుడే అదుమిడేయాలి. కాని ఊళ్లోని జూదగహాలు, పుద్యశాలలు పూతబడితే తప్పి వాడు బాగుపెడడు,” అని హేచ్చురించింది.

సి బున్న తనల్లుహేతులందరినీ కూడ గట్టుకుని గ్రామంలో హిరికభలు, నాటకాలు

ఏర్పాటు చేసి, పు ద్యపానం వల్ల ఆరోగ్యం ఎలా దెబ్బతింటుందో, జూదం వల్ల నష్టాలే వు టో మితాణ కథల రూపంలో ప్రచారం చేశాడు .

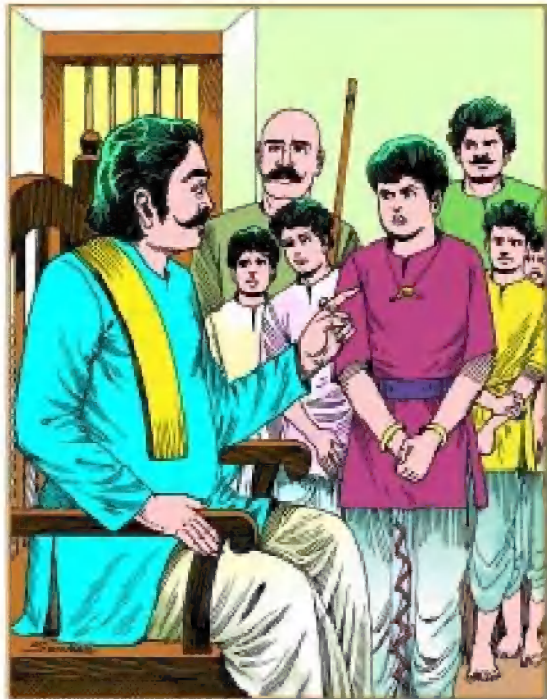
అన్న సి బ్బన్న చేస్తున్న ఈ పుంచి పిన్న లు ఎల్లన్నకు కోపం తెప్పించినై. వాడు తన స్నేహితులతో ఏం చేయాలా అని చర్చించాడు . వాళ్ళు, “నీ అన్న పుంచి వాడన్నాబురు తెచ్చుకుంటున్నాడు . ఇక పు నకు ఈ వెషియం లో గ్రామూ ధికారి బాలయ్య గారే సాయ పిడాలి,” అన్నారు .

బాలయ్య కూడా సి బ్బన్న ప్రచారాన్ని ఎలా ఆపాలా అని పూ స్తిన్నాడు . ఎల్లన్న వాడిన్నహీతు లూ తన ఇంటికి రాగానే ఆయన, “వజ్రాన్ని వజ్రంతోనే కోయాలి; పుల్లను పుల్లతోనే తీయాలి. పు నం సుబ్బన్న మంచితనాన్నే ఉపయోగించుకుని, గ్రామ పుంతా వాణ్ణి అనిపిస్తుంపు కునేలాంటి తప్పి వాడిచేత చేర్చుంచాలి,” అంటూ ఓ పథకం చెప్పాడు.

ఆ ప్రకారం ఎల్లన్నన్నహీతు డొకడు సాధు మఠేషింలో సి బ్బన్నను కలిసి, “నీ తప్పుడు ఎల్లన్న అంటే మీ కుటుంబం లందరికీ ఎంతో గ్రామూ దరాలు న్నాయని ఎన్నాన . వాడు బుద్ధివుంతుడు కావాలంటే అందు కో పేద్ద సాహసం చేయాలి. చేస్తావా?” అన్నాడు .

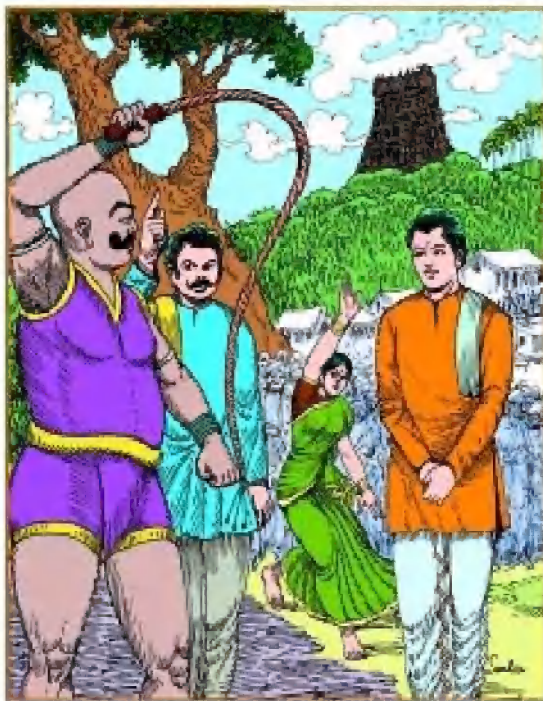
సుబ్బన్న వెంటనే సరేనన్నాడు.

“ఐతే, ఈ అర్ధరాత్రి ఒంటరిగా రావాల యానికి వెళ్ళు. గర్భ గుడిలో శ్రీరాముడి విగ్రహానికున్న కిరీటాన్ని తీసి కుని ఇంటికి

తెచ్చి, నిద్రపాతున్న నీ తప్పుడి తల మీద కాసుమీపు . తిరిగి కిరీటాన్ని స్వామి శిరిసి న చేర్చు. అలా చేసినీ తప్పుడు పిత వాక్య పిరిపాలనలో శ్రీరాముణ్ణి పుంచినవాడెతాడు . కానీ ఇదంతా యోస్యంగా జరగాలి. పు ధ్యలో పిట్టుబడితే-ఎవరేపు డిగినా, అంతా నా కర్మ అని పూరుకోవాలి. ఇంకేమైనా చెప్పావో, ఈ గ్రామూ సక అరిష్టం జరగ త్తే ంది,” అన్నాడు దొంగసాధు మంగంభీరంగా.

దొంగసాధు మూటలు నమ్మిన సి బ్బన్న అర్ధరాత్రి రావాలయోనికి వెళ్ళాడు . బాలయ్య చేసిన ఏర్పాటు ప్రకారం గర్భ గుడి తలుపులు తాళాలు లేకపోతే, దేవుడు తనకు సాయ పిడు పున్నాడను కున్నాడు , సి బ్బన్న. అతడు విగ్రహానికి నమస్కారం చేసి కిరీటాన్ని తీశాడు . ఆసిరికి గుడి బయట

కామిళ్ళ ఎల్లన్ను హీతు లతో, గ్రామా ధికారి బాలయ్య కూడా మోస్తాడు . సి బ్బన్న వాళ్ళకు కిరీటంతో దొరికిపోయా డు .

బాలయ్య, అతణ్ణి గుచ్చి గుచ్చి పిళ్ళలు మేస్త, “అంతా నా కర్మ!” అని వ్రత కున్నాడు .

వుర్నాడే రావూలయ్య అవరణలో గ్రామ స్థిలందరినీ సీమా వేశిరిచి, వారి వుండు సి బ్బన్నను దోపిగా నిలబెట్టిన బాలయ్య, దేమూ కిరీటం దొంగిలించ ప్రియ త్నించిన వుహాపాపానికి సి బ్బన్నకు యా భిక్షరడా దెబ్బల శి విధించాడు .

ఇది విన్న సి బ్బన్న తల్లి మా లతి వణికి పోతూ పరుగున కొడుకు దగ్గరకు వెళ్ళి, “నాయ నా! ను మ్మ వుంచివాడివి. దేమూ కిరీటం తీసు అంధు కేదో కారణంమూట్రుంది. నువ్వు కొరడా దెబ్బలు తినడం నేను చూడ

లేను . ఎందు కు చేశావో చెప్పు,” అన్నది ధు ఖాన్ని ఆపితుంటూ .

దీనికి సి బ్బన్న చలించక, “అవూ! నన్ను నమ్ము దేవుడి కిరీటం ఎందుకు తీశానో చెబితే గ్రామా నికి అరిష్టిం!” అన్నాడు .

ఈ మాటలకు బాలయ్య అమాళనగా నవ్వి, “వీత ఇంకా మా యమాటలతో వున్న నమ్మించాలని మా స్తన్నాడు . వీత వుంచి తనం వు సి గు వేసి కున్న యుష్టు . వీడికి వెంటనే శిక్ష అమలు చేయక తప్పదు,” అంటూ, ఒక బలిష్ఠుడైన వస్తాడుకు కొరడా అందించాడు .

మా లతి, సి బ్బన్నకు అడ్డంగా నిలబడి, “ఏ గ్రామా నికి అరిష్టివు ని, నా కొడు కు కొరడా దెబ్బలకు సిద్ధపడ్డాడో, ఆ గ్రామమే మాణ్ణి శిక్షి స్తిన్నది. అలాంటి గ్రామా నికి అరిష్టిం మ్మవు , ఇది నా శాపిం!” అన్నది భూ మి ని కాళ్ళతో గట్టిగా తాటిస్తూ.

ఆ వుర్తణం అక్కడ భూ మి కంపించింది. ఊళ్ళోని ఇళ్ళన్నీ కూలిపోయాయి . ఆ వెంటనే దాపులనున్న సముద్రం పొంగి గ్రామాన్ని వుంచేసింది.

కొంతలపిటికి ఉపిద్రవం శాంతించాక బ్రతికి బట్టకట్టిన వాళ్ళందరూ ఒకచోట కలు సి కున్నారు . వారిలో సి బ్బన్న తండ్రి రంగన్న కుటుంబమూ మూడి.

“నేలంతా ఉప్పితేరిపోయింది. కొన్నేళ్ళ దాకా ఇక్కడి భూ ములు సాగు కు ఏమాత్రం పనికిరావు. మంచివాడైన సుబ్బన్న విషయంలో వునం చేసిన తప్పికు, అందరం మూక ఉమ్మడిగా సిప్పు ద్రంలో వు నిగి

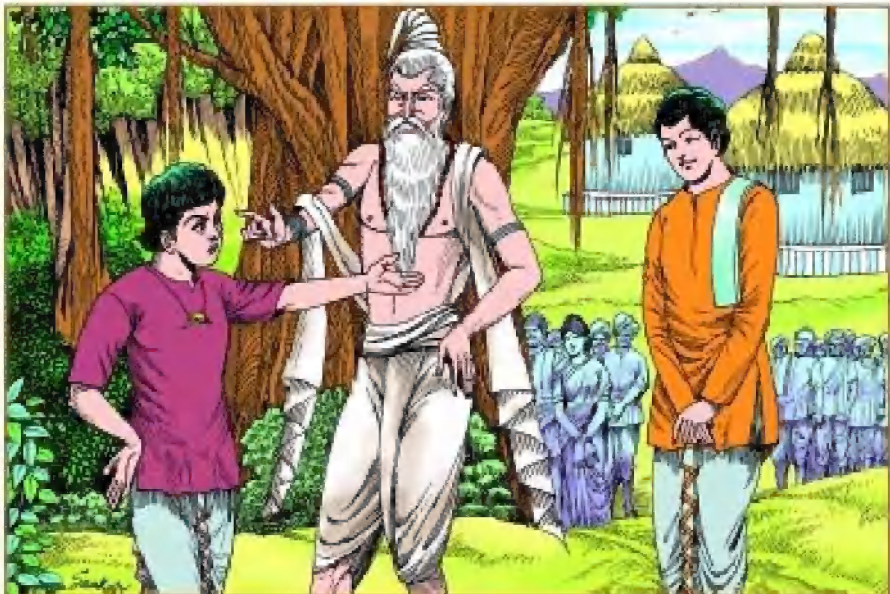
చావడం తప్పి వు రొక దారిలేదు ,” అన్నాడో గ్రావు స్మిథ దిగ్గ లు గా. అప్పిథ వూ లతి, “ఈ ఉపిద్రవంలో ఎందరో చనిపోతే వు నం బ్రతికాం. దివ్యారావంంలోని యోగి దేవ నాథు డి దగ్గరకు వెళదాం. ఆయనే మనకు తరుణోపాయం చెప్పగలడు,” అన్నది.

ఇంపు కు అందరూ లంగీకరించారు . తన దగ్గరకు వచ్చిన గ్రామస్థుల గోడు విని యోగి దేవనాథు డు , “వీ గ్రావు న్ని వు శ్శీ నివాసి యోగ్యం చేయడానికి అవసరమైన దివ్య శక్తులు , నా దగ్గరమాన్యు . ఐతే అవి పొంద డానికి కొన్ని అర్హతలు కావాలి. ఇంతవరకూ ఒక్క చెడ్డపనికూడా చేయని ఉత్తముడికే అవి దక్కుతాయి . అలాంటి వాడు వీ లో న్ని బ్బున్న ఒక్కడే. అతడే వీ గ్రావు న్ని తిరిగి ని భిం చేయ గలడు ,” అన్నాడు .

ఇది వింటూనే న్ని బ్బున్న తమ్ముడు ఎల్లన్న ఆవేశంతో ముందుకు వచ్చి, “యోగివర్యా! నా అన్న వూ గ్రావుం రాత్రి లయం లో స్వాప్ని కిరీటం దొంగిలించడానికి ప్రియ త్పించాడు . అది ఏదో స్వార్థప్రయో జనం ఆశించి చేసిన దొంగతనమే కదా? ఆ సింగతి తెలీం వీ రు అతడి అర్హతను నిర్ణయించారా?” అని అడిగాడు .

దేవనాథు డు ఎల్లన్న వంక చూసి, “అన్నీ నాకు తెలు న్ని . దివ్యశక్తులు పొందడానికి కావలసిన అన్ని అర్హతలూ న్ని బ్బున్నకు ఉన్నాయి,” అని చెప్పి, సుబ్బున్నను ఆప్యాయంగా దగ్గరికి పీలిచి, తన అధీనంలో మళ్ళీ దివ్యశక్తులను అతనికి ప్రిసాదించాడు .

బేతాకుడు ఈ కథ చెప్పి, “రాజా, దివ్య శక్తులు పొందేవాళ్ళ అర్హతను నిర్ణయించే

విషయంలో, యోగి దేవనాథుడు పొరబడి నట్లు కనబడుతున్నది కదా? తన తమ్ముణ్ణి సిన్హారంలో పట్టేందుకు, సై బ్బన్న గృహిణిని దేవతా కిరీటాన్ని తన ఇంటికి తీసికు వెళ్ళేందుకు ప్రయత్నించడం స్వార్థం, దుస్సాహిసిం, అపిచారం తప్పి ఉత్తమ డిలీటం ఎలా అవుతుంది? ఒకప్పుడు పినిని సాధించడానికి చెడ్డమార్గాన్ని ఎన్నుకోవడం సబబేనా? ఇవన్నీ తెలిసిన యోగి అతనికే దివ్యశక్తులు ప్రసాదించడంలో, ఆయన పక్షపాతవైఖరి కనబడుతున్నది కదా? ఈ సిందేహాలకు నివృత్తాను తెలిసి కూడా చెప్పక పోయారా వాని తల పిగిలిపోతుంది,” అన్నాడు.

దానికి విశ్రాంతి, ‘సై బ్బన్న తమ్ముడు ఎల్లన్నన, గ్రామాధికారి బాలయ్య తన స్వార్థానికి ఉపయోగించుకుంటున్నాడు. ఎల్లన్నన సిన్హారంలో పట్టకలిగితే, అతడి సిహిచర్య లోనై దుష్టిని బాహులందరి అటా కట్టించినట్లవుతుంది. అందువల్ల, తన తమ్ముణ్ణి ఎప్పుడు మార్గంలో పట్టాలని సై బ్బన్న చేసిన ప్రియత్నంలో స్వార్థానికి వినిపించిన పిరార్థించిన ఉన్నది. కనక అది

ఉత్తమ కార్యమే అవుతుంది. అతడు కిరీటాన్ని దొంగిలించలేదు. దాన్ని తన తమ్ముడి తలపైపెట్టి, పుట్టియ భాస్కరానంద్ చేర్చాలనే ఉద్దేశంతోనే ఆలయంలో ప్రవేశించి, గ్రామాధికారి కుట్రకు బందీ అయ్యాడు. పేగ్గా, నిజం చెబితే తన గ్రామానికి అరిష్టం అని నమ్మి, ఆ రోహిణి దాచి, తన దోషానికి కాకపోయినప్పటికీ శివ అనుభవించడానికి కూడా సీద్ధపెట్టాడు. అది అతడి నిస్వార్థ గుణాన్ని, త్యాగాన్ని తెలియజేస్తున్నది. ఎప్పుడు చెడ్డలను నిర్మలం చేసి పునః పునః ఉద్దేశమే తప్పి, చేప పిని పూత్రమే కాదు. అందువల్ల సుబ్బన్న చర్యలో దైవ అపచారం అంటూ ఏదీ లేదు. ఏటాన్నినీ గర్హించడంలేదు యోగి దేవనాథుడు తన ఆధీనంలో ఉన్న దివ్యశక్తులను సై బ్బన్నకు ప్రసాదించాడు. ఇందులో పొరబాటు గాని, పక్షపాతవైఖరి గాని ఏమూ త్రంలేదు,” అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా వక్షనభంగం కలగగానే, బేతాళుడు శవంతో సహా మాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు.

— (కల్పితం)

[ఆధారం : “వని ధర” రచన]

మొగలుల నాటి 'చిట్టి' చిత్రాలు

మన దేశానికి చిట్టి చిత్రాల చిత్రకళను తీసుకు వచ్చినవారు మొగలు పాలకులు.

ఘర్నా సూరి చేతుల్లో పిరాజయ్యం పాలెస్ హివుయూన చక్రవర్తి పిర్మియా (ఈనాటి ఇరాన)కు పారిపోయాడు. ఒక యేడాది తిరిగేకల్లా తిరిగి వచ్చాడు. అలా వచ్చినప్పుడు అబ్దుల సిఫుద్, ముల్లా దోస్త ముహమ్మద్ అనే ఇద్దరు ఇరాన చిత్రకారులను వెంటబెట్టుకుని వచ్చాడు.

వాళ్ళు పసివాడైన యువరాజు అక్బర్కు పాఠాలు బోధించడంతో పాటు, స్థానికులైన ముస్లిం, హిందూ కళాకారులకు చిట్టి చిత్రాలు గీయడంలోని మెళకువలను నేర్పి

శిక్ష నిచ్చారు. హిజానామా పిర్మియాన అనువాదంలో చిత్రాలు గీయడానికి అక్బర్ వాళ్ళ నైపుణ్యాన్ని వినియోగించుకున్నాడు. ఆ పని పూర్తికావడానికి పదిహనేళ్ళు పట్టింది. పన్నెండు సంకలనాలలో దాదాపు వెయ్యిపుటలు చిత్రాలు కలిగివున్నాయి. ఆ తరువాత బాబర్ నామా, అక్బర్-నామా గ్రంథాలను కూడా చిట్టి చిత్రాలతో అలంకరించారు.

మొగలుల పితనంతో ఈ కళ కూడా ప్రజాబాహిర్యం నుంచి మరుగున పడిపోయింది. అయినా, స్థానిక రాజస్థాన్, పహార్ చిత్రశైలిలలో ఈ పద్ధతిని స్వీకరించి, అభివృద్ధి పరిచారు.

తప్పని శిక్ష

హీలాపీఠినాథుడు చంద్రుడు పాలించేకాలంలో - దేవతల విగ్రహాలను పుంపు పై జలగాని, ప్రార్థనలోగాని ఉన్న ఎవరినీ బంధించకూడదన్న శాసనం అప్పుడు లో ఉండేది. నేరస్థుడిని తెలిసినా, పై జలపు గింపు కుని ఇవతలికి వచ్చిన తరువాత రోకభట్టలు వాణ్ణి పట్టి బంధించేవారు.

ఈ శాసనాన్ని అడ్డుపెట్టుకుని పిలువబడిన నేరస్థులు శిక్షించి తప్పించుకోవడానికి ప్రయత్నించేవారు. నేరానికి పొల్పడిన తరువాత ఖైదు చేయడానికి రోకభట్టలు వస్తున్నారని తెలియగానే, పై జగదీశునిగాని, గుడిలోకి గాని వెళ్ళి విగ్రహాలను పుంపు చేతులు జోడించి నిలబడేవారు. పై జల ప్రారంభించేవారు. రోకభట్టలు వేచి చూసి చూసి, విసిగ్గు చెంది తరువాత వద్దామని వెళ్ళిపోయేంత వరకు ఈ పూజలు కొనసాగేవి. భటులు వెళ్ళి పోయాక, వెలుపలికివచ్చి, వాళ్ళ కంటబడకుండా తప్పించుకుని పారిపోయే వాళ్ళు.

రాజుబాపు చంద్రుడి వద్ద కొత్తగా నిలవడానికి వచ్చిన చంద్రహాస్యుడు ఒకనాడు ఈ శాసనంలోని లోపాన్ని గుర్తు రాజుగారి దగ్గరికి తీసి కువచ్చి, “దేవాలయాలు పిరవు పివిత్రమైనవి. మానవ జీవితం ఒడిదుడుకులు లేకుండా ప్రశాంతంగా పుంపు కు సాగడానికి దైవభక్తి, పాపభీతి చాలా వరకు ఉపయోగపడతాయి. అప్పుడే, విగ్రహాలను పుంపులో నేరస్థులను సేవించి బంధించకూడదన్న మితాతన శాసనం ద్వారా నేరస్థులు రోకభట్టల కళ్ళ కప్పే తప్పించుకుంటున్నారు. రోజు రోజుకూ నేరాలు పేరిగి పోతున్నాయి. ప్రభువు దీనిని గురించి ఆలోచించి, న్యాయాధికారులను సంప్రదించి తగిన నిర్ణయం తీసికోవడం పుంపుచిది కదా!” అన్నాడు.

అంతా శ్రద్ధగా విన్న రాజు తలవీచి, “ఈ శాసనం పునరాజ్యంలో పూతాత తంద్రులను పుంపు వస్తున్నది. దీనిని ఇప్పింపు పితాత్తుగా పూర్వం భావ్యం కాదు. నేరాలు పేరగ

కుండా ఉండడానికి మరేదైనా మార్గం అలోచిద్దాం,” అన్నాడు .

చంద్రహాస్ తన అప్పిటికి వక్షసంగా ఊర్లు కున్నప్పటికీ దానిని గ్రంథించి తీవ్రంగా అలోచించసాగాడు .

ఇలా మూడగా ఒకనాడు స్థిర గంధపిఠిలో పెళ్ళికుమార్తె బంగారు నగలను దొంగిలించు కుని పొరిపాతూ న్న దొంగను పట్టుకోవడానికి రక్షకభటులు వాడివెంటబడ్డారు. అయితే, ఆ దొంగ వారికి దొరకకుండా ఊరి పొలివేరను చేరు కున్నాడు . రక్షక భటులు వదలకుండా తరువు సాగారు . అటవీ ప్రాంతంలో పరిగెత్తుతూన్న దొంగకు ఒక చోట నాలుగు గ్రంజులు పాతి, పేస్ తాటాకులు కప్పిబడి మళ్ళీ పాకలో పిసి పై , కుంకుమ పై సీస తెల్ల బండరాలు కనిపించింది. దొంగ పిరవూసను దంతో పాకలోకి జొరబడి పిసి పై కుంకుమలు పై సీస తెల్లబండరాలు వుండు చేతులెత్తి మొక్కుతూ నిలబడ్డాడు.

వాడి వెనకనే అక్కడికి చేరుకున్న రక్షక భటులు వాణ్ణి చూసి, “అరే, దేమిటి విగ్రహం వుండు చేరాడే! బంధించలేక పోయావే!”

అంటూ ఆశాభంగానికి గురై చూచి లేక అలాగే నిలబడిపోయాడు . దొంగ కళ్ళు వూపు కుని విగ్రహం వుండు కూర్చుని వురింత భక్తి నటించసాగాడు . అయితే, కొంతుపిటికి రక్షకభటులు తనను చుట్టు చుట్టి, సంతెక్కు తగిలిస్తూన్నారని గ్రహించి, దొంగ అవి త ఆగ్రహంతో కళ్ళు తెరిచి, “ఏమిటి! దేమిటి ఎదుటే బంధిస్తూన్నారా?” అనడం నోట వూట రాక అలాగే ఉండి పోయాడు . కారణం- అప్పిటికే రక్షక భటులు వాడి ఎదుట వచ్చి పిసి మిక్కుంకువులు పై సీస బండరాతిని అవతలికి తేలగించారు .

దొంగకారాగారు పొలయ్యోత్త .

పురుషాడు న్యాయాధికారి ద్వారా ఈ సింగతి గ్రంథించి విన్న రాజాజాను చంద్రహాస్ , నూతన నిలహాదారు చంద్రహాస్ డిస్కాచనలోని సిత్యాన్ని గ్రహించి, పై బాది కార్యక్రమాలలో ఉన్న నేరస్థులను బంధించకూడదన్న పాతశాసనాన్ని రద్దు చేశాడు .

అప్పటి నుంచి నేరస్థులు అంత స్థిర భంగా తప్పించుకోలేకపోయారు . (క్రమేణా రాజ్యంలో నేరాలు తగ్గిపోయాయి .

చందమామ కబుర్లు

పన్నుపుల్లపై నగిషీషనులు!

శిలలపై శిల్పాలు చెక్కడం; కొయ్యల మీద, లోహాల మీద నగిషీషనులు చేయడం సర్వసాధారణమైన విషయం. బెంగుళూరుకు చెందిన సి. మల్లికార్జున రెడ్డి అనే విద్యార్థి నిర్దోష కృత మీద అందే తరగతిలో లభించే చాక్ వెసేష మీద చిత్రాలు చిత్రించడానికి ప్రయత్నించాడు. చిత్రాలు బాగా రావడంతో, వాటిని గిన్నెబుక్ ఆఫ్ వరల్డ్ రికార్డ్స్ వారికి పంపాడు. కానీ, అవి అంగీకరించబడలేదు. అయినా వుల్లికార్జున తన ప్రయత్నం పూర్తి చేశాడు. మిత్రుల ప్రోత్సాహంతో పిత్తుర్రు చృష్ణకుమార్ మిల్లల మీద నగిషీషనులు చేయడం ప్రారంభించాడు. ఇటీవల గిన్నెబుక్ ప్రతినీపుల సెక్షన్ లో చేరడంతో పన్ను మిల్ల మీద 25 వలయాలు అందమైన హారాన్ని చెక్కాడు. 1993లో అమెరికాకు చెందిన బాబ్ పాపు 17 వలయాలు తోనే స్థిరచిత్ర రికార్డును పుల్లికార్జున అధిగమించాడు. కర్ణాటక రాష్ట్రం కోలార్ జిల్లా తోప్పనహాల్లికి చెందిన సి. మల్లికార్జున రెడ్డి బెంగుళూరులో బి.ఎస్.సి., చదువుతున్నాడు.

చలిపులి బారి నుంచి...

భారత సరిహద్దులోని సీయా చిన వద్ద దాదాపు 2,000 నుంచి స్థిరకులు కాపలా ముట్ట న్నారే. అక్కడ శీతాకాలంలో మైనస్ 55-60 డిగ్రీల సేల్వీయత ఉంటుంది. అక్కడి స్థిరకులది ప్రత్యేకం జీవనరీతి పోరాటం. అందుకే ఎప్పుడూ కొరకే చలిపీత బారి నుంచి తప్పనిసరిగా కొవడానికి ఒక్కొక్క సైనికుడికి రెండు లక్షలకు పైగా ఖరీదు చేసే ప్రత్యేకమైన ఉడు మిల్లు ఇస్తారు. యూనిఫాం లో వాల్చీ ధరించే కోపాక బూట్లు ఆస్ట్రేలియా నుంచి తెప్పిస్తున్నారు. వాటి ధర జత రూ. 7,200; స్విట్జర్లాండ్ సాఫ్ట్ రూ. 1,100; ఇటలీ గ్లోవ్స్ రూ. 2,100; స్విట్జర్లాండ్ జాకెట్స్ రూ. 18,000; స్విట్జర్లాండ్ ప్యాంటు రూ. 8,800; ఫిన్లాండ్ నుంచి తెప్పించే బోకాలు రూ. 3,400; కెనడా నుంచి తెప్పించే బోకల ధర ఒక్కొక్కటి రూ. 1,000.

విదేశ పూర్వగాథలు (ఇరాన్ కథ)

గుర్రం సకిలింపు తెచ్చిన రాజ్య సింహాసనం!

ప్రస్తుతం ఇరాన్ గా పిలువబడతూన్న పర్షియాలో పూర్వపు వేల సంవత్సరాలకు పై ర్యవేగొప్ప నాగరికత వెలిసింది. ఒక సందర్భంలో సింహాసనమైన రాజ్య సింహాసనాన్ని స్పార్టిస్ అనే కపిటవర్తపు కుట్రచేసి ఆక్రమించాడు. వాడి పాలన ప్రజలకు శాంతిని ఇచ్చి సుఖాన్ని తెచ్చి కూర్చుంటే పాల్పొందింది.

స్పార్టిస్ ప్రజలకు ఎలాంటి వేలూ చేయక పాల్పొనరించినా తన విదాని రోపు కోవడానికి చాలా జాగ్రత్త చేశాడు. వాడి పట్టా ఎప్పిటా నవ్వుకోల్పే అంగరంగులు ఉండేవారు. గూఢచారులను ఏర్పాటు చేశాడు. వాడికి వ్యతిరేకంగా ఎవరైనా పెదవివిప్పారని తెలిస్తే చాలు. అప్పటికప్పుడే వారిని ఏరి పోరేసేవాడు!

ఎక్కువవుంది వ్రంత్రి లూ, రాజోద్యోగ లూ భయస్థులు గనక, రాజుకు వ్యతిరేకంగా నోరు విప్పలేక పోయారు. అయినా కాలం ఒకేలాగ సాగింది కదా! ఉన్నత కుట్రంబాలకు చెందిన అరుగురు యువకులు ధృష్టిపాలకుడి పాలనకు చరవు గీతం పాడాలని పికడ్చుందీగా ఒక పిథకాన్ని, రూ పొందించారు. తప్ప పిథకం విజయవంతంగా వుండితే, తరువాతి పాలకుడు ఎవరు అన్న ప్రశ్న ఉత్పన్నమవుతుంది. ఆ అరుగురు యువకులూ తెలివితేటల్లో గాని, శక్తి

సామర్థ్యం గాని ఒకరికొకరు తీసిపార్చున వారు కారు. అరుగురికి రాజు కావాలన్న కోరిక మూడి. అయినా అరుగురు ఒక్కసారిగా ఆ విదాని చేపట్టలేరు కదా? అయినా, పిదివి కాంక్షను వినిపించుకొని పాట్లాడుకునే పరిస్థితిలేదు.

“వుత్రిలారా, ప్రసలో ఒక్కరికి రాజు అయ్యే అవకాశం ఉంది. వుగిలిన ఐదుగురంరాజుకు నిలవాలిగా ఉండాలి. ప్రజలకు సంబంధించిన విషయాలలో వుంచి చెడ్డలను చర్చించి తగ్గనిర్ణయాలు తీసుకుంటాం. ఇష్టమైన ప్రసలో రాజు ఎవరన్నది తీర్మానించడానికి వున్న పుణ్య ఎలాంటి తేడాల్నూ లేనాది నిర్ణేతు కంగానే జరగాలి. అది ఒక అసాధారణ పద్ధతిలోనే జరగాలి,” అన్నాడు ఒక వుత్రిడు.

“ఏమిటా అసాధారణ పద్ధతి?” అని అడిగాడు రెండవ వుత్రిడు.

“మీరే ఏదైనా ఒక పద్ధతిని సూచించండి,” అన్నాడు మొదటి మిత్రుడు.

ఆరు గుర్రా కొంతసమీపమునగా ఆలోచించారు. ఆ తరువాత ఒక మిత్రుడు, “ఎంపిక ఎటొచ్చి నిబంధనారూపంగానే బడగాలి. అందు వల్ల ఇలా చేద్దాం. రేమితెల్లవారగానే, మనం ఆరుగురం తటాకం పక్కన ఉన్న పచ్చికమైదానం వద్దకు మన గుర్రాలపై వెళదాం. ఎవరే గుర్రం ముందు సెకిరిస్, వారే సీంహాసినానికి అర్హులమతారు. ఏమంటారు?” అన్నాడు.

“చాలా బాగుంది. అలాగే చేద్దాం,” అన్నారతక్కిన మిత్రులు.

మర్ర రోజు ఆరు ణోదయం అమతూండగా ఆరు గుర్ర మిత్రులూ, నిర్ణీత ప్రదేశంలో కలుపుకుని గుర్రాల మీద తటాకం సిమ్మిపింలో ఉన్న పచ్చిక మైదానంకేసి బయలుదేరారు. తటాకాన్ని సిమ్మిపీస్తూండగానే ఒక గుర్రం గట్టిగా సెకిరించింది. దానిని అధిరోహించిన మువకుడి ముర్ర దేరియమ. మిగిలిన అరుదుగుర్ర మిత్రులూ దేరియమను అభినందించారు.

ఆ తరువాత రూ పోందించు కున్న పిథకం ప్రకారం స్పెర్మిమను పిదపిమ్యుతుణ్ణి చేశారు. దేరియమ సీంహాసినాన్ని అధిష్టించాడు.

దేరియమ ఎక్కిన గుర్రం ముట్టముదట సెకిరించడం వెనకవున్న రహస్యం ఎవరికీ తెలియదు. అసెలు జరిగిందేమంటే - ఆరు గుర్ర మిత్రులు భవిష్యత్తు రాజును నిర్ణయించడం గురించి చర్చించుకోవడం, దేరియమ సేవకుడి చేవిన పడింది. వాడు అరోజు సాయం కాలమే దేరియమ గుర్రాన్ని తటాకం దగ్గరికి తోలుకుపాలు దానికి తప్పిగా వేత పట్టాడు. మర్ర నాటి ఉదయం ఆ గుర్రం తటాకం దగ్గరికి వచ్చిరాగానే, వెనకటి సాయంకాలం లభించిన సంతుష్టి కరమైన మేతను తలుచుకుని ఆనందంతో సెకిరించింది!

ఈ ఉదంతం కారణం గానే ‘గుర్రం రాజ్యాన్ని జలుస్తూంది,’ అన్న సామెత ఏర్పడింది. నిజానికి ఒకసంవత్సరం తనయ జమనానికి రాజ్యాన్ని సమకూర్చిన గాథ ఇది.

సింగతి తెలిశాక దేరియమ తనసంవత్సరం తగిన రీతిలో సిక్కురించాడా లేదా అన్నది తెలియదు. అయితే, క్రీ.పూ.

521లో పర్షియా సీంహా

సినాన్ని అధిష్టించిన దేరి

యమ ఎన్నో ఘనకార్యాలు

చేసి చుర్రప్రసిద్ధి పొందాడు.

ప్రాచీన ఇరాన రాజధాని

పర్షిపాలిమ నగరాన్ని నిర్మించాడు.

“దేమత్రు ప్రపంచం సింభంతో తల్లడిల్లాలని ఆశించలేదు. తన బిడ్డలు శాంతి న్నోభావంతో, సింపిదలతో మంచి పాలనతో వర్ధిల్లాలనే కోరుకున్నాడు!” అని దేరియమ తన శిలాశాసనాలలో ఉద్ఘాటించాడు. -(ఎం.డి)

THE ADVENTURES OF G-man

అండ్రిచ్ మేనియా

చీకటి ప్రతిబంబాలు భాగం 1

సమర్పిస్తున్నది

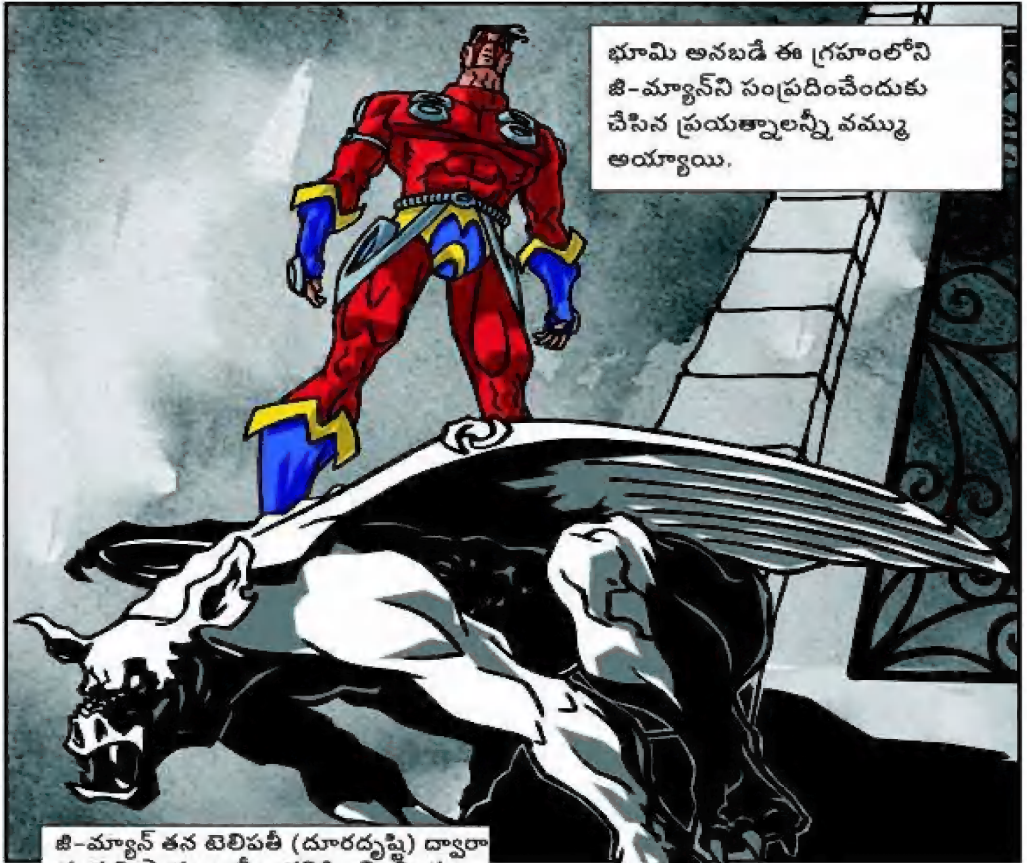

POWER SUPPLY

Visit: www.parleproducts.com

టెక్నోలీన్ ప్రచండ సైన్యంలోని దుష్ట ఆంధ్రాయిద్ల శక్తిని ఎదుర్కునేందుకు, మన హీరో తన సమ ఉజ్జ్వలైన ఇతర సమాంతర విశ్వాల్లోని జి-మ్యూన్ ల సహాయాన్ని కోరతాడు. ఇప్పటికే ఒకతను అతని తోడున్నాడు. కానీ అతను మళ్ళీ సఫలీకృతుడౌతాడా?

భూమి అనబడే ఈ గ్రహంలోని జి-మ్యూన్ ని సంప్రదించేందుకు చేసిన ప్రయత్నాలన్నీ వమ్ము అయ్యాయి.

జి-మ్యూన్ తన టెలిపతి (దూరదృష్టి) ద్వారా ప్రయత్నిస్తాడు. కానీ అతనికి లభించిందలా కేవలం ఒక సూచనామాత్రమైన సంతకమే.

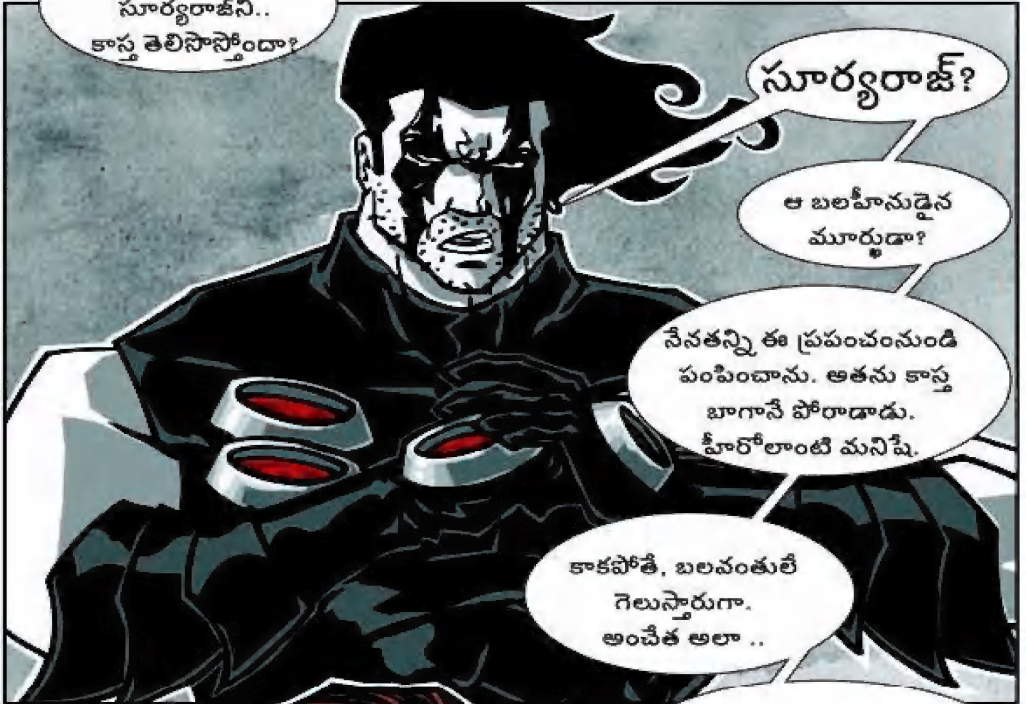
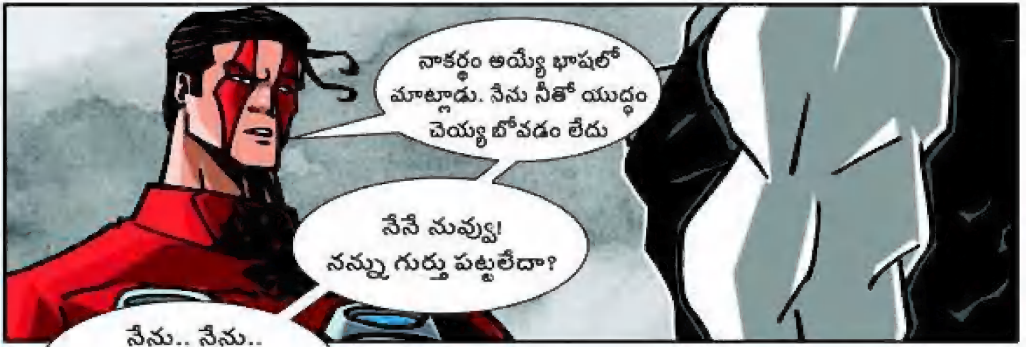
అతను తన వెనక నించి ఒక గొంతు వింటాడు.

నాకై వెతుకుతున్నావా?

కి శక్తినిచ్చేది

కి శక్తినిచ్చేది

లేదు.
సూర్యరాజ్ నాలోని ఓ
భాగాన్ని తీసుకుపోయాడు.
నువ్వు రావడం నాలోని జ్ఞాపకాలకి
పుండులో కారం చల్లినట్లయింది.
ఇహ నువ్వు వెళ్లచ్చు..

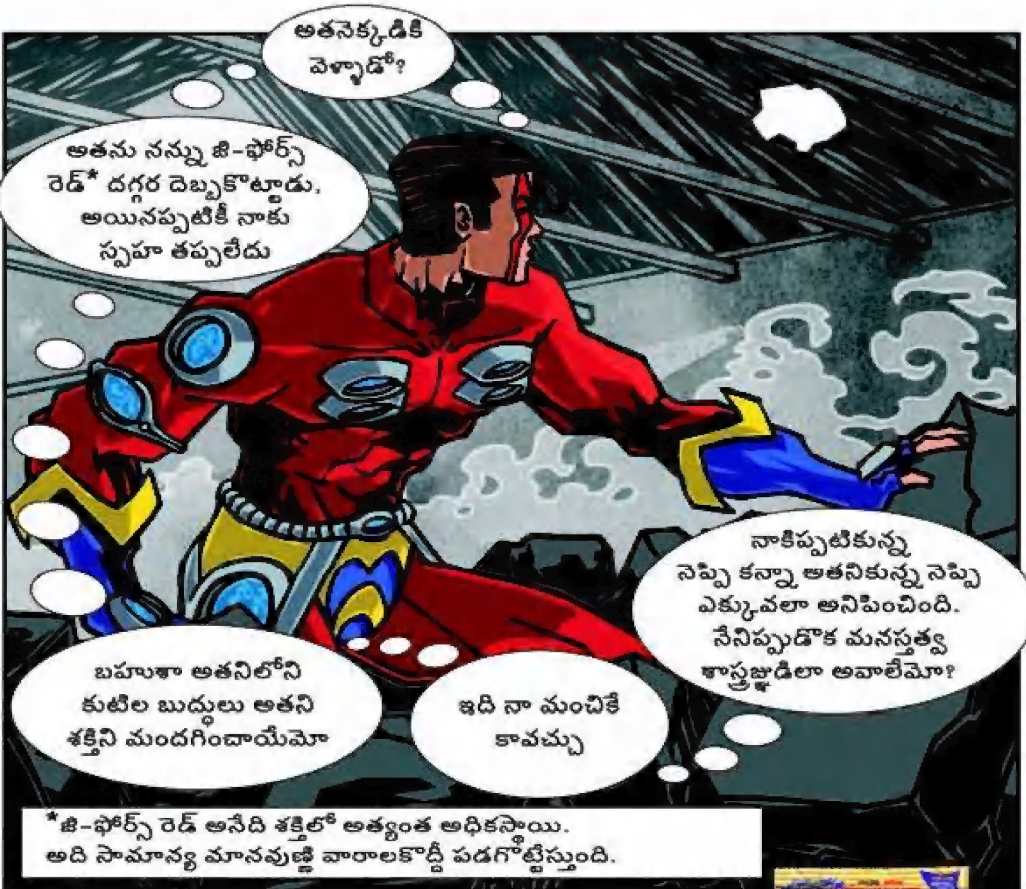
కాస్త
ఆగవోయ్..
ఆగాను..

కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

కి శక్తినిచ్చేది

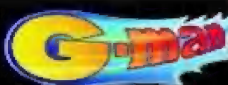
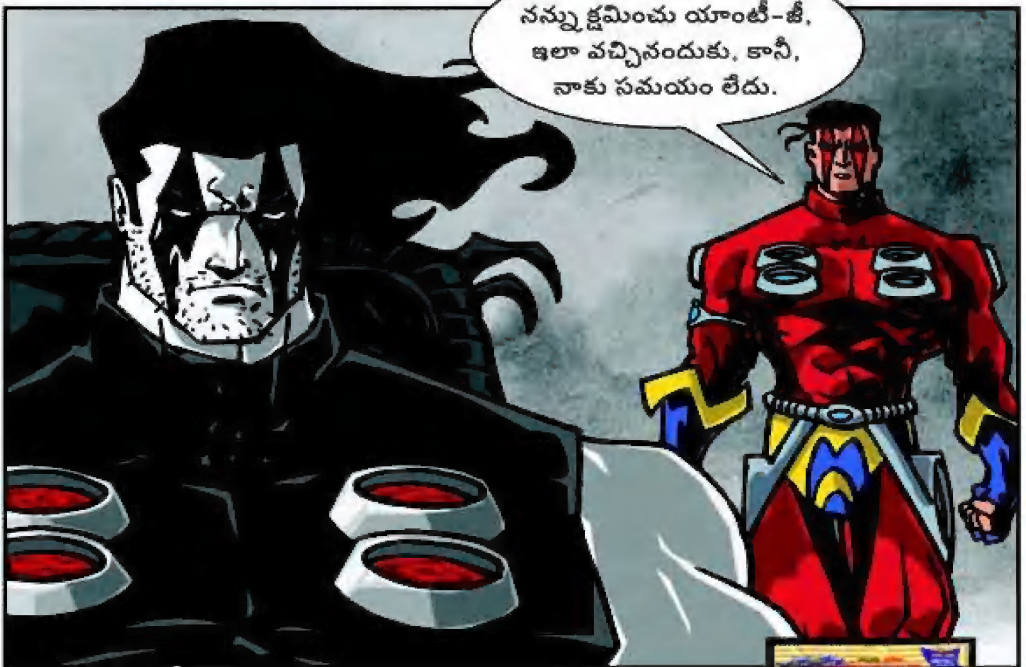
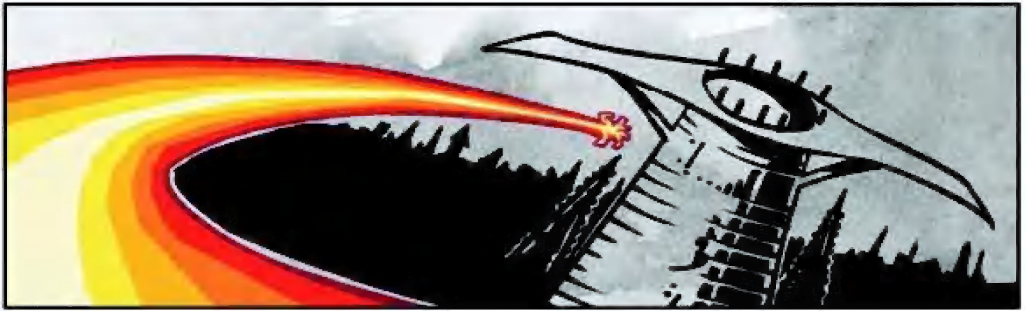
Visit: www.parleproducts.com

కి శక్తినిచ్చేది

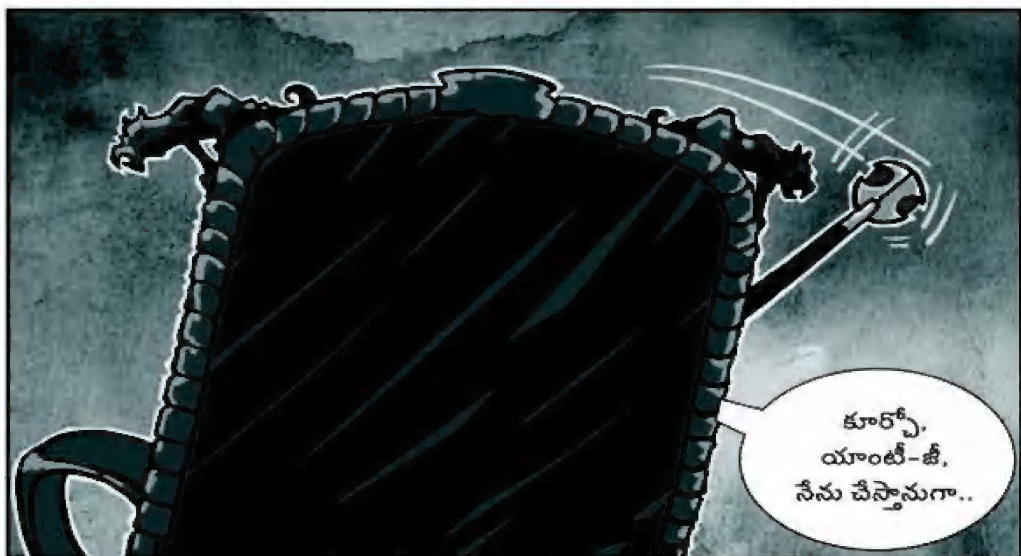
Visit: www.parleproducts.com

కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

ఒకవేళ యాంటీ-జీ టెక్రోలీన్‌ని చంపానని అంటే, అతని సొనంలో ఉన్నవారెవరు? జి-మ్యాన్ యాంటీ-జీ సహాయం పొందడంలో కృతార్థుడౌతాడా? వచ్చే సంచిక కోసం వేచి వుండండి.

వాకు రంగు వెయ్యండి కళకళలాగా, సరదాగా.

Visit: www.parleproducts.com

POWER SUPPLY

FIND THE HIDDEN WORDS

A	E	R	T	G	D	G	M	A	N	G	H	J	P
T	E	R	R	O	L	E	N	E	S	D	F	J	A
G	H	H	M	H	F	R	J	U	K	L	G	A	R
R	E	D	I	A	R	D	N	I	M	G	L	D	L
G	H	J	T	B	N	C	O	R	V	X	U	V	E
M	U	F	K	P	A	S	T	Q	P	T	G	U	G
M	A	N	T	C	M	N	L	R	D	G	G	H	J
A	F	J	U	A	O	N	E	U	R	A	A	L	U
C	V	V	J	G	H	K	E	I	K	L	U	Y	J
Q	W	O	G	R	F	Z	T	X	Z	D	C	B	M
B	R	O	E	H	T	S	T	T	H	O	M	A	S
Y	U	H	E	F	G	M	G	U	G	J	U	I	O
R	E	D	B	L	U	E	G	R	E	E	N	H	N
R	N	B	F	B	M	K	L	U	R	F	O	P	H
I	U	Y	G	D	D	T	G	H	W	S	D	R	J

1. Master of Darkness
2. G-Man's Power Supply
3. The Hero
4. G-Man's Companion
5. The machine that stole childrens mind
6. Terrolene's suit is made of this
7. Suryaraj's rank in the army
8. G-man's power beams
9. The Water Monstor
10. The school where the major teaches
11. What the major teaches at school
12. The villian who stole childrens minds

కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

JIG-ZAW

Paste the page on cardboard and then cut the page along the lines shown. Your puzzle is now ready. Mix up the pieces and challenge your friends to put it together again

పాఠకులకు కథల పోటీ ఉత్తమ రచనకు రూ. 250 బహుమతి

ఈ కింది కథను చదవండి:

కొల్లు పుతీరి ఏడో అలోచనా నిమగ్నుడైన రాజు హఠాత్తుగా సభికుల కేసీ తలతిప్పి, “ఈ భూమి మీద అత్యంత వేగంగా పరిగెత్తే ప్రాణి ఏది?” అని అడిగాడు.

“చిరు తమిలి, ప్రిభూ,” అన్నాడు ఒకసభికుడు. “జింక, పుహరాజా!” అన్నాడు ఇంకొకడు. పురొక సభికుడు లేచి, “ఒంది ప్రిభూ!” అన్నాడు. వేరొకడు, “సింహం,” అంటే చివరి వరుసలోని ఒకడు, “కాదు కాదు, ఏవు గ్ర!” అన్నాడు.

ఇలా సభికులు తప్పిలే తావు పోటీపడి తలకొక సెవ్వా ధానం చెప్పారు. ఆ సెవ్వా ధానాలు విని, తక్కినవారు విరగబడి నవ్వాడు.

ఆఖరికి అస్థాన విదూషకుడు లేచి నిలబడి, “ప్రిభూ! ఈ భూప్రపంచంలో అత్యంత వేగంగా పరిగెత్తే ప్రాణి నేనే అనుకుంటాను,” అన్నాడు.

ఆ మాటకు పెల్లుమళ్ళు సభికులు నవ్వు అపిక్షోలేక పొయ్యారు. రాజు అగ్రహంతో, “అర్థరహితం! హాస్యవూడకు. నిజంగా తెలుసుకోవాలనే ఆ ప్రశ్న అడిగావు,” అని గద్దించాడు.

“నేను హాస్యవూడడం లేదు ప్రిభూ. నిజంగానే చెబుతున్నాను,” అంటూ విదూషకుడు వివరణ ఇవ్వసాగాడు.

♦ విదూషకుడు ఇచ్చిన వివరణ ఏమిటో మీరు ఊహించగలరా?

♦ రాజు దానిని అమోదించాడా? విదూషకుడికి ఎలాంటి బహుమతి ఇచ్చాడు?

100-150 మాటలతో కథకు పుగింపిస్తానీ, చక్కసాబరు పెట్టి వూకు పెంపిండి. కవరు మీద ‘కథల పోటీ’కి అని రాయండి. కింది కూపెనను తప్పక జతచేయండి.

కథలు మాకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: ఆగస్ట్ 30, 2005

నా పేరు _____ వయస్సు _____ మిల్లీన తేదీ _____

పాఠశాల _____ తరగతి _____

ఇంటి చిరునామా _____

_____ పినకోడ్ _____

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097

మహారాష్ట్ర జానపద కథ

ముగ్గురు రాకుమారులు

రత్నగిరి రాజు రాజభూషణుడు ధర్మద్రుతు మూడుగురు పుత్రులను పాలనలో ప్రజలకు కొరత లేకుండా పుణ్యాంతులతో జీవించే వారు. అయినకు ముగ్గురు కుమారులు. ముగ్గురు యుక్తవయస్కులయ్యారు. వారిలో ఒకరిని త్వరలో రాజ్యాభిషిక్తుణ్ణి చేయవలసి మూడు. అందువల్ల రాజు వారిని ఒకనాడు చేరబిలిచి, “పురు ముగ్గురు దేశాటన చేసి ప్రజల

స్థితిగతులను, ప్రత్యేకంగా చూసి తెలుపుకోవాలి. రేమితెల్లవారగానే ముగ్గురు మూడు దినలకేసి వెళ్ళి, సాయంకాలానికల్లా తిరిగివచ్చి వీరు చూసినదానిని గురించి నాకు చెప్పండి,” అన్నాడు.

పురు నాడు తెల్లవారగానే, ముగ్గురు రాకుమారులూ బయలుదేరారు. పెద్ద కుమారుడు రాజకీర్తి తూరుపు దిక్కుకేసి, రెండవ రాకుమారుడు రాజపూర్తి ఉత్తరం దిక్కుకేసి, మూడవ రాకుమారుడు రాజాస్థానాదీనం దిక్కుకేసి పయనమయ్యారు. సైరాక్ష్మివృత్తం అయ్యేసరికి వెనుదిరిగి భవనం చేరుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నారు.

రాజకీర్తి చాలా దూరం నడిచి ఒక అడవిని చేరుకున్నాడు. ఒక కొలను గట్టున పచ్చిక పుష్పిస్తున్న మూడు చక్కని గుర్రాలు ఆయన దృష్టిని ఆకర్షించాయి. దావులనే పున్న పొడవైన చెట్టు కింద ఆసీనుడైన ఒక యోగి ఆ గుర్రాల కేసి తడేకంగా చూస్తున్నాడు.

రాకుమారుడు యోగిని సమీపించి సాష్టాంగ నమస్కారం చేశాడు. యోగి పుండహాసం చేస్తూ, “నువ్వు ఎవరిని నాయనా? ఈ అడవిలోకి ఎందుకు వచ్చావు?” అని అడిగాడు.

రాజకీర్తి తాను ఎవరైనదీ చెప్పి, తాను వెళుతున్న కార్యం గురించి వివరించి, “పుహత్యా!

చందమామ

తవు ర్త అవు వు తించినట్టులుతే, వీ ర్త ర్రాలలో ఒకదాని మీద వెళ్ళి, మరిన్ని ప్రదేశాలనూ, వు రింత ఎక్కువ వు ందినీ చూ సీ వస్తాను ,” అన్నాడు .

“అలాగే, నీకు కావలసిన ర్త ర్రాన్ని తీసి కు వెళ్ళు. అయితే, నో ర్వాస్తిపు యం అయ్యేలోగా ర్త ర్రాన్ని తెచ్చి నాకు అప్పిగించాలి. ను మ్మ చూ సిన విశేషాలవు ర్త రించి తెలియ జేయాలి,” అన్నాడు యోగి.

రాజకీర్తి ఒక ర్త ర్రాన్ని అధిరోహించి అక్కడి నుంచి బయల్పడేరాడు . చాలా దూరం ప్రియో ణం చేశాక ఆయనకు ఒక తోట కని పించింది. తోటవూలి కోసం పుట్టుపిక్కల కలయ్య చూశాడు . తోటవూలి కనిపించలేదు గాని, తోట చుట్టూ బలమైన కంచెమీ ఉండడం చూసి ఆయన ఆశ్చర్యపొందాడు . అంతకన్నా ఆశ్చర్యకరమైన విషయం మరొకటి జరిగింది. ఆయన చూస్తూండగానే కంచె కోసం కట్టిన దృఢమైన పుల్లలు ఉన్నట్టుండి కొడవళ్ళుగా వూరి తోటలోని పిళ్ళనూ , కాయ గూరలనూ తెగనరకడం ప్రారంభించాయి . యృవరాజు రాజకీర్తి తన కళ్ళను తనే నవ్వులేక అవి తాళ్ళ ర్వంతో వెనుదిరిగాడు.

అరణ్యానికి చేరుకుని యోగికి గుర్రాన్ని అప్పగించబోయాడు. అప్పుడు యోగి, “దాడు కోలేని ఆశ్చర్యంతో సితవు తవు మళ్ళున్నట్టు న్నామావిప్పిటి విశేషం?” అని అడిగాడు .

రాజకీర్తి తవు చూసిన విచిత్రమెవ్వు తోట గురించి వివరించాడు. అంతా విన్న యోగి, “ఆ ద శ్యం ద్వారా ను మ్మ గ్రహించిందేమిటి?” అని అడిగాడు . “అంతా విచిత్రంగా మూడి. ఎందుకలా జరిగిందో చెప్పలేకపోతున్నాను చందమామ

వు హత్మా” అన్నాడు రాజకీర్తి.

“ఇలాంటి సామాన్యమైన విషయాలను కూడా అర్థం చేసుకోలేనివాడివి, రేమర్రాజ్య పాలన ఎలా చేయగలవు? రాజ్యం, మూర్ఖుడైన రాజును భరించలేదు . నిన్నిప్పుడే రాతిస్తం భంగా మార్చేస్తున్నాను,” అని యోగి రాజకీర్తిని శపించాడు .

రాత్రి చాలా పొద్దుపాల్సినా రాజకీర్తి తిరిగి రాకపోవడంతో రాజభవనం చేరు కున్న ఆయన తప్పులూ , తండ్రి ఆందోళన చెందారు. వు ర్త నాడు తెల్లవారగానే, రెండవ కుమారుడు రాజ మూర్తి, అన్నను వెతుక్కుంటూ వెళ్ళాలని నిర్ణ యించారు .

తెల్లవారగానే రాజమూర్తి, తన అన్న వెళ్ళిన మార్గంలో వెళ్ళి అడువిని చేరుకున్నాడు. కొలను

గట్టుననే హస్తాన్త గ్రాలన చూశాడు. యోగికి నవ్విరించి, “ఇలాంటి చక్కటి గ్రాలన ఇంతకు ముందెన్నడూ చూడలేదు. ఒక గ్రాన్ని ఇస్తారా?” అని అడిగాడు.

“నిరభయతరంగా తీసుకువెళ్ళి. అయితే సోర్వాస్తవపు యంత్రంపై తిరిగి వచ్చి గ్రాన్ని అప్పగించి, నీ అనుభవాలను చెప్పాలి,” అన్నాడు యోగి పుండహాసం చేస్తూ.

గ్రాన్ని అధిరోహించే ఉత్సాహంలో రాజు పూర్తి వికృతశిలగా చూరమృతన అన్న పుంఖం కేసి కూడా చూడలేదు. ఇరువైపులా అన్న కేసి పరిశీలనగా చూస్తూ అయిన చాలా దూరం ముందుకు వెళ్ళాడు. ఎంత దూరం వెళ్ళినా అన్న జాడ కనిపించలేదు. కాని, ఏమీపొంద కట్టల మోపు మోస్తూ వంగి పొయిన ఒకపిండు పులివాడు కనిపించాడు. రాజుపూర్తి అత

నిప్పేజాలి కలిగింది. అతడు గ్రాన్ని ఆపి, “తాతయ్యా, కట్టల మోపు నేను మోసుకు రానా?” అని అడిగాడు.

పులివాడు తలవేస్తూ చూడలేదు. కనిపించినా ధానం కూడా చెప్పకుండా ఇంకా ఎందు పుల్లలు ఏరడంలో నిమగ్నుడై కనిపించాడు. రాజుపూర్తి చాలా వింతగా తోచింది. సోత్సవ పడమటి దిశకు చేరడంతో అయిన వెనుదిరిగి వచ్చి, గ్రాన్ని యోగికి అప్పగించి నమస్కరించాడు.

“దారిలో నీకు ఎలాంటి అనుభవాలు ఎదురయ్యాయి ఏమిటి?” అని అడిగాడు యోగి చిన్నగా నవ్వుతూ.

రాజుకీర్తి తాను చూసిన పులివాణ్ణి గురించి చెప్పాడు.

“నువ్వు అందిస్తానన్న సొంతాన్ని ఆ పులివాడు ఎందుకు వద్దన్నాడో తెలుసా?” అని అడిగాడు యోగి.

“తెలియదు పు హాత్మా. అతడొక మాట కూడా మాట్లాడలేదు,” అన్నాడు రాజుపూర్తి.

“ఇలాంటి స్వల్ప విషయాలు కూడా తెలియని నువ్వు, మునుముందు రాజువైతే కష్టతరపెళ్ళు ప్రజాపాలనను ఎలా సుధవంతంగా నిర్వహించగలమా నువ్వు పూర్తి డివి. రాకుమారుడిగా మూడవ గమానిన్నిప్పడే శిలగా మార్చేస్తున్నాను,” అన్నాడు యోగి.

రాజుపూర్తి కూడా రాకపోయే సరికి రాజు విచారానికి గురయ్యాడు. పూడవకు పూర్తి రాజ్యాపహితండ్రిని ఓదార్చి అన్నలను వెతుక్కుంటూ వెళతానన్నాడు.

తెల్లవారగానే అన్నలు వెళ్ళిన పూర్గంలో బయలుదేరి రాజ్యాపహితదవని చేరుకుని,

కొలను దగ్గర మేస్తున్న గుర్రాలనూ, యోగినీ చూశాడు. పక్కనే వున్న రెండు రాతి స్తంభాలనూ, వాటిలో స్పృష్టింగా కనిపించిన తన అన్నల ముఖ పోలికలనూ చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు. యోగినీ సమీపించి నమస్కరించి తన అన్నల గురించి అడిగాడు.

“అమృత. వాళ్ళ ఇక్కడికి వచ్చార,” అంటూ వుండహాసం చేసిన యోగి, “నా గుర్రాలను తీసుకుని వెళ్ళి సాయంకాలానికి తిరిగివచ్చార. వాళ్ళ చూసిన దశ్యాల అంతరాధ్యాన్ని గురించి అడిగితే చెప్పలేక పోయారు. నేనే వారిని శిలా స్తంభాలుగా పూర్వేశాను,” అన్నాడు.

“వాళ్ళ మిశ్రద్దీవిపులయ్యే పూర్ణం సేల వివ్వండి, పుహాత్మా,” అన్నాడు రాజామహి.

“ఆ గుర్రాలలో ఒకదానిని అధిరోహించి ముందుకు వెళ్ళు. ఏదైనా వింత దృశ్యం కనిపిస్తే వచ్చి నాతోచెప్పు. దానిని గురించి చక్కని వివరణతో నా ప్రశ్నకు సరైన సమాధానం ఇచ్చావంటే వీవు పురుషుడవు ముఖ్యంగా పూర్వ రుద్రావీద హోల్లుగా రాజధానిని చేరు కోవచ్చు,” అన్నాడు యోగి.

రాజామహి కొంత సమీచిత్రంగా ఆలోచించాడు. తన అన్నలను కాపాడు కోవడానికి తన అదృష్టాన్ని పరీక్షించాలన్న నిర్ణయంతో, యోగికి నమస్కరించి, ఆయన చూసిన దిశగా గుర్రం వీద బయల్లు చేరాడు. అతడు ఎంతదూరం వెళ్ళినా ఎలాంటి విచిత్ర దశ్యం గానీ, వింత వ్యక్తి గానీ తారసపడలేదు. చాలా దూరం వెళ్ళడం వల్ల అతడికి దాహం వేసింది. గుర్రానికి కూడా కాబుమిమిశ్రాంతినిద్దాం అన్న ఉద్దేశంతో ఒక కొలను గట్టున గుర్రం దిగాడు. గుర్రాన్ని పిచ్చిక మేయడానికి వదిలి తన చందమామ

దాహం తీర్చుకోవడానికి కొలను దగ్గరికి వెళ్ళాడు. నీళ్ళ దగ్గరికి వెళ్ళి, వంగి దోసిలితో నీళ్ళు అందుకోబోయాడు. నీళ్ళు చేతులకు అందకుండా కుంచించుకు పావడం గవునించి ఉలిక్కిపెట్టాడు. నీళ్ళలో దిగి వురికొంత వుండుకు వెళదామని రెండడుగులు వేశాడు. నీళ్ళు రెండడుగులు వెనక్కు వెళ్ళాయి. అతడు లోపలికి వెళ్ళే కొద్దీ నీళ్ళు ఇంకా లోపలికి వెళ్ళుసాగాయి. అతడు కొలను వుధ్యకు చేరుకునే సరికి పుట్టా ఇన్ని కతప్పి, బొట్టు నీళ్ళ కంటబడలేదు!

అమితాశ్చర్యంతో వెనుదిరిగిన రాజామహి యోగి వద్దకు వచ్చాడు. తనకు ఎదురైన అనుభవాన్ని చెప్పాడు. అంతావిన్నయోగి, “ఈ విచిత్ర అనుభవం ద్వారా నువ్వు గ్రహించిందేమిటి?” అని అడిగాడు.

రాజామహి ఎంత ఆలోచించినా సరైన సమాధానం

ధానం స్ఫురించలేదు. యోగికి ఆమోదయోగ్యమైన సీమా ధానం చెప్పలేకపోయాడు. “రాకు వూరూ, నువ్వు కూడా వీ అన్నలకన్నా తెలివైన వాడివేం కాదు. నీకూ, నీ అన్నల గతి తప్పదు,” అన్నాడు యోగి.

పురుషుని రాజ్యాధిపతి కూడా శిలాస్థింభంగా వూరిపోయాడు.

అన్నలను వెతుక్కుంటూ వెళ్ళిన రాజస్థిపతి కూడా ఎంతకూ రాకపోయే సరికి రాజభవనం లోని రాజు తీవ్రమైన ఆందోళనకు లోనయ్యాడు. తనే చేజేతులా వారిని దేశాటనకని వింటే ఈ దుస్థితికి కారణమైనట్లు భావించి విలవిలలాడి పోయాడు. వాళ్ళ కేపుల్ని ఉండో ఎవరికీ తెలియదు. రాకుమారులను వెతకడానికి సైన్యాన్ని

వినియోగించాలని మంత్రి సలహా ఇచ్చాడు. అయినా రాజు వినలేదు. తన కుమారులను వెతుక్కుంటూ తనే స్వయంగా వెళ్ళాలన్న కున్నాడు.

పురుషుని వేకువజామున తన కుమారులు వెళ్ళిన మార్గం గుండా వెళ్ళి, అడువినిచేరి, వున్నాన్న గుర్రాలకేసీ ప్రిశాంతంగా వూన్చిస్తూ యోగి సమక్షానికి చేరుకున్నాడు. అప్పుడు కుమారుల యోగ శక్తుల ద్వారా, యోగి తన కుమారుల ఆచూకీని తెలియ జేస్తూ గలడని రాజు ఆశించాడు. రాజు యోగిని సమీపించి నమస్కరించి, “పురుషాత్మా నా ముగ్ధుల కుమారులు దేశ సంచారం చేస్తూ ఇట్లు కేసీ తప్పక వచ్చి ఉంటారని కుంటావు” అంటూ ఇంకా ఏదో చెప్ప బోయేంతలో యోగి అడ్డుపడి, “అమృత పురుషరాజా, వచ్చావు. వారిని నేను మూడు ప్రశ్నలు అడిగాను. చాలా సిలబ్ మైనవి. కాని సమాధానం చెప్పలేకపోయారు. అలాంటి మూడు లకు మునుపు రాజ్య పాలన చేసే అర్హత లేదు. అందుకే వారిని శిలాస్థింభాలుగా వూర్చివేశాను. అదిగో వూడు!” అన్నాడు.

రాజు మూడు రాతిస్థింభాలనూ, వాటి పేర్లూ గంలో తన కుమారుల ముఖాదర్శనా వూసే దిగ్భ్రాంతి చెందాడు. కొంతసేపు చూసా మించి, ఆ తరువాత, “ఆ ప్రశ్నలేవో చెప్పండి. నా బిడ్డల తరుపుననే సమాధానాలు చెప్పడానికి ప్రయత్నిస్తాను,” అన్నాడు.

“నీ జ్యేష్ఠ కుమారుడు రాజకీర్తి తోటవూలి లేని ఒక తోటను చూశాడు. కుచెగా మర్కటాన్ని ఉన్నట్లుండి కొడవళ్ళుగా వూరి, తోటలోని పిళ్ళను, కాపులను తెగనరకడం ప్రారంభించాడు.

చాలు . దీని అంతర్థం ఏమిటి?” అని అడిగాడు యోగి.

“తోటలోని చెట్టు చేమలను కాపాడడానికే కంచె ఏర్పాటు చేయబడింది. తన యజమాని ఆస్తిని నాశపరచే సేవకుడిలాంటిది ఆ కంచె,” అన్నాడు రాజు.

యోగి మందహాసం చేసి, రెండవ రాకుమారుడు చూసిన దశ్యం గురించి చెప్పి, “రాజా! ఆ ముసలివాడు మోస్తూన్న బరువైన కట్టల మోపు చాలదని ఇంకా ఎండు కట్టలు ఏరుతూనే ఉన్నాడు . దీని భావం ఏమిటో చెప్పిగలవా?” అని అడిగాడు .

“ఆ ముసలివాడు తన దగ్గర ఉన్న దానితో తప్పి చెందలేదు. పర్యవసానాలను గురించి పట్టించుకోకుండా ఇంకా ఇంకా కావాలని ప్రాకులాడే బరాహ్మిణుల దురవస్థకు చిహ్నం ఆ దశ్యం!” అన్నాడు రాజు.

“బాగా చెప్పావు,” అని మరొక్కసారి మందహాసం చేసిన యోగి, “నీ చిన్న కుమారుడు దాహం తీర్చుకోవడానికి వెళితే కొలను లోని నీళ్ళు దూర దూరంగా వెళ్ళిపోయాయి. మరి దీని వివరణ ఏమిటి రాజా?” అని అడిగాడు .

“సింహులు ఉన్నప్పుడు పు బారాగా ఖర్చు చేసి, పినికిపూ లిన వాటికోసం వధా చేయవారికి చివరికి ఏదీ మిగలదు!” అన్నాడు రాజు.

పురుణవే రాకుమారులు ముగ్గురూ నవ్వుతూ కనిపించారు . రాతిస్థింభాల జాడలేవు .

“నా కుమారులకు మళ్ళీ ప్రాణదానం చేసిన తవుకు నేను జీవితాంతం రుణపడి ఉన్నాను . తవు ఆశీస్సులతో వారిని రాజధానికి తీసుకువెళతాను. తమరు కరుణతో రాజధానికి విచ్చేసి, నా కుమారులకు విద్యాబుద్ధులు నేర్పించడమామ

వారిని వివేకమంతులుగా తీర్చిదిద్దాలని ప్రార్థిస్తాను,” అన్నాడు రాజు యోగికి చేతులెత్తినపు స్మరిస్తూ.

రాజు ప్రార్థనకు యోగి అంగీకరించాడు. “పురు ముగ్గురూ పూవు గుర్రాల మీద మీ తండ్రితో రాజధానికి బయలుదేరండి, నేను త్వరలో వస్తాను,” అని రాకుమారులను ఆశీర్వదించాడు .

రాజు, రాకుమారులూ సింహాసనంగా రాజధానికి బయలుదేరారు . మరి కొన్నాళ్ళకు రాజధానికి వచ్చిన యోగికి, భక్తి ప్రపిత్తులతో మేళతాళాలతో స్వాగతం పలికారు. యోగి రాకుమారులను వివేకమంతులుగా, ఆదర్శపాలకులుగా తీర్చిదిద్దాడు .

దాసీపుత్రుడు

బ్రహ్మదత్తుడు కాశీరాజ్యాన్ని పాలించే కాలంలో, బోధిసత్వుడు గొప్ప ధనికుడుగా పుట్టాడు. ఆయన పెరిగి పెద్దవాడై, పెళ్ళి చేసి కున్నాడు. కొంతకాలానికి బోధిసత్వుడి కొక కుమార్తె కలిగాడు. అదే రోజున ఆ ఇంటి దానెదానికి కూడా ఒక పుగిల్లవాడు పుట్టాడు. వాడికి కటాహి కుడు అనిబురు పేట్టారు.

ధనికుడి కుమార్తె తూ, దాసీపుత్రుడైన కటాహికుడు పేరికి పేద్దవాళ్ళు కాసాగారు. ధనికుడి కుమారుడు చదవటానికి వెళ్ళేటప్పుడు, కటాహికుడు అతని పిలకా, మిస్త్రీ కాలూ తీసి కునివెంట వెళ్ళి వస్తాడేవాడు. ధనికుడి కొడుకు నేర్చుకున్న చదువువంతా, దానెమిత్తుతూ నేర్చుకున్నాడు.

చదువుకున్నవాడనీ, తెలివైనవాడనీ కటాహికుడికిబురు వచ్చింది. అన్నీమూడి కూడా తాను నొక్కర స్థాయిలోనే మూడటం కటాహికుడికి ఎక్కడలేని బాధా కలిగించింది.

తన విద్యకూ, తెలివితేటలకూ తగిన స్థానం సంపాదించాలని వాడికి బలమైన కోరిక పుట్టింది. ఇందుకు గాను ఒక ఉపాయం ఆలోచించాడు.

కాశీకి కొన్ని కొన్ని లభ్యమైన ప్రత్యంత దేశంలో బోధిసత్వుడి పుత్రుడొక లాభికారి మూర్ఖుడు. అతనికి తన యజమాని రాసినట్లుగా, కటాహికుడొక జాబు రాశాడు:

“నేను నా కుమార్తె తన వద్దకు పంపిస్తున్నాను. వున్నూ, వున్నూ వియ్యపుండటం ఉచితంగా మూట్రుందని, నా విశ్వాసివు. కనుక తన వూ వాడికి తన కుమార్తెనిచ్చి వివాహం చేసి, తన ఇంటనే మూపు కొనేది. తీరిక చేసి కుని నేను వచ్చి, తన దర్శనం చేసికోగలను.”

ఈ విధంగా ఉత్తరం రాసి కటాహికుడు దాని పేరు తన యజమాని పుత్రుడికే, ప్రత్యంత దేశానికి వెళ్ళి, లాభికారి దర్శనం చేసి కుని, అయిన నకు ఉత్తరం అందించాడు.

లొధికారి ఉత్తరం చూసి ఉబ్బి తబ్బి బ్బుల్లు పొల్లు , కటాహికుడికి తన కుమార్తె నిచ్చి, ఒకత్ర భవు హొ ర్తన పేళ్ళి చేసశాత్త .

కటాహికుడికిప్పిత్త అంత్ర లేని నొకర్త . ధృ స్తిల విషియ్ లో, భోజనం విషియ్ లో, ఇతర వెలాసాల విషియ్ లో అతనికి రాజో పిచారంగా జరిగిపొత్తు న్నది.

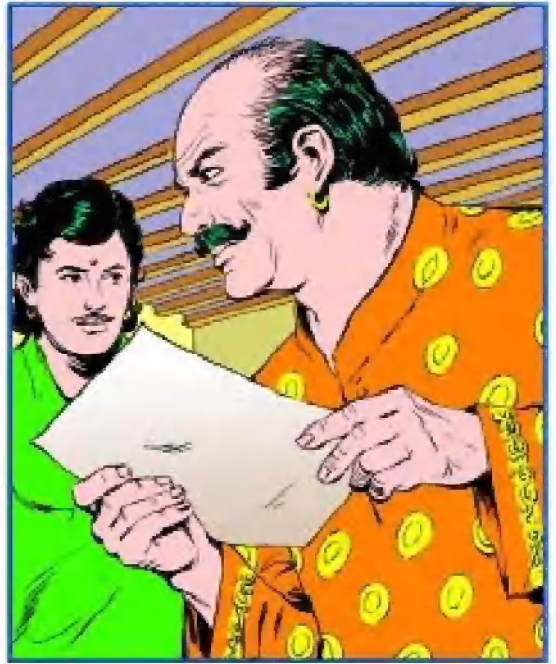
ఈలోపిల బోధిసిత్త్యుడికి, కటాహికుడే మైనాడా అని సిందేహం వచ్చింది. ఆయన అతన్ని వెదకటానికి, నాలుగు మైపులకూ మను ప్పి లస్త్ర పింపాత్త . వారిలో ఒకత్త ప్రిత్యంత దేశం వెళ్ళి, కటాహికుత్త ఒక లొధికారి కూత్త ర్త్ర పేళ్ళాడి, తనుబర్త పూ ర్త్రకుని, తాస్త్ర ఫిలానా కాళి ధనికుడి కుమూ ర్త్రణ్ణని చెప్పకుంటున్నట్టు తెలుసుకున్నాడు.

ఈ వార్త తెలియ్ గానే బోధిసిత్త్యత్త చాలా నొచ్చుకున్నాడు. తాను స్వయంంగా వెళ్ళి కటాహికుణ్ణి తీసి కువద్దావు ని ప్రిత్యంత దేశానికి బయ్ లు దేరాత్త . ఆయన వస్త్రిన్నా డన్న వార్త తెలియ్ గానే, కటాహికుత్త బెదిరి పొయ్ త్ర .

తనయ్ జపూ ని వచ్చి, నిజం తెల్పు ని కొనకవుండే, తాస్త్ర ఆయనస్త్ర వుంచి చేసుకుని, జరిగినదంతా చెప్పి క్షమాపణ వేత్త కుండావు స్త్ర కున్నాత్త .

అల్లుతే, తాస్త్ర య్ జపూ ని దగ్గిర నొక ర్త్ర లా ప్రవర్తించటం చూసి అందర్నా అస్త్ర వూ న పిడవచ్చు. అంత్త చేత కటాహికుత్త తనువకులతో, “నేస్త్ర అందరి కొత్త కుల వంటి వాణ్ణి కాస్త్ర . నాకు, నా తండ్రి ప్పీ ద ఎంతో ప్తి జ్యభావం. నేస్త్ర , నా తండ్రి భోజనం

చందమామ

చేస్త్రొండే, పిక్కన నిలబడి విస్త్ర ర్త్ర తాస్త్ర . ఆయనకు వుంచినీర్నా అవీ నేనే స్వీయంగా అందిస్తాస్త్ర ,” అంటూ తాస్త్ర నొకర్త్ర చేు పనులన్నీ వర్ణించి చెప్పాడు.

తరవాత కటాహికుత్త తన వూ వు గారి దగ్గిరకు వెళ్ళి, “మా నాన్న వస్తున్నాడు. నేనాయనకు ఎదురువెళ్ళి తీసుకువస్తాను,” అని చెప్పాడు. లక్షాధికారి సరేనన్నాడు.

కటాహికుత్త తనయ్ జపూ నిని అంత ధూ రానే కల్పు ని కుని, ఆయన కాళ్ళ ప్పీ ద పడి, తాను చేసినంతా చెప్పి, తనకు అపాయం రాకుండా కాపాడవు ని అభయం కోరాత్త . బోధిసిత్త్యత్త అభయం ఇచ్చాత్త . తరవాత కటాహికుత్త బోధిసిత్త్యుడితో సిహా, వూ వు గారి ఇంటికి వచ్చేశాత్త .

లొధికారి బోధిసిత్త్యుణ్ణి చూసి ఎంత గానో ఆనంద పిడి, “తస్త్ర ర్త్ర కొరెన ప్రికరవ్

“ఈ అమ్మాయి ని మీ వాడికిచ్చి పేళ్ళి చేశాను,” అన్నాడు .

బోధిసత్తువు త ప్రిపిడినట్టు కనిపించి కటాహికుడితో, తన కుమార్తె డిత్ లాగే పూట్లాడాడు .

తరవాత ఆయన లక్షాధికారి కుమార్తెను పీలిచి, “అమ్మ నా కుమార్తె త్తనిన్ను సిరిగా పూన్చి కుంటున్నాడా?” అని అడిగాడు .

“అయినచో పురే లోపించేదు గాని, భోజనం దగ్గర ఆయనకు ఒకటి రు చించు . ఎన్ని విధాల పుంచి వంటకాలు చేసినా, ఏదో ఒక తప్పి పడతాడు . ఏం చేసే ఆయన పు త ప్రిపిరవాలో, ఎంత ఆలోచించినా తెలియ కుండా మృతి,” అన్నది కటాహికుడి భార్య.

“అమృత . వాడు తిండి దగ్గర లోగడ కూడా ఇలాగే నానాతిప్పిల్లా పేట్టేవాడు . అందు చేత ఈసారి వాడు భోజనానికి కూర్చుని ఇది బాగా లేదు , అది బాగాలేదు అన్నప్పిదు ఒక శ్లోకం చదు మాత్ర శ్లోకం నీకు రాసే ఇస్తాను . దాన్ని బాగా కంఠస్థం చెయ్యి. అది చదివావంటే, వాడు తప్పిల్లు పిట్టటం పూనేసే, పేట్టినదేదో తింటాడు,” అంటూ బోధిసత్తుడు ఆమెకు ఒక శ్లోకం రాసే ఇచ్చాడు .

బోధిసత్తువు కొద్ది రోజులు అక్కడమూడి, కాశీనగరానికి తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు. ఆయన వెళ్ళగానే కటాహికుడు పురింతగా విజం భించాడు . భోజనం పుంపు కూర్చునివడ్డించిన ప్రితి విధార్థాన్ని, నిందించసాగాడు .

ఒక రోజున కటాహికుడు ఇలా చీద రింపు కుంటూ మూడే, అతడి భార్య ఈ శ్లోకం చదివింది :

“బహింసే సా వికల్లేయ్య అంజం
జనపిదం గతో,
అన్వాగంత్యాన పూయ్య భుంజ
భోగే కటాహిక.”

(కటాహికుడు అనేక విధాల తిట్లు తిని, వేరొకచోట కు పోయి , ఇతర లను పూ పిస్తూ సికల భోగాలూ అను భవిస్తాడు .)

దీని అర్థం కటాహికుడి భార్యకు తెలియదు . కాని కటాహికుడు పూత్రం, తనయ జపూని తనబరుతో సహా, తన రహస్య పుంతా భార్యకు చెప్పేశాడని భయపడి పొయ్యాడు .

ఆ తరవాత అతడు ఏది వడ్డిస్తా అది తిని సింత ప్రిపిడు తూ , నిఖంగా కాలోపించేశాడు .

విష్ణు కథ

“సూత వు సీంద్రా! విష్ణు మతన వు రొక రూపివై న్నక ష్టిత గా గోలోకంలో ఉంటాడని విన్నావు. ఆ క ష్టిని గురించి వినగోర్తున్నావు!” అని వు న్న లు కోరగా సూత వు దు చెప్పనారంభించాడు:

సిత్యలోకానికి పేస గోలోకం ఉంది. అది అనేక నాత్రసింహు దాయా లతో ఎల్లప్పిథా వెన్నెలవంటి వెలుగుతో నిండి ఉంటుంది. విష్ణువు అతి గాఢమైన నీలపు రంగుతో నల్లని వాత గా క ష్టి డనువావు అంతే, అక్కడ ప్రమీంచే దివ్యనది విరజానది ఒడ్డున తులసీవనంలో వు రళిని పై రించి దివ్యగానం చేస్తాండగా మురళి సుండి వెలువడే నాదము రాధగా రూపిణాల్పింది.

రాధ ప్రిక తి, క ష్టి తు పిత్తు ప్తి డు గా వీడని జంటగా గోలోకంలో విహరిస్తూ

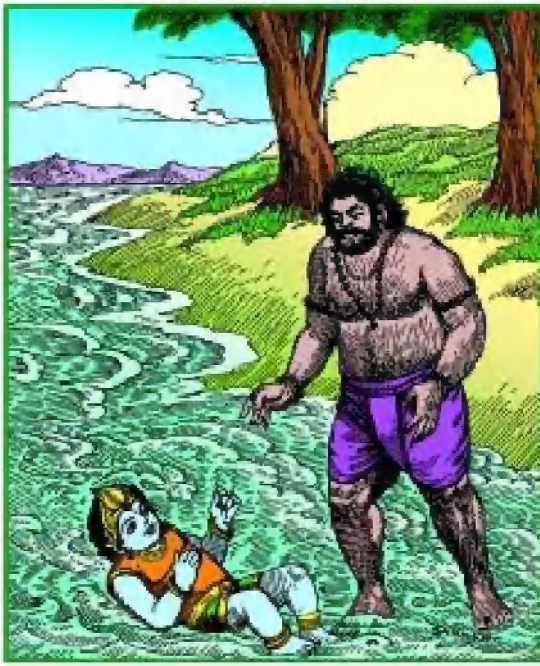
ఉంటారు. క ష్టి ణ్ణి ఎల్లప్పిథా సు దావు తు సువిస్తూ ఉంటాడు.

రాధాదేవి శరీరం నుండి అనేకపుండి గోపీ కలు మిట్టారు. విరజానది స్త్రీ రూపింధరించి బంధాదేవిగా క ష్టి ణ్ణి బ్రావుతో ఆరాధిస్తాన్నది.

ఒకప్పుడు రాధాక ష్టి లు అన రాగ బద్ధ లై ఏకాంతంలో ఉండగా అక్కడకు క ష్టి డి కోసం విరజ వచ్చింది. రాధ కోపించి ఆమెను భూలోకంలో మిట్టారు నిశేపించింది. అలాగ శేపించడం అనుచితమైన పని అని సుదా వు తు రాధతో అన్నాడు.

“ను మ్మ కూడా భూ ప్మీద రా సు డవ్వు మిట్టారు!” అని రాధ అతణ్ణి శేపించింది.

విరజ రాకుమార్తెగా తులసి, బృంద అనే బర్మ గలదిగా మిట్టాంది.

ఒకప్పుడు దేవేంద్రుడు కౌశాసిం వెళ్లి, ద్వారానికి అడ్డంగా రుద్రభట్టని రూపంతో ఉన్న శివశ్చైత్యుని కొలేక వజ్రాయుధాన్ని రుపుశీలించాడు. శివశ్చైత్యుని జర్రాపంతో పూడోకంటిని తెరిచాడు. ఇంద్రుడు రోంచును సాగిలపెట్టాడు. శివశ్చైత్యుని నేత్రం నుండి వెలువడిన రోషాగ్నిని సేవుద్రంలోకి పంపాడు. అదే సేవుయైన రాధాదేవి శాపింపల్ల నుదావుడు గోలోకం నుండి అగ్నిహోత్రంలో పడి సేవుద్రంలో తెల్లనిశంఖాన్ని శిరస్సిన ధరించిన బాలుడై పుట్టాడు.

నుదావుడు, కష్టిడు ఇద్దరూ ఒకదే! కష్టిడు తన పార్శ్వవర్తయైన నుదావుని అభివ్రాంతో, ఆ బాలకుడికి అజేయమైన కష్టికవచాన్ని ప్రసాదించాడు.

సేవుద్రం ఒడ్డున మిత్రునికోసం తపిస్తూ చేస్తున్న దంభుడు అనే రాసిరాజు ఆ పిల్ల

వాణ్ణి జలప్రిసాదితుడైన కుమార్తడిగా తీసి కున్నాడు. అతడు జలంధరుడు, శంఖచూడుడు అనిపిల్లు వబడ్డాడు.

తల్లి విష్ణుమత తన భర్తగా తలంచుతూ, విష్ణుమత ఆరాధిస్తూ తపిస్తూ చేస్తూండగా జలంధరుడు ఆమెను చూశాడు.

జలంధరుడు తల్లి లనీ తండ్రి ధర్మద్రుష్టాడిని, తల్లి లనీని తనకిచ్చి వివాహం చేయవలసి కోరాడు.

జలంధరుడితో తల్లి లనీ వివాహం జరిగింది. తులసి తన భర్తనే తన దైవంగా ఎంచుకొని ప్రతగా మెనులుతూ ఉన్నది.

జలంధరుడు రాసి బలాన్ని కూడగట్టుకొని పుల్లొకాల్లు బల్లుంచాడు.

తల్లి లనీ దేవి పాతివ్రత్య వుహీవు వల్ల అతనికి ఎక్కడా ఎట్టు వంటిహాని జరగలేదు.

తులసి సౌందర్యానికి జలంధరుడెప్పుడూ వివాహివూడాడేకాని, అతని రాసితత్వానికి, ఆమె సాత్వికతత్వం పెళ్ళిలోనే నచ్చలేదు. పెళ్ళిపీటల మీది నుంచి లేచింది మొదలు అతడు ఆమెను చూడటమే మానేశాడు.

తల్లి లనీ సేదా భర్తనే తలంచుతూ, వెతం పేస్తున్న అతని అడుగు జాడలనే ఆరాధిస్తూన్నది.

జలంధరుడు రాసి సామ్రాట్టు కష్టికవచ ప్రభావంతో పుల్లొకాలను బల్లుంచాడు.

కలహిభోజనం దైన నారదుడు పార్శ్వతి అందం గురించి వర్ణించగా, జలంధరుడు కైలాసం మీదకు దాడిచేసి, “వుంచుగా పార్శ్వతిని ఇంకా ఇచ్చామా లేదా యుద్ధానికి రా!”

అని శివమణిపేవిజంబించాడు . శివమణి విసిరిన త్రిశూలం జలంధరుడి రొప్పుతాకి ఖంగువుంటూ కిందపడింది.

పార్వతి భయంతో పారిపోయి రాధా దేవిని ప్రార్థించింది.

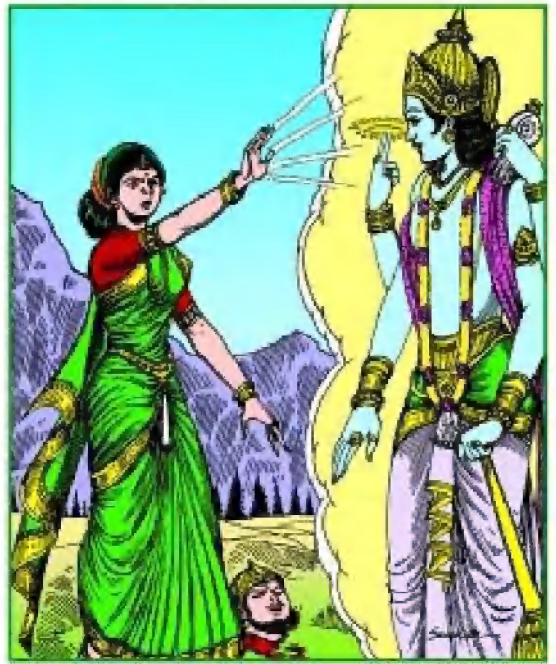
రాధ పార్వతితో, “జలంధరుడు శివమణి నేత్రాగ్ని నుంచే పిట్టాడు . శివమణి వల్లనే అతని సింహారం జరగాలి. అయితే అతనికిగల కష్టకవచం వల్ల ఏ ఆయుధమూ అతని కెట్టువంటి హాని చేయలేదు . తులనదేవి పాతివ్రత్యపు హేతు వల్ల అతనికి ప్రాణభయం లేదు! విష్ణు మాయకు అతీతమైనది ఏదీ లేదు . నీమణిష్ణుమణు ప్రార్థించు , ఏం చేసినా అతడే చేస్తాడు!” అని చెప్పింది.

పార్వతి ప్రార్థన విని విష్ణుమూర్త్యు బ్రాహ్మణరూపంతో వెళ్ళి, హిమాలయ శిఖరానికి గజగజ వాణికి పాత్రా జలంధరుణ్ణి అనేక విధాలుగా పోగిడి, “వీరాధివీరు డివెన్ల నీకు వేరొక కువచం ఉందా? చవిజ్వరంతో చచ్చి న్న నాలాంటివాడికిస్తే బతికిపోతావు!” అన్నాడు.

జలంధరుడు దర్పంతో, “ఔను! కష్టకవచం నాకే? తీసికో!” అని బ్రాహ్మణికి దానం ఇచ్చేశాడు.

తరవాత విష్ణుమూర్తి జలంధరుడి రూపంతో తులనదేవి మందిరంలోకి వెళ్ళాడు. అక్కడ కల్హాసింలో శివమణి, జలంధరుడికి యుద్ధం జరుగుతున్నది.

ఒకానొకప్పుడు గండకి అనే దేవవేశ్య భూలోకానికి చేరి విష్ణుమణు గూర్చి గొప్ప తపస్సు చేసింది. విష్ణుమూర్తి వెంటింది ఏం కావాలో కోరుకున్నాడు. “దేవా! నిన్ను నాలో

రత్ననిధుల్ని దావు కొన్నట్లుగా గ్రహిస్తావు కోవాలి,” అన్నది గండకి.

విష్ణుమూర్తి “సప్త గండకీనదిగా ప్రవహించు . నీ జలాల్లో నేనూ సాల గ్రాహి న్నూ ఉంటాను!” అని చెప్పాడు. గండకి నదిగా మారింది.

తులనదేవి విష్ణుమూర్తి పూర్తిగా ప్రభావానికి లోనై, తన పెనిమిటి ఇన్నాళ్ళకు వచ్చినందుకు ఆనందంతో భ్రమలోపడి పతిరూపంలో ఉన్న విష్ణుమూర్తిదాలకు ప్రణామం ల్లింది. అదే సమయంలో శివమణి జలంధరుడి కంఠాన్ని త్రిశూలంతో ఛేదించాడు . ఆ శిరస్సు ఎగిరి పచ్చి తులనదేవి చేతులకు తగ్గి పడింది. విష్ణుమూర్తి జరూపం పొందాడు.

తులనీ తల్లిపిడి భర్త శిరస్సును పూసీ, భ్రమ నుంచి విప్పు క్తురాత్మ “ఓ, విష్ణూ! నన్ను మోసగించినందుకు నువ్వు రాయిగా మారు!” అన్నది.

విష్ణుమచిర నమ్రాచిందిస్తూ, “తు లనె సితీ! సంతోషంతో నీ శాపాన్ని శిరసావహిస్తా న్నావు . నీ భర్త జలంధరు తు ఎవరో కాదు . సు దావు డే! నేనే క స్టి, సు దావు ల రూ పా లతో గోలోకంలో ఉంటావు .

వివాహానికి పై ర్వం ను మ్వనన్న పితిగా కోర్త తూ ఆరాధించినదానవే! వివాహం జరి గాక ధర్మాన్ను సిరించి సితీలోకానికి ఆదర్శ ప్రాయంగా పిరవు సాధ్యగా, సితీతు లసీగా వర్తించామా నీమామివేత్రతకు చిహ్నంగా తులసిచెట్టుగా భూమీద మొలుస్తావు. తు లసీ నాకు అత్యంత ప్రేతిపాత్రంగా ఉంటుంది. తులసి సన్నిధిలో నేనెప్పుడూ శిలా రూ పంతో ఉంటాను!” ఆచి చెప్పాడు.

విష్ణుమగండకీ నదిలో సాలగ్రావు శిలల రూ పంతో అవతరించాడు . తు లసీ సిహి గ మనం చేశాక తులసి చెట్టుగా మొలిచింది.

గండకీనదిలో అపితూ పింగా చొరకే సాల గ్రామ శిలలను తులసిచెట్టు మొదట ఉంచి అర్పించడం ఏర్పడింది. తు లసీ దళాలు సాలగ్రావు శిలపేర్లాల తూ ఉందే విష్ణుమా పవిత్రమైనతులసి మాలలు ధరిస్తూంటాడు .

ఒకప్పుడు తు హిర్నులు త్రివూర్తులలో ఎవరు గొప్ప? అనేది తేల్చుకురవును భ గు తు హిర్నిని పింపారు . భ గు ముత్యలోకం వెళ్ళాడు. అక్కడ సరస్వతీదేవి వీణావాద యా తు రిలో తు నిగతేల్తాన్న బ్రహ్మ అతణ్ణి కనీసం చూడనూ లేదు.

కెల్లాసిం పెళ్లే పార్వతితో న త్వం చేస్తాన్న పిరవు శివతూ భ గు తు హిర్నిని చీదరింపు కు న్నాడు . భ గు తు హిర్నికి రెండు పిరాభవాలతో ఒళ్ళు తు ణ్డిపారు ణ్డి. అతని పాదానికి కన్ను ఉన్నది. అంచేత అతనికి అహంకారం మొండు.

భృగువు కోపంతో వైకుంఠానికి చేరాడు. లక్ష్మీసేవే తంగా శేషతల్పశాలు అల్లు న విష్ణువును చూసి, రివ్వునవెళ్ళి భృగుమహర్షి విష్ణు వ స్థిలాన్ని పాదంతో తన్నాడు . విష్ణు మూర్తి దిగ్గున లేచి తు హిర్నికి (పిణవిల్లి, అతని పాదాన్ని తలపే పేట్టుకొంటూ , “తు హిర్నిత్రతూ , నీ తు తు పాదారవిందవు నా కరిన మాన్ని తాకినంపు న ఎంత కవు లి పారు ణ్డో గదా!” అంటూ పాదాన్ని ఒత్తు తు న్నట్టే ఒత్తుతూ , పాదం అత్తు గు న ఉన్న కంటిని నొక్కి చిదివి వేశాడు . పాదనేత్రం చిదగడుతో భ గు తు హిర్ని అహంకారం కూడా చిదిగి పిటాపించల్సింది. భ గు ముత్యమా తు స్తుతించి, వెళ్ళి విష్ణువు గొప్పతనాన్ని మును లకు వివరించి చెప్పాడు.

విష్ణు మహర్షిలం ప్రియతాను అనుకొని ఉండగా భగవంతుని హిందూ తన్నడం లక్ష్మీదేవికి గొప్ప విరాభమంగా తోచింది. ఒకప్పుడు నిత్య తృప్తి పొందని తన అపివిత్రం అల్లు నట్లుగా ఎంచి వైకుంఠంలో ఉండకుండా భూలోకానికి చేరి తపస్వినిగా తపోదీపంలో పునిగింది.

విష్ణు మహర్షిలం పూనవయ్య వకుడి రూపంతో భూమిని చేరి అరణ్యాలు వెతుకుతూ శ్రీనివాసాన్ని అనుభవించే వకుళాదేవి ఆశ్రమాన్ని చేరాడు. వకుళాపూతకష్ట వతారంలో యశోద.

చిరకాలానికి వ్రేపిల్లకు కష్టాన్ని వచ్చి నప్పింపు యశోద కష్టానికి, “తల్లికి కుమార్తె దీపేల్లి చేయాలని ఉండే కోరిక ఎంత గొప్పదో నీకు తెలియండి కాదు, నాకది

తీరింది కాదు!” అని వాపోయింది. అప్పడు కష్టాన్ని, “అమ్మా! వచ్చు జన్మలో నీవు చుట్ట తీర్చుకుందువు గాని!” అని చెప్పాడు.

వకుళాదేవి శ్రీనివాసాన్ని తన కుమార్తె దీపా యెంచి పిరవూనందం పొందింది. వకుళకుమార్తె దీపా శ్రీనివాసాన్ని ఆశ్రమంలో అనుదండా వేరగ్గతూ వనవిహారం చేస్తూ ఉండగా, ఆకాశరాజు కుమార్తె పద్మావతి చెలికత్తెతో వనవిహారానికి అదే వనానికి వచ్చింది.

అంతలో ఒకప్పుడించిన ఏనుగు పుంకారాలు చేస్తూ వనం దద్దరిల్లేలాగా పిరగ్గన వచ్చింది. చెలికత్తెలు చెల్లాచెదరైపోయారు. తత్తరపాటుతో పద్మావతి శ్రీనివాసాన్ని వచ్చిన్న దారికి దగ్గరలో పిడిపొయింది. శ్రీనివాసాన్ని ఏనుగు కు అడ్డు నిలిచాడు. పుడకరిందం

తక్కున ఆగిపోయి తొండపై త్రిమైక్కింది. పిద్యావతి చేతిని శ్రీనివాసి ధృతన చేత్తోపిట్టి సుతారంగా లేవనెత్తాడు.

పిద్యావతి, శ్రీనివాసి లకు ఒకరిపేళ్ళ ఒకరికి అనురాగం ఏర్పడింది. పిద్యావతి పై ర్యజన్మలో విష్ణువశు పితిగా పొందాలని తపస్సు చేస్తూ, రావణుడామెను తాకినకారణంగా యోగాగ్నిలో కాల్చిపోయి నవేదవతి.

వకుళ అరుంధతి, సప్తర్షులు వెంటరాగా తనకు పూర్తి డికి పీల్చున అడగడానికి ఆకాశరాజు సదనానికి వెళ్ళింది. శ్రీనివాసుడు ఎరుకత రూపంతో వెళ్ళి కోరినవాడే పెళ్ళాడ తాడని పద్యావతికి సోది చెప్పాడు.

పద్యావతి శ్రీనివాసుల కళ్యాణం వైభవంగా కుచేర్చు ధృత పింపిన ధన కనక రత్నరాసి లతో దివ్యంగా జరిగింది. శ్రీనివాసి ధృత పిద్యావతితో బయల్ పడేరాడు.

నారదు ధృత తపిస్సులో ఉన్న లోకి శ్రుభ వార్త విన్నవించాడు. లోకి ఆవేశంతో బయల్ పడేరింది.

అల్లంతపూ రంలో వస్తిన్న లోని పూసీ శ్రీనివాసి ధృత పిద్యావతిని అక్కడ ఉంచి,

చరచరా ఏదు శిఖరాల్ గల శేషేడిని అధిగమించి చివరి తిరు శిఖరాగ్రంపేసెలబడి లోకి రాకకు ఎదుర్చు పూస్తిన్నాడు.

లోకి రాగానే శ్రీనివాసి ధృత ఆమె వేడి పూపిలుకు బదులుగా ఎర్రందహాసిం చిందిస్తూ, నల్లని రాయిగా పూరిపొయాడు. ఆ వెగ్రహం నిండుగా తులసీ పూలలు దివ్యంగా శోభించాయి.

ఆ వెగ్రహంలో విష్ణు, శివ, శక్తి అంశలు పూర్తిభవించాయి. ఇంకా ఎన్నో దివ్యపావు గోచరించాయి.

ఎవరు ఏ విధంగా తలంచినా అలాగే కనిపిస్తూ శ్రీనివాసి ధృత, వేంకటరవుణుడు, వేంకటేశ్వరుడుగా పీల్చు వదిలుతూ సిప్తిగిరి వేల్పుగా విష్ణు మాఅక్కడ వెలిశాడు.

పిద్యావతి శేషాద్రి చేర్చు వనే అలవేలు మంగమ్మగా వెలిసింది.

లోకి తపిపూ చరించినచోట పూహాలోకిగా నిలిచింది. ఆ చోటనే కోలాహాసురం నిర్మితమై లక్ష్మీనిలయమైంది.

విష్ణు మాశేషాద్రి శిఖరాన 'కలియుగ దైవం'గా వైభవోపేతుడై వెలసిల్లాడు.

స్వయంకృషి విలువ

ఒక గ్రామంలో రావు శర్మ, బంగారయ్య అనే ఇద్దరు బ్రాహ్మణీతలు ఉండేవారు. ఇద్దరూ బుద్ధులు. ఒక రోజు ఇద్దరూ కలిసి ఆలోచించుకుని, ధనం సంపాదించడానికి, తమ గ్రామం నుంచి బయలుదేరారు. చాలాదూరం ప్రయాణం చేసి అలసీపేర్లు, వారు ఒక పుని ఆశ్రమం వుండు చతికిలబడ్డారు. పుని వారినింగతి అంతా అడిగి తెలుసుకుని ఇలా అన్నాడు :

“నాయనారా, నేను ఎంతో కష్టపడి ఎన్నో విద్యలు సాధించాను. మీలో ఒకడు బ్రాహ్మణుడు. బ్రాహ్మణుడికి ధనం మీద వ్యామోహం తగదు; జ్ఞానం సంపాదించి, దాన్ని పిది వుండికి పించి ఇచ్చి, బురు ప్రఖ్యాతులు తెచ్చుకుంటే బ్రాహ్మణజన్మ సార్థకమవుతుంది. రెండవవాడు వైశ్యుడు. కాబట్టి, అతను వ్యాపార రహస్యాలన్నీ నా వద్ద నేర్చుకుని ధనం సంపాదన చేయవచ్చు. వ్యాపారం ధనం సంపాదించటానికి వూ త్రవ్వి గాక ప్రజా

నువకు కూడా ఉపయోగపడుతుందని గ్రహించినవాడే అసిలేవు వెళ్ళుడు.”

పుని సిలహాప్రకారం బ్రాహ్మణీత లిద్దరూ పూర్తి సంవత్సరాల పాటు విద్యాభ్యాసం చేశారు. రావు శర్మ అనేక శాస్త్రాలలో పండిత్యం సంపాదించాడు. బంగారయ్య వ్యాపార రహస్యాలన్నీ తెలుసుకున్నాడు. ఈ జ్ఞానంతో రావు శర్మ రాజుగారి వద్ద ఆస్థానపండితుడు అయ్యాడు. బంగారయ్య వ్యాపారంలో అభివృద్ధి సాధించాడు. నాలుగైదు సంవత్సరాలు గడిచి గడవక పుండే ఇద్దరూ సింపిన్నులయ్యారు.

కాలం గడిచింది. రావు శర్మకు కష్టిశర్మ అనే కొడుకు కలిగాడు. కాని ఆ కొడుకు గురించి రావు శర్మకు బెంగపెట్టుకున్నది. వాడు చాలా పెంకవాడు. వాడికి చదువు మీద ఏమాత్రమూ ఉత్సాహం లేదు. అక్షిప్తా నక్షా ఆటలతోనూ, అల్లరితోనూ కాలాపించేవాడు. తన కొడుకు తనంతవాడు కావటానికి

రావు శర్మ చేసిన రకరకాల ప్రియ త్నాలు కొంచెం కూడా ఫలించలేదు. ఇంతలో ఒక ఎంత జరిగింది.

రావు శర్మ ఒకనాడు విద్యార్థులకు కొన్ని శ్లోకాలు బోధిస్తున్నాడు. అవి చాలా కఠినమైన శ్లోకాలు కావటంచేత విద్యార్థులు వాటిని గ్రహించలేకుండా ఉన్నారు. చెప్పినదే చెప్పి నోరు నప్పేపిట్ట. రావు శర్మ కాబూమిఖిశ్రాంతి తీసుకుందామని లోపలికి వెళ్ళాడు.

తండ్రి శిష్యులకు పాఠం చెప్పటానికి పడు తున్న శ్రమ కష్టిశర్మ గమనిస్తూనే ఉన్నాడు. తండ్రి లోపలికి వెళ్ళగానే అతను వచ్చి, తండ్రి కూర్చునే ఆసనం వీధి కూర్చుని, తానే పాఠం చెప్పటం మొదలు పెట్టాడు. చిత్రమేమిటంటే, రావు శర్మ నోట ఎంటే అర్థంకాని శ్లోకాలు కష్టిశర్మ నోట ఎంటూంటే విద్యార్థులకు వురింత తేలికగా అర్థమయ్యాయి.

లోపలినుంచి తిరిగి వస్తూ రావు శర్మ ఆ దశ్యం చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు. తన కొడుకు తెలివి తక్కువవాడు కాదు. వాడి జ్ఞాపికశక్తి కూడా గొప్పది. చదువుతుంటే వాడికి అవలీలగా ఎంత చదువైనా వస్తుంది.

రావు శర్మ ఈమూడే అంటే, కష్టిశర్మ, “ఎందుకు చదువుకోవాలి?” అని అడిగాడు.

“పదిమంది చేతా గౌరవం పొందాలన్నా, ధనం సంపాదించాలన్నా విద్య చాలా అవసరం. ఇది నువ్వు ఎంత త్వరగా గ్రహిస్తా అంత వుంటుంది,” అన్నాడు రావు శర్మ.

“పుహించితిరుడి కొడుకునని అందరూ నన్ను గౌరవిస్తారు. బ్రాహ్మణ్ణి గనకపి జిస్తారు. ధనవంతుడి కొడుకును, ఇంకా సంపాదించే దేమిటి?” అని కష్టిశర్మ అడిగాడు.

కొడుకు బుద్ధి రావు శర్మకు అర్థమయ్యింది. దాన్ని మార్చటానికి ఏం చెయ్యాలా అని ఆయన ఆలోచిస్తూ ఉండగా, ఆయన ఇంటికి బంగారయ్య వచ్చాడు. ఇద్దరూ కలుసుకుని నూటాడు కొవలంలో, బంగారయ్య కూడా తన కొడుకు గురించి ఇలాగే బాధపడుతున్నట్టు బయట పడింది. బంగారయ్య కొడుకు మరాలయ్య కూడా జులార్లు వాడుగా తయారై, తండ్రి తనను దారిలో పెట్టటానికి ప్రియ త్నం చేసినప్పటికీ, “ధనవంతుడి కొడుకును! నాకు జాగ్రత్తగా ఉండవలసిన అవసరం ఏమిటి?” అంటున్నాడు.

మిత్రులిద్దరూ కూర్చోని ఒక పిథకం వేశారు. ఆ పిథకం ప్రికారం బంగారయ్య, తన కొడుకును రావు శర్మ ఇంట వదిలి, తాను భార్యతోసిహా వ్యాపారం వీధి నగరం విడిచి

వెళ్ళిపోయాడు. వెళ్ళేటప్పుడు ఆయన తన కొడుక్కు సేవలు చెయ్యటానికి ఇద్దరు సేవకులను పెట్టివెళ్ళాడు.

క స్థిశర్యకూ, వరాలయ్యకూ వుంచి న్నూహించి అయింది. ఇద్దరూ ఒకేరకం వున్న పిల్లలు, వరాలయ్యకూ వకులు క స్థిశర్యకు కూడా వలు చేస్తూ ఉండేవల్లు.

రెండు నెలలు గడిచాయి. రామశర్య ఒకరోజు వరాలయ్యను పిలిచి, “వు నాన్న డబ్బు కావాలని కబురు చేశావు. వు ఇల్లు అమ్మిడబ్బు పింపింపు,” అన్నాడు.

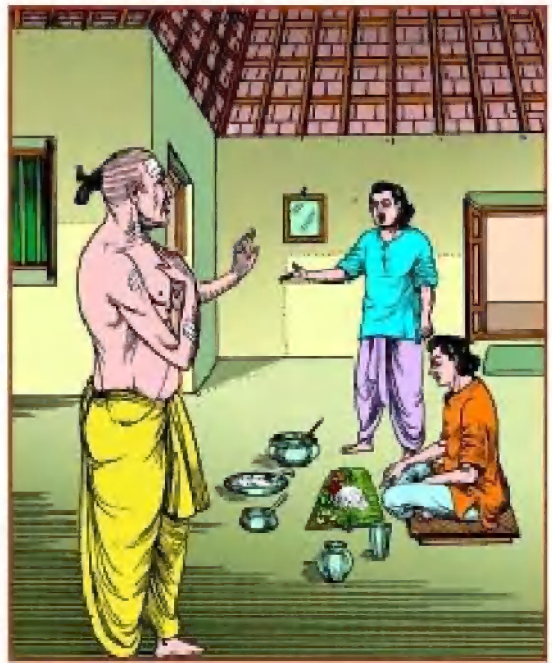
వరాలయ్య పిట్టింపు కోలేడు.

మరొక నెల గడిచింది. ఒకరోజు రామశర్య వద్దకు ఒక వు నీషీ వచ్చి, “బంగారయ్యగారి ఓడవు నెగింది. దానితోపాటు బంగారయ్య, భార్య, వారి సింపాదన యా వత్తువు నెగి పోయాయి. నేను ఆయనను కొనిప్రాణంతో ఒడ్డుకు తెచ్చి, వూర్లుంటికి చేర్చాను. కాని ఆయన బతకలేదు,” అని చెప్పాడు.

ఈవూట విని ఏడుస్తూ వరాలయ్యను రావుశర్య ఓడరాడు. కాని ఆయన ఒక్క విషయం వరాలయ్యతో స్పష్టంగా చెప్పాడు. “నేను వీ తండ్రిలాగా వ్యాపారస్థితి కాను. నిన్ను పోషించటం నాకు సాధ్యం కాదు. అందు చేత నీ దారి ను మార్చాను కోవలినీందే.”

వరాలయ్యకు ఎర్ర పిం పచ్చి, రావుశర్య ఇంటి నుంచి వెళ్ళిపోయాడు. కాని అతనికి తలదాపు కునే చోటు ఎక్కడా దొరకలేదు. తిండి కూడా ఎవరూ పేట్టకపోవటం చేత, వరాలయ్య అభివూనం చంపితుని తిరిగి రావుశర్య ఇంటికి వచ్చి, భోజనం పేట్టు న్నాడు.

చందమామ

రావుశర్య అతనికి భోజనం పేట్టాడు, కాని ఇలా ఎంతో కాలం జరగదని చెప్పాడు.

ఈవూట విని క స్థిశర్యకు కోపించి, “నూహితు డి కొడు కును కష్టిపింపు యంలో ఆ వూత్రం ఆదరించలేరా?” అన్నాడు.

“బంగారయ్య నూహితుడు. అతను కష్టింలో ఉంటే తప్పక ఆదరించి ఉండేవాణ్ణి. వరాలయ్యకూ, నాకూ సింబంధం లేదు,” అన్నాడు రావుశర్య.

“వరాలయ్య వు కేవు కాకపోవచ్చు. అతను నా వుత్రుడు. నా వుత్రుడికి ఈ ఇంట్లో గౌరవం లభించదా?” అని క స్థిశర్య అడిగాడు.

“ఏవుటి నీ గొప్పతనం?” అన్నాడు రావుశర్య నిరసనగా.

“దేమణి అర్చన చేసినందు వల్ల వీ జారిని దేవతంత వాడు గా గౌరవిస్తాం గద. వు హాపిండి

తు దు రావు శర్మ కుమార్లు ణ్ణి, అది నాకు గొప్పతనం కాదా?” అని క ణ్ణిశర్మ అడిగాడు .

రావు శర్మ ఒక్కనిని పిం ఆలోచించి, “నీ ప్రశ్నకు నీ పూ ధానం ఇస్తాను . కాని ము ందు గా నువ్వొకపని చెయ్యాలి. నీకూ, మరాలయ్యకూ సువలు చేసిన ఇద్దరు సువకులనూ పీలిచి, వాళ్ళ చేత మరాలయ్యకు రెండు రోజులపాటు సువలు చేయించు,” అన్నాడు .

క ణ్ణిశర్మ ఎంతో ఉత్సాహంగా వెళ్ళాడు. వాళ్ళ ఇదివరలో ఒక్క పేసా అడగకుండా నీవు సువలూ చేసినవాళ్ళ, కాని ఇప్పుడు మరాలయ్య గు రించి నిర్లం గా పూ ట్లాడి, అటువంటి దరిదుడికి సేవలు చెయ్యమని చెప్పేవారు. వాళ్ళ సమాధానానికి ఆశ్చర్య పాల్పా , క ణ్ణిశర్మ తిరిగి వచ్చి తన తండ్రికి జరిగినది చెప్పాడు.

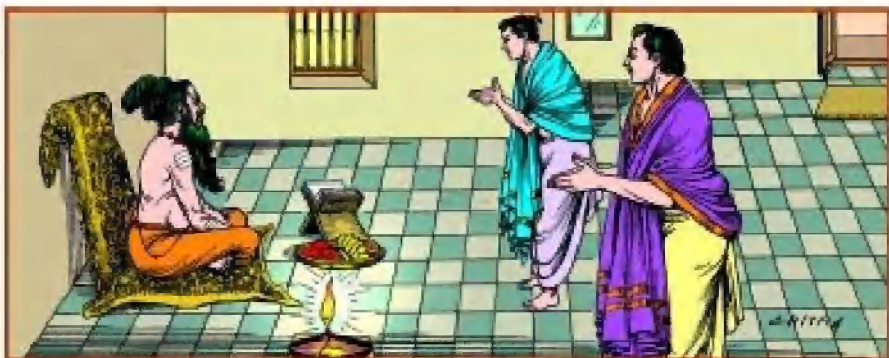
రావు శర్మ నువ్వు, “వాళ్ళ సరిగానే చెప్పారు. మరాలయ్యకు వ్యక్తిత్వం లేదు . అతను డబ్బు నీడలో ఉన్నంతకాలమూ , తండ్రి డబ్బు అతనికి ర అయింది. ఆ డబ్బుపొగానే అతను సాపూ న్నయ్యాయ్య . రేమీనీ గతీ అంతే అమరుంది. నా పొండిత్యం ద్వారా

ను మ్హగౌరవం పొందు తు న్నామానా అస్తీ ఆ పొండిత్యమే . అది నీకు సింక్రమిం చక పాతే నీ పినీ అంతే గదా! స్వయం క పీ వల్ల అర్జించి నదే శాశ్వతం. వ్యాపారయోజనాలు తెలియ నీ వాడు పెళ్ళయ్య కాదు . విద్యలేని వాడు బ్రాహ్మ ణ్ణుడు కాదు,” అన్నాడు .

“స్వయం క పీ అవసరమే . అందుకే మీ రు ప్పీసూహీతు డికి చేయ గల సిహయం నేను నాసూహీతు డికి చేయ లేకుండా ఉన్నాను . ఇప్పుడు ఏం చెయ్యాలి?” అని క ణ్ణిశర్మ అడిగాడు .

“నువ్వు, నీసూహీతుడూ నేను చెప్పిన చోటికి వెళ్ళి, కొన్ని ఏళ్ళపాటు విద్యాభ్యాసం చెయ్యండి,” అని రావు శర్మ తాము విద్యా భ్యాసం చేసినవ్వుని ఆశ్రమం గురించి చెప్పాడు .

క ణ్ణిశర్మ, మరాలయ్య రెండు సంపత్తు రాలపాటు ము ని ఆశ్రమంలో విద్యాభ్యాసం చేసే తిరిగి వచ్చారు . మరాలయ్య తండ్రి జీవించి ఉండడమే గాక, తన అస్తీని వ్యాపా రులో రెట్టింపించేశాడు . తను ను పూర్వటానికి రావు శర్మ, బంగారయ్య కలిసే పిన్నిన పిన్నా గమే ఇది అని వాళ్ళ తెలు న్ని కున్నారు .

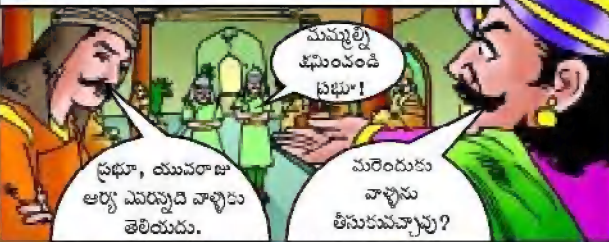
శాంతిపురి శిథిల భవనంతోని నిఘటను ఆర్య,
మరికొందరు అనుచరుల సాయంతో వనం
తుడు తరలించుకుని వెళ్ళాడు. తెల్లనారాక
అక్కడికి వచ్చిన వీరసేనులచూ, అనుదసేనులచూ
నెదులు కనపించక పోవడంతో దిగ్భ్రాంతి
చెందారు. అంతలో ఒక బాణం అక్కడికి
దూసుకు వచ్చింది. "ఖజానాలోని నిధులు ప్రజ
లను అపవారక ఉపయోగపడాలి" అన్న యెను
దాని ఆర్య సందేశం ఆ లేఖతో కనపించింది.

ఆర్య

అజ్ఞాత యువరాజు
విచిత్ర సాహస గాథ

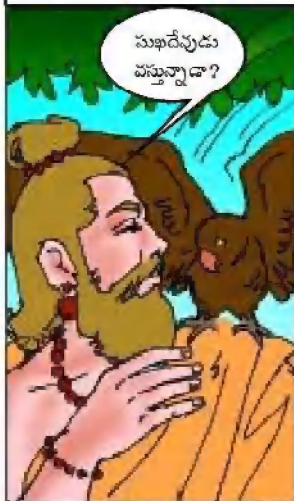
చిత్రాలు:
గాంధీ అయ్య

శివారు భటులను వీరసేనులడి ఎదుట పోజరు పెరిచారు.

చిలుక వచ్చి ముని భుజం మీద వాలింది.

సుఖదేవుడు
వస్తున్నాడా?

సామంతరాజు సుఖదేవుడు అశ్రమాన్ని
సమీపించాడు.

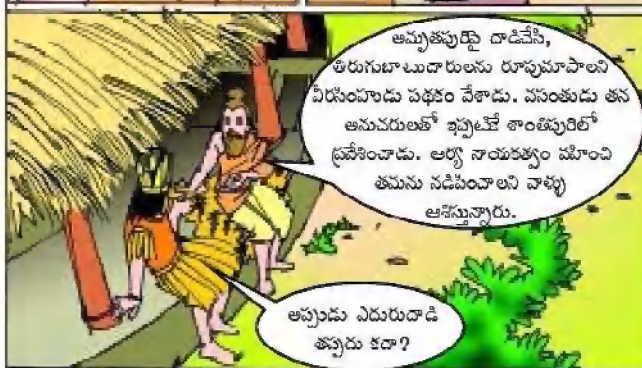
నమస్కారం,
మునివర్యా!

రా రా,
ఏదో ముఖ్యమథ్యం
చెప్పాలి!

శిథిల ఖజానా భద్రనంతోనే నిధులు
వీరసంహాడి వశం కాకుండా ఆర్య,
వసంతుడు అడ్డుకున్నారు. ఇప్పుడు ఆ
నిధులు తిరుగుబాటుదారుల
వద్ద ఉన్నవని వీరసంహాడు
భావిస్తున్నాడు.

దానికి ఇప్పుడేం
చేయాలని పథకం
వేస్తున్నాడు? ఆర్య
ఎక్కడ?

అప్పుడుకొన్ని దాడివేసి,
తిరుగుబాటుదారులను రూపుమాపాలని
వీరసంహాడు పథకం వేశాడు. వసంతుడు తన
అనుచరులతో ఇప్పుడే శాంతిపురిలో
ప్రవేశించాడు. ఆర్య నాయకత్వం యోచి
తమను నడిపించాలని వాళ్ళు
ఆశిస్తున్నారు.

అప్పుడు ఎదురుదాడి
తుప్పుడు కదా?

ఉన్నట్లుండి ముని
దీర్ఘకాల చూపుచున్నాడు.

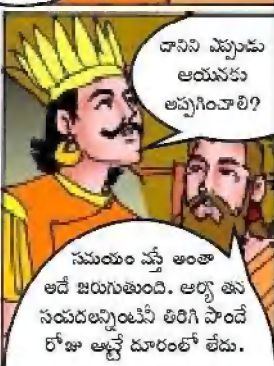
ఆర్య
తప్పుకుందా....

సుఖదేవుడు లేచి నిలబడ్డాడు.

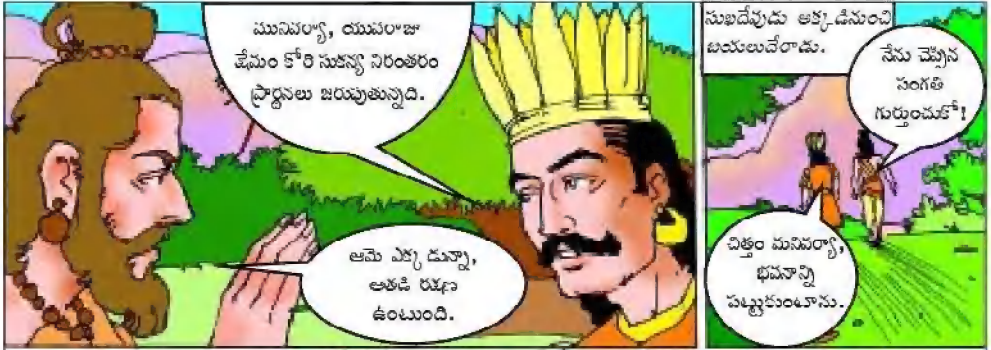
ఆర్యను గురించి విచారం వీరవద్దు.
తప్పక అతడు విజయం సాధించగలడు.
వీరసంహాడు తనప్పుడు నువ్వు ఏ అనుచరులతో
రాజభవనాన్ని చుట్టూముట్టాలి.

చిత్తం మునివర్యా!
అలాగే చేస్తాను. యువరాజు
పతనం గురించి....

దానిని ఎప్పుడు
ఆయనకు
అప్పగించాలి?

సమయం వస్తే అంతా
అదే జరుగుతుంది. ఆర్య తన
సంపదలన్నింటినీ తిరిగి పొందే
రోజు అట్టే దూరంలో లేదు.

అనుచరులు స్థితి స్థానాలకు చేరడం ముగిసినా, ఆల్య పర్యవేక్షించారు.

-(ఇంకావుంది)

మానవ నిర్మిత మహాద్భుతాలు

తాజ్ మహల్

తాజ్ మహల్ న దేశమిఅద్భుతాలలో అగ్రగణ్యమైనది వూత్రపు గాక, ఈ కాలమీడిపించాద్భుతాలలో ఒకటిగా ఎంచబడుతున్నది.

అక్షరు కాలంలో మొగలు చక్రవర్తుల రాజనివాసం ఢిల్లీనుంచి ఆగ్రాకు మారింది. అటు తరవాత అక్షరు మనుమడైన షాజహాన్ భార్య ముంతాజ్ మహల్ 1631లో చనిపోతూ, తన ఆఖరు కోరికగా భర్తను తిరిగి వెళ్ళాడవద్దనీ, తన పేరు చిరస్థాయిగా ఉండే కార్యం ఏదైనా చేయమనీ కోరింది. షాజహాన్ ఈ రెండు కోరికలూ చెల్లించాడు. ఆయన తిరిగి పేళ్ళాడలేదు, తన భార్యకు స్మారకచిహ్నంగా అపూర్వమైన తాజ్ మహల్ కట్టడాన్ని నిర్మించాడు.

దీని నిర్మాణం గురించి ఒక ప్రాచీన పర్షియన్ గ్రంథంలో ఒక షెక్రీటికథ ఉన్నది. తాను తలపెట్టిన కట్టడానికి పథకం తయారుచేయగలవాడి కోసం ఆయన దేశమంతటా వెతికించాడు. చివరకు ఆయనకు ఒక వద్ద తపస్వి దొరికాడు. ఆయన నుంచి చనప్పొక శిల్పిచేత ఏదో వూలిక తినేపించాడు. దాన్ని తిన్న శిల్పి తాజ్ మహల్ పథకం తయారు చేసే స్థితిలోకి వచ్చాడు.

ఏమైనప్పటికీ తాజ్ మహల్ నిర్మాణం 22 ఏళ్ళ సాగింది. అనింఖ్యాకులైన పనివాళ్ళు దాన్ని నిర్మించారు. దాని నిర్మాణానికి 3 కోట్ల రూపాయలు వ్యయం చేయబడింది. 1653 నాటికి అది పూర్తి అయింది. 1666లో షాజహాన్ కూడా చనిపోయాడు. ఆయనకు కూడా తాజ్ మహల్ లోనే, భార్యపక్కనే సమాధిచేశారు.

తాజ్ మహల్ తెల్లని పాలరాతితో కట్టినది. దాని నిడివి 130 అడుగులు; ఎత్తు 60 అడుగులు. 200 అడుగులు. యమునానది ఒడ్డున ఉన్న ఈ కట్టడం చుట్టూ అందమైన సైప్రస్ తోటలున్నాయి. వెన్నెలలో చూస్తే ఈ కట్టడం అతిలోక రమణీయంగా ఉంటుంది.

CHANDAMAMA HAS LOTS OF GOOD STORIES WITH MORAL VALUES AND USEFUL INFORMATION. (from Sheryl)	WORDS CANNOT DESCRIBE HOW GOOD CHANDAMAMA IS. IT IS A GEN OF A MAGAZINE. (from Wilson)	THE MAGAZINE WAS SUPER SENSATIONAL STORIES. (from Karanika)	CHANDAMAMA IS A SOURCE OF ENJOYMENT. HOPE IT WILL CONTINUE TO ENTERTAIN MANY GENERATIONS OF YOUNG PEOPLE. (from Chissal)
---	--	---	--

THAT'S WHAT OUR READERS SAY.

WHY DON'T YOU FIND OUT FOR YOURSELF?

FOR SUBSCRIPTION DETAILS PLEASE SEE PAGE 4

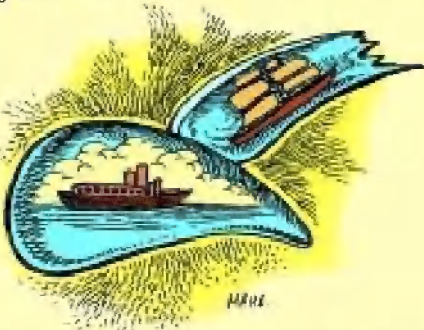
విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

విజ్ఞాన వీచికలు :

తిమింగిలం ఎముకపై చిత్రాలు

19వ శతాబ్దంలో నౌకలు నడవడానికి ఇప్పటిలా వృంతాల్ని ఉపయోగించేవారు కాదు. అందు వల్ల నావికులు నౌకలు నడపడానికి, గమ్యస్థానం చేరడానికి సింపు ద్రం మీద వీచేగాలుల మీద ఆధారపడి ఉండేవారు. అప్పుడు తిమింగిలాల వ్యాపారం కూడా తారాస్థాయిలో ఉండేది. అందు వల్ల నావికులు నౌకలలో సింపు ద్రం వుండుంటే రోజుల తరబడి ఉండి పావలసి వచ్చేది.

సింపు ద్రం వుండు ముట్టా ఏమీ తోచనప్పుడు, నావికులు తిమింగిలాల పేర్లవడం ఎప్పుడు కలనూరించి, వాటి మీద చిత్రాలు చిత్రించేవారు. వీటిని 'స్క్రిపు షాం' అనేవారు.

స్క్రిపు షాం చిత్రించడానికి మొదట తిమింగిలం ఎప్పుడు కను నున్నగా అద్దంలా మెరిసే వరకు పొలిమి చేసేవారు. ఆ తరువాత పడునైన కత్తితోగాని, సూది మొనతోగాని దాని మీద చిత్రాన్ని చెక్కేవారు. ఆ తరువాత ఆ గాడితో రంగుల సీరాసు నింపేవారు. చివరగా అదనంగా ఉన్న సీరాసు తుడిచేసేవారు.

అనాటి నౌకాయానం రంగుల సీరాసు, నావికుల స్థితి గతుల గురించి తెలుపు కోవడానికి ఈ 'స్క్రిపు షాం' ఉపయోగపడతాయి.

మన పరిసరాలు :

ఒకే చేపలో

నాలుగు

'పోర్చుగీస్-వ్యాన-అఖ వారో' అన్న వాక్యం చదవగానే మీ కేపు నిపిస్తుంది? అదేదో వుండు నౌక అనే భావం స్ఫూరించవచ్చు. అదేం కాదు. ఇది లోతైన సముద్ర జలాలలో నివసించే అపొయో కర మైన ప్రాణి. ఇది మామూలుగా వెచ్చటి నీళ్ళలో నివాసింపుంటుంది.

జెల్లీ చేప కుటుంబానికి చెందిన ఈ జంతు మూనిజానికి ఒకటి కాదని శాస్త్రవేత్తలు అభిప్రాయపడుతున్నారు. బాగా పరిణతి చెందిన నాలుగు రకాల పొలిప్సు సముద్రాల్లో అని అంటారు. పొలిప్సు, కోలెంటేట్ జంతువుల కూటమికి చెందినవి. స్థూపాకార శరీరాలతో, పొడవాటి మీసాలతో వుంటున్న నోళ్ళుగల జంతు ముఖ ఇవి.

వెన్నెముకలేని ఈ జంతువులు సముద్ర జలాలపై తూ కనిపిస్తాయి. సముద్ర జలాలపై వీచే గాలులకు అనుగుణంగా తమ శరీర ఆకృతులను మార్చుకుంటూ ఇవి నీళ్ళ మీద ద్రియాణం చేస్తాయి.

ఇవి తమ నీలం రంగు దారాల్లాంటి పొడవాటి మీసాలతో ఎదురు పిడే ప్రాణులను కుడతాయి.

ఇవి కుడితే వురదలు పిడుతాయి. వామపు వస్తాయి. ఒక్కొక్కసారి శ్వాసిక్రియను కూడా దెబ్బతీసి గుండె ఆగి పోయే లాగా చేస్తాయి.

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

మీకు తెలుసా?

పుస్తకాల భోగి

మీరొక పుస్తకాన్ని తీసి వెనకవైపు తిప్పిచూశారంటే, అట్ట వీ ద ఐ.ఎఐ.బి.ఎన-80-6001-33-4 పద్ధతిలో నంబర్ కనిపిస్తుంది. అది ఆ పుస్తకం చిరు నామా అంటే వీ రు నవ్వుగలరా?

నవ్వునా నవ్వుక పాలు నా ఇది నిజం! ఐ.ఎఐ.బి.ఎన అంటే ఇంటర్నేషనల్ స్టాండర్డ్ బుక్ నంబరింగ్ సిస్టమ్ . పుస్తకాలకు నంబర్ వేయడానికి వీటిని ఉపయోగిస్తారు.

ప్రిచు రణకర్త ఒక పుస్తకాన్ని ఇన్ని కాపెలు ప్రిచు రిస్తాడంటే, దానిని గు ర్తించడానికి ఆయ న ఒక నిర్దిష్ట సింఖ్యపు ఉపయోగిస్తాడు. ఈ సింఖ్యలో అంటే నంబర్ కోడ్ లో విదిస్తానాలు ఉంటాయి .

మొదటి భాగం, పుస్తకం ప్రచురింపబడిన దేశాన్ని గుర్తించడానికి ఉపయోగపడుతుంది. రెండవ భాగం పబ్లిషర్ బర్ నూ , మూ డవ భాగం పుస్తకం పేరునూ గుర్తించడానికి ఉపయోగపడతాయి. నాలుగవ భాగాన్ని డెక్ డిజిట్ అంటారు.

మన దేశం క్విజ్

మన స్వాతంత్ర్యోద్యమంలోని కొన్ని ముఖ్య ఘట్టాలను గుర్తు చేసుకుందాం.

1. జనవరి 26 గణతంత్ర దినం ఎలా అయింది?

2. భారత స్వాతంత్ర్య చట్టాన్ని బ్రిటిష్ పార్లమెంటు ఎప్పుడు ఆమోదించింది?

3. బొంబాయి లోని రాయ్ ల్ ఇండియ న నేషనల్ జరిగిన తిరు గు బాటు భారత దేశంలోని బ్రిటిష్ ప్రభుత్వ మీశాపు లను కదిలించిందని వర్ణిస్తారు . పు రి అది ఎప్పుడు జరిగింది?

4. మొట్టమొదటి సారిగా కాంగ్రెస్ అధ్యక్షుడిగా ఒక ము స్లిం ఎప్పుడు ఎన్నిక అయ్యాడు ? ఆయ న ఎవరు ?

5. వైస్రాయ్ లార్డ్ ఇర్విన్ ఆగ్రహంతో 'టీ క్విస్ లో తు పొను ,' అంటూ ఉనడించిన పు న స్వాతంత్ర్యోద్యమ సింఘటన ఏది?

(సిమా ధానాలు 70వ పేజీలో)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క పూటలోగాని, చిన్నవాళ్ళలోగాని వ్యాఖ్యలు రాస్తే గలరా? రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.

MAHANTESH C. MORABAD

SPHOORTHY REDDY V.H.

వ్యాఖ్యలను కాంపీటీషన్ పాఠశాలకు పేజీ రాసి ఈ నెల 25వ తేదీలోగా మాకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు అక్టోబర్ 2005 సంచికలో ప్రచురిస్తాం. ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహుమతి ఉంటుంది. ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చందమామ పు. 82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, రూకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097.

అభినందనలు

జూన్ నెల పోటీ ఫలితాలు

ఎం. రవి

ప్రైవేట్ కాలేజీ

65-16-17, దావరకానగర్

గౌరీశంకర్ వీధి,

కాకినాడ - 533 003 (అం.ప్ర)

మొదటి ఫోటో: చదువు బరువు!

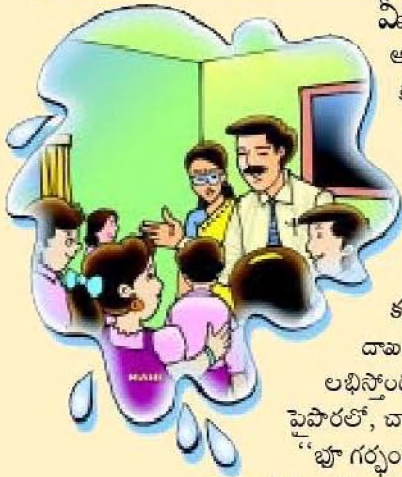
రెండవ ఫోటో: బతుకు తెరువు!!

సమాధానాలు :

- భారత రాజ్యాంగం 1950 జనవరి 26, నుంచి అప్పటి లోకి వచ్చింది.
- 1947 జూలై 18.
- ఫిబ్రవరి 1946.
- 1887 వు ద్రాఫ్ట్ సమావేశంలో. బద్ర దీన్ తియ్యా బ్లీ.
- 1930లో జరిగిన గాంధీజీ దండియా త్ర.

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited, No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor: B. Viswanatha Reddi (Viswam)

చమురు కథ

వీణ సైన్సు పాఠ్యపుస్తకంలో పెట్రోలియం-దాని ఉపయోగాలు అనే ఒక పాఠం ఉంది. అందు లోని విషయాలు చూసి ఆసక్తి కరంగా వివరించగలడన్న ఉద్దేశంతో ఉపాధ్యాయుడు, చవురు శ్రద్ధికరణ రంగంలో పనిచేస్తాన్న దామ అనే ఇంజనీరును ఉపన్యసించడానికి ఆహ్వానించాడు. “పునం నిత్యజీవితంలో ‘శక్తి’ అనే వూటను తరచూ వింటూ ఉంటాం. అవూటకున్నా, శక్తి లేకుండా బతకలేం. ఏ పని చేస్తూ కలేం. పున శరీరాలు ఎదగడానికి కూడా శక్తి కావాలి,” అంటూ ఉపన్యాసాన్ని ప్రారంభించిన దామ కొంతమీటి, “పునకు అనేక వనరులు ఉన్నాయి. శక్తి లభిస్తోంది. వాటిలో చాలా ముఖ్యమైన వనరు చమురు. భూమి పైపాఠంలో, చాలా లోతున చమురు నిక్షిప్తమై ఉన్నది,” అన్నాడు.

“భూగర్భంలోకి చవురు ఎలా చేరింది?” అని అడిగాడు రామ్మ అనే విద్యార్థి. దామ చిన్నగా నవ్వి, “అలాది సంవత్సరాలకు పైర్వు భూమి ఉపరితలంలో రకరకాల చెట్లు, జంతు మృతా ఉండేవి. అవి పురణించినప్పుడు, వాటి అవశేషాలు భూమి మీది మట్టి, రాళ్ళు మొదలైనవాటి పొరలతో కప్పబడేవి. ఈ పొరలు పుట్టించే ఒత్తిడి, వేడి కారణంగా అవి క్రమేణా పుడచవురుగా పూరితయ్యాయి,” అని వివరించాడు.

“ఈ చవురు భూమి ఉపరితలంలో అక్కడక్కడ కొద్ది కొద్దిగా ఉబికిరావడం గమనించి భూగర్భంలో చవురు సోపాలు ఉన్నాయని గ్రహించేవారు. అయితే, ఇప్పడేమో పైనుంచి భూగర్భంలోకి డ్రిల్లింగ్ ద్వారా పేర్ల పేర్ల బోరింగ్ ప్ల్యాను పంపి పరిచి చవురు నిల్వ వలతు కపు గొంటున్నాడు. దురదృష్టవశాత్తు పునదేశంలో చాలా తక్కువ చవురు సోపాలే ఉంటున్నాయి. అందు వల్ల పునం చవురు కొనుగోలుకు చవురు సోపాలు నిపు డ్రిగ ఉన్న నోడి అరేబియా లాంటి దేశాల ప్రిద అధార పడవలసి ఉన్నది,” అంటూ ఉపన్యాసాన్ని పుగించిన దామ, “పునం చవురును ఎందుకు వ డా చేయ కూడదో ఇప్పుడు అర్థమవుతుంది కదా?” అని అడిగాడు.

“బాగా అర్థమవుతుంది,” అన్నాడు పిల్లలందరూ ఒక్కసారిగా.

Bachawat Ji follows

Oil & Gas Saving Tips !

Would you too ?

PETROLEUM CONSERVATION RESEARCH ASSOCIATION

T-18, Bhikaji Colony Phase II, New Delhi - 110005
E-mail: pcra@pcra.org
WEBSITE: www.pcrs.org

Dear Children,
Write a catchy slogan on conservation in max. 15 words for prizes!
An exciting way to join conservation drive of PCRA ! Don't it ?
Be happy, pick up your pen !

My slogan on conservation:

Name: _____ Address: _____

Age: _____ Pk No. _____

మహా లాక్టో టెస్టింగ్

మమ్మీ డాడీలని

సింగపూర్ తీసుకువెళ్ళండి

Beta Mahalacto Khad OFFER

మహాలాక్టో ర్యాపర్లలో పాల్గొని ముద్రించిన **MAHALACTO** అక్షరాలు అన్నీ సేకరించండి. ఆకర్షణీయమైన బహుమతులు గెలవండి!

MAHALACTO పదంలో 'A' అక్షరాలు ఎన్ని

పునాదులు 2 4 3 (పైన సమాధానం టీక చెయ్యండి)

పేరు:
D.O.B: డి.ఆర్ నం
పిల్లి:
పట్టణం/గ్రామం:
జిల్లా: రాష్ట్రం:
పిన్ కోడ్: ఫోన్:

పోస్ట్ చెయ్యవలసిన చిరునామా :

పోస్ట్ బాక్స్ నం: 1056, కీరఫాక, చెన్నై - 600 010.

For more details log on to www.nutrinesweets.com

Bumper Prize - 5 Nos.

3 days/2 nights trip - stay, sight seeing for winners with their parents - to Singapore

First Prize - 300 Nos.
Nokia 1100 Mobile Phone

Second Prize - 5,000 Nos.
Trendy Wrist-watch

Third Prize - 10,000 Nos.
5-in-1 Games Set

Terms and conditions: The offer is valid for all Indian residents. The offer is not open to employees of Nutrine Confectionery Company Pvt. Ltd. and Rediffusion DYR Pvt. Ltd. The stipulated number of original Mahalacto wrappers should be sent by ordinary post with name, age, date of birth & residential address along with PIN code & telephone number of the applicant. Finding the number of 'A's in the word 'Mahalacto' and collecting the wrapper with the complete letters to form 'MAHALACTO' are mandatory to participate in this offer. Offer valid from July 15 to September 5, 2005. The winners will be intimated by post, every 10 days from the start of the offer period. For the bumper prize winners and their parents, owning an Indian passport is mandatory. The bumper prizes cannot be transferred, and only the winners' parents are entitled to travel as escorts. The travel dates, airlines, flights, pick up & drop, stay & sightseeing at Singapore shall be organised by Nutrine and the stipulated date will be applicable to all the 5 winners & their parents. The decision of mode of transport & hotel stay for 3 days & 2 nights will solely be at the discretion of Nutrine Confectionery. Bumper prize winners and their parents, travelling to Singapore, would be travelling at their own risk and Nutrine Confectionery would not be responsible for safety of the passengers or their luggage. The prizes are on all India basis. Nutrine Confectionery will not be responsible for any contest material if it's lost in transit. Guarantee on gift articles lies entirely with the manufacturer of the gift articles and not with Nutrine Confectionery Private Limited. All entries and contest material will become the property of Nutrine Confectionery Company Private Limited. Cash in lieu of prizes will not be given. Winners should fill in a claim form while collecting the prizes at the respective dealer/distributor point. All decisions regarding the offer are solely at the discretion of Nutrine Confectionery Company Private Limited. No communication with regard to the contest will be entertained. All disputes shall be subject to Chittoor, A.P. jurisdiction only. Nutrine Mahalacto is also available without this offer.

* Offer till 5th September, 2005. Conditions apply.

CHANDAMAMATELUSAN
REGD. NO. TNPAC/ CCR-5903/05
REGD. WITH REGISTRAR OF NEWSPAPERS FOR INDIA NO.114457
LICENSED TO POST WITHOUT PREPAIDMENT NO.37403/05 FOREIGN WPP NO.37403/05

AUGUST 2005